

PSPV
PSOE

XIII
Congrés
Nacional

La via valenciana

Elx
28, 29 i 30
Juliol 2017

RESOLUCIONS **XIII CONGRÉS**

ÍNDIX:

1.- Introducció

2.- Reparant i conquistant drets socials

**3.- La reconstrucció econòmica de la Comunitat
Valenciana**

4.- Valencianisme i federalisme

**5.- El model de partit de la via valenciana. Un PSPV a
la vanguardia del PSOE**

INTRODUCCIÓ

UN PARTIT DEMOCRÀTIC, D'ESQUERRES, FEMINISTA, VALENCIANISTA I FEDERALISTA

El PSPV és un partit democràtic, d'esquerres, feminista, valencianista i federalista. Ho és des del seu naixement fa quasi 40 anys fruit de la convergència de les distintes forces polítiques que articulaven l'espai del socialisme democràtic al nostre país en el procés de transició de la dictadura a la democràcia. I ho continua sent hui amb la convicció que eixe espai polític, la seua vocació integradora, la seua creativitat i la seua passió compartida per la igualtat i la llibertat, és una força imprescindible en la transformació del País Valencià cap a una societat millor.

Cap d'eixes facetes (radicalisme democràtic, esquerranisme, feminisme, valencianisme i federalisme) és renunciable per a nosaltres. Totes elles conformen la nostra forma de veure i entendre el món i el temps en què vivim, el mode com el País Valencià ha d'incardinar-se en el projecte comú d'una Espanya viable i d'una Europa reconeixible pels que creiem en el somni d'una Unió solidària i compromesa amb el progrés i la llibertat en el planeta

Proclamem la vigència dels valors **socialdemòcrates i republicans** com a arguments essencials per a la construcció d'una societat més igual, més lliure, més responsable, més imaginativa i més solidària.

Una societat decent, en definitiva, que preserve la dignitat del treball, que garantisca la convivència d'identitats múltiples, que eradique tota forma de discriminació i sotmetiment, que empodere la dona i elimine el masclisme, que promoga un creixement raonable, just i sostenible, que faça de l'educació, la formació i la capacitació drets efectivament inalienables de tots i cada un de nosaltres.

La pervivència d'eixos valors exigix, al mateix temps, canvis **profunds en els modes de fer partit i en les formes de fer política** en un temps radicalment nou. Valors i accions perquè al País Valencià podem superar els efectes demolidors dels anys de la mala política i de la voracitat del capitalisme de casino abonat pels que han corromput tant durant tant temps.

Perquè esta ha de ser la principal ocupació dels i les socialistes valencians en este moment: projectar **la continuïtat en el temps d'una majoria social i política progressista que garantisca governs de les esquerres en la**

Generalitat i en els ajuntaments de la Comunitat. La societat valenciana no pot perdre novament les claus del futur, com va ocórrer en els anys de la indecència transcorreguts entre 1995 i 2015. Ni ens ho podem permetre com a poble, ni ho anem a permetre com partit polític de l'esquerra valenciana.

Hui eixe compromís es concreta en l'Acord **del Botànic**, l'argument polític sobre el qual es construeix la recuperació de la dignitat de les institucions valencianes des de 2015. Un pacte que suma les voluntats de les ciutadanes i els ciutadans que van optar pel PSPV, Compromís o Podem per a impulsar polítiques de progrés des de la Generalitat centrades en les persones i en l'interés general.

Un acord per i des de la diversitat de mirades que conformen l'espai polític del progressisme al nostre país. Volem preservar el Botànic per allò que en si mateix representa de coresponsabilitat i implicació en la governació de la Comunitat d'eixa multiplicitat de sensibilitats. I també, per descomptat, per la possibilitat que ens ha donat de promoure polítiques públiques en favor de la igualació social, el respecte a la diversitat, la sostenibilitat econòmica i ambiental, la integració territorial i la reconstrucció reputacional.

No obstant això, més enllà del Botànic, el **PSPV té l'obligació i la vocació de liderar amb la major força possible els projectes de canvi polític i transformació social en les comarques valencianes.**

Per a això és imprescindible que el partit òbriga un procés de modernització profunda que adeqüe les seues estructures orgàniques, els seus procediments deliberatius, la seua forma de relacionar-se amb la societat i de generar idees al nou temps que vivim i a les aspiracions i necessitats de les valencianes i valencians de hui. Un procés creïble de renovació que, sense diluir els trets essencials de la socialdemocràcia valencianista que ens singularitza davant de la ciutadania, incorpore altres mirades, altres sensibilitats, altres actituds i altres polítiques per a generar una nova **agenda del socialisme democràtic al País Valencià.**

Volem ser més. Que hi haja més **persones que confien en el nostre projecte.** Que se senten representades per les nostres sigles. Que vullguen assumir el compromís de la participació política en la nostra organització. Que ens miren a nosaltres quan lluiten per protegir l'interés públic. Que ens troben en la construcció d'un país més just i menys desigual, més decent i menys insolidari, més laic i menys intolerant. Que ens senten parlar d'igualtat de gènere i ens vegem lluitar contra el masclisme; que ens senten cridar la joventut i vegem que són els joves els que impulsen, protagonitzen i lideren les polítiques socialistes en el País.

En definitiva, que confien en nosaltres perquè fem el que diem i diem el que fem. I que el que diem i fem s'identifica amb les aspiracions de la majoria social.

És la coherència i la **nitidesa** per a definir objectius, desafiaments, limitacions i aspiracions des **d'una òptica valencianista i d'esquerres**. Això és el que del PSPV s'espera i això és el que entre totes i tots hem d'oferir a la ciutadania.

Un projecte plural en el polític, inclús en la qüestió social i igualitari en com sàpia d'econòmic defendre i exigir el compliment dels drets que tenim els valencians i les valencianes col·lectivament i individualment.

La democràcia és un valor suprem. El nostre és un socialisme democràtic perquè per a nosaltres el *com* és tan important com el *què*. I no és només una qüestió de formes i de procediments; afecta també l'essència mateixa dels processos socials, a la com la ciutadania decidix sobre la seua vida quotidiana i projecta eixa decisió sobre el seu futur. Hem d'atrevir-nos, com deia Willy Brandt, a més democràcia.

La profunda transformació que el desenvolupament científicotècnic està provocant en la societat valenciana i mundial, la crisi de la intermediació i el canvi dràstic en la percepció del temps i de l'espai exigixen transformacions radicals en la concepció i la pràctica democràtiques.

No renunciem a la democràcia **representativa**, convençuts i convençudes com estem de la seua utilitat en la conformació del nostre projecte nacional i social de progrés.

Sabem, no obstant això, que ha de ser reforçada i enriquida amb més democràcia **deliberativa** propiciant nous i millors espais institucionals i ciutadans per a la codecisió i la fiscalització dels assumptes públics. I creiem, també, en una democràcia **de la quotidianitat** que desenrotlle espais de microdemocràcia en tots els àmbits de la convivència social. El desenrotllament **radical de la democràcia valenciana** és imprescindible per a alliberar al país del descrèdit imposat per la dreta durant el seu llarg període de governs i recuperar la confiança de la gent en les seues institucions i en la política.

D'aquesta manera la ciutadania valenciana assumirà el protagonisme real en la construcció de la nova societat que s'està gestant, necessàriament diferent, que

no pot ser resultat de la deriva tecnològica o de la voluntat de les grans corporacions transnacionals o d'altres interessos aliens a l'interés general dels valencians i les valencianes. Perquè creiem en la força transformadora de la política en mans del poble i en la necessitat vital de què el polític i l'econòmic se subjecten als principis de l'ètica.

Som socialistes, som **d'esquerres**. Sí, eixe és el nostre espai polític natural. Per a nosaltres ser d'esquerres és, essencialment, estar a favor de la igualtat d'oportunitats, el repartiment de la riquesa i la defensa dels drets humans **y en contra siga com siga de privilegis**. El privilegi dels que tenen recursos enfront dels que no els tenen, el dels hòmens enfront de les dones, el dels que ja són o estan, enfront dels que aspiren a ser o a estar, el dels que hereten enfront dels que res han d'heretar, el dels privilegiats pel poder enfront dels que són víctimes dels poderosos...

Per açò mateix el nostre adversari polític es troba en la dreta conservadora, recentralitzadora i corrompuda del Partit Popular i el seu menyspreu absolut cap als interessos col·lectius dels valencians i el nostre autogovern. També, essencialment, en el capitalisme neoliberal, la seua brutalitat descarnada i la seua insensibilitat social que tant dolor i tanta incertesa ha provocat entre les classes mitjanes i treballadores del nostre país.

Enfront del cànon neoliberal que promou la concentració nosaltres creiem en la virtut de la redistribució de la riquesa i del poder; en l'impuls de polítiques d'equitat i justícia social per a lluitar contra la bretxa cada vegada major entre rics i pobres acrescuda per la crisi; en la inversió en polítiques socials, condició sine qua non per a abordar la competitivitat del nostre sistema productiu, prioritàriament en aquelles que se centren en la infància, les habilitats, la formació i la joventut; i en l'accés distribuït al coneixement i a l'energia, motor de modernització i democratització social i productiva.

Totes aquestes són polítiques d'igualació, però no solament: ho són també de generació de riquesa. Perquè sent essencial identificar els mecanismes més eficaços perquè aquesta riquesa se socialitze en forma d'oportunitats iguals per a totes i tots, també ho és que sapiem entendre les noves formes de produir i distribuir béns i serveis i multiplicar el coneixement.

Volem una economia basada en el coneixement, dinàmica, socialment inclusiva i ecològicament sostenible. Una economia feta a mesura dels interessos i les necessitats de la ciutadania, però també una economia que segueisca mirant a l'exterior a la recerca de mercats. Som una societat de llarg recorregut exportador; per açò creiem en la creació d'espais d'intercanvi multirregionals regulats que afavorisquen l'exportació dels nostres productes

preservant els interessos laborals, culturals i econòmics d'aquest país.

Tenim la certesa que podem aconseguir més junts que per separat. L'economia col·laborativa, afavorida per la revolució tècnica científica, ofereix oportunitats de desenvolupament inimaginables fa amb prou faenes uns anys. Les i els i les socialistes valencians estem convençuts de la seua capacitat per a transformar la societat i alliberar el talent individual de la ciutadania. La recolzem decididament i treballarem perquè aquesta força cooperativa projecte també el seu caràcter social i solidari en benefici de la majoria.

Els i les socialistes seguirem lluitant en els carrers i travant en les institucions perquè aquest nou temps no impose una nova realitat del treball basat en la precarietat, la pèrdua de capacitat negociadora i els baixos salaris. Estarem, al costat dels sindicats, en l'exigència d'ocupacions decents i justament retribuïts que garantisquen als treballadors i les treballadores autonomia i llibertat reals en la construcció del seu projecte de vida. Sabem, lluny de la candidesa que inspira altres visions de la realitat, que és aquest un dels reptes nuclears als quals s'enfronta el pensament i la praxi socialista avui.

Estabilitzar i qualificar el nostre mercat laboral en un entorn tan volàtil, fer-ho en un marc geopolític i econòmic que obri sense parar escenaris nous i crea centralitats diverses és i serà tasca complexa que reclama molt compromís, molta pedagogia, molta exigència i molta empatia.

La disrupció provocada en el nostre marc de relacions laborals per les reformes introduïdes en els últims anys, lluny d'allò que s'ha proclamat pels seus instigadors, ha conduït a un mercat de treball insostenible. Creiem, clar, en el **valor de l'esforç i el mèrit** i en l'aliança entre treballadors i empresaris per a impulsar un creixement **intel·ligent** que permeta la societat valenciana alinear-se amb un futur més sostenible.

El nostre estat **del benestar**, les institucions i les polítiques que el fan possible, els recursos que el sostenen i els drets que el substancien, constitueixen el bastiment imprescindible que articula el nostre model d'organització social. Des de 2015 estem recuperant el temps perdut en la seua modernització i enfortiment després anys de desídia i hostilitat, però queda molt per fer per a garantir la seua viabilitat i preservar la seua potència transformadora.

Volem que els sistemes públics de sanitat, educació, innovació, dependència, pensions i seguretat confluïsquen en la generació d'una ètica **de l'interés i la solidaritat públics** que blinde el pacte intergeneracional sobre el qual ha de construir-se un futur decent per a les valencianes i els valencians.

Eixe acord de **progrés polític, cultural i social entre generacions** és imprescindible per a abordar els grans reptes als quals ens enfrontem com a valencians i europeus: el canvi climàtic, els grans moviments migratoris, l'envelliment demogràfic i les distintes violències terroristes

La culminació del nostre relat partidari, del nostre compromís amb la democràcia, la llibertat i la igualtat des de l'esquerra té un argument axial entorn del qual pivota l'essencial de la nostra estratègia política: un nou **pacte de gènere**. Un pacte per a la convivència de dones i hòmens radicalment iguals, que eradique la indignitat dels masclismes múltiples, que allibere en plenitud la força creativa de les dones sense encotillaments atàvics imposats per la neciesa de mirades patriarcals. Un acord social que trenque la capacitat intimidatòria del terrorisme masclista, també, però que en la seua radicalitat afronte sense major dilació les causes últimes i íntimes de la més aguda i indecent de les desigualtats.

Eixa mirada republicana, socialdemòcrata, modernitzadora, laica i feminista que sincretiza **el PSPV és necessàriament valencianista**. La societat valenciana és l'espai polític, cultural, econòmic i emocional que emmarca l'acció del nostre partit i determina les seues prioritats.

I això significa dissenyar **una via valenciana per a construir el futur dels valencians**. Significa més i millor autogovern per a afrontar des de la proximitat, la complicitat, l'exigència i el lideratge els reptes que té plantejat el nostre país per a segle XXI. Significa, també, amplificar amb força nostra veu a Espanya i a Europa per a influir en els processos de presa de decisions que incidixen en el compliment dels nostres interessos col·lectius.

Volem que el País Valencià, la seua ciutadania, siga reconegut i respectat com **un actor polític singular, solidari i coresponsable amb altres, però autònom** en la seua capacitat per a decidir sobre allò que li concernix.

La nostra arquitectura institucional, el nostre sistema públic de benestar i innovació, la modernització del nostre sistema productiu, la sostenibilitat del nostre territori i del seu entorn natural, l'enfortiment de la nostra identitat cultural... són una quimera sense un finançament **just**. La lluita per aconseguir-la enfront de l'immobilisme del Govern del PP ha d'unir imperativament els distints agents socials valencians.

Si l'injust finançament estrangula les polítiques públiques i el sistema de benestar propi, la falta d'un compromís clar del Govern del PP amb el

Corredor mediterrani asfíxia la capacitat productiva i exportadora de les nostres empreses. No podem permetre ja més renúncies ni més desprecis. El finançament o el Corredor com a evidències de tantes altres exigències insatisfetes.

Volem la **federalització d'Espanya**. Volem que el gran salt avant que va suposar la creació de les comunitats autònomes fa quasi 40 anys, i el seu desenrotllament institucional i polític posterior derive en la seua evolució natural cap a un Estat federal.

Ho volem així perquè només en eixe recorregut veiem possible l'articulació eficaç dels interessos valencians amb els del conjunt d'Espanya o amb els d'altres comunitats. I ho volem, també, perquè veiem en l'Espanya federal l'única forma viable de garantir en el temps la seua mateixa pervivència.

REPARANT I CONQUISTANT DRETS SOCIALS

EDUCACIÓ

Els i les socialistes sempre hem pensat que l'educació és la millor herència que els podem deixar a les nostres filles i als nostres fills. Eixa idea, cada vegada més generalitzada, encara és més certa en la societat del coneixement. Una persona sense una formació sòlida té clars riscos d'exclusió social.

L'educació ha sigut i sempre serà un element definitori del nostre ideari. Volem continuar impulsant el reconeixement de l'educació com a factor fonamental per a aconseguir una ciutadania democràtica, responsable, lliure i crítica. Per a aconseguir més igualtat, més llibertat, millors garanties de desenrotllament personal i professional, i com a garant, en últim terme, del benestar social col·lectiu.

L'educació és l'element fonamental per a aconseguir la igualtat d'oportunitats de tota la ciutadania, és el gran element per a afavorir la mobilitat i la transformació social, i volem que seguisca sent-ho.

El dret a l'educació és un dret social. Reclama, per tant, dels poders públics les accions positives necessàries per al seu efectiu gaudi. El desenrotllament de l'anomenada societat del coneixement, exigeix no sols ampliar els contorns d'eixe dret i la seua extensió, sinó també la seua forma i rerefons. El coneixement serà un element d'importància creixent per a assegurar el desenrotllament conjunt de la societat i l'accés al coneixement determinarà, en gran part, els nivells de cohesió social. El dret a l'educació és fonamental. Reclama, per tant, dels poders públics les accions positives necessàries per al seu efectiu gaudi. El desenvolupament de l'anomenada societat del coneixement, exigeix no solament ampliar els seus contorns i la seua extensió, si no, també la seua forma i rerefons. Aquesta perspectiva completa el nostre projecte de cohesió social.

L'educació laica és el compromís moral i institucional per un servei públic educatiu que constituïska per a l'alumnat i les seues famílies un espai de convivència compartit, inclusiu i obert a la integració i al respecte de la pluralitat, la coeducació en igualtat, la pedagogia i el coneixement curricular objectiu i científic, la llibertat de càtedra, el respecte a la llibertat de consciència de tots i l'educació ètic cívica en els valors constitucionals, democràtics i universals compartits d'Educació per a la Ciutadania Democràtica propugnats pel Consell d'Europa. Per açò, els centres escolars públics i els plans oficials d'estudi s'ajustaran als principis constitucionals de

aconfesionalidad pròpia de l'Estat laic, conforme als quals cap religió confessional haurà de formar part del currículum i de l'horari escolar.

El foment de l'ús del valencià en el sistema educatiu, es fa necessari per a aconseguir la igualtat lingüística i per a garantir que tot l'alumnat finalitze l'educació obligatòria amb el domini de les nostres dues llengües oficials.

Els 20 anys de govern del PP han deixat la situació de l'educació a la Comunitat Valenciana en un estat deplorable. Aules massificades, barracons en centenars de centres, retallades de més de 5.000 professors en l'educació pública, mentres s'afavoria determinats sectors de la concertada, reducció de les ajudes i beques de menjador, de llibres de text, de transport, concentració de l'alumnat amb dificultats en determinats centres, especialment en els centres públics. Tot això acompanyat d'un enfrontament constant amb els diferents sectors de la comunitat educativa, deixant els consells escolars com a òrgans purament decoratius.

Una altra pràctica freqüent durant els governs del PP va ser la cessió de sòl públic per a la construcció de centres concertats. El sòl públic ha de ser per a l'escola pública.

Des que es va constituir el nou govern de la Generalitat Valenciana, sota la presidència de Ximo Puig, els i les socialistes hem treballat, tant des del govern de la Generalitat com des de les administracions locals on s'han constituït governs progressistes, a revertir esta situació generada per les nefastes polítiques educatives aplicades pels governs del PP, i hem millorat de forma substancial i complit un ambiciós programa polític que vol reconstruir i recuperar progressivament les retallades sistemàtics dutes a terme pels governs del PP, però encara queda molt camí de per recórrer.

Més i millor educació per a totes les generacions

Tots els estudis educatius, així com la mateixa OCDE, demostren que en les pròximes dècades la correlació entre el nivell de benestar i el nivell educatiu serà cada vegada major, alhora que una proporció substantiva de l'ocupació exigirà un nivell creixent de formació. Així, una educació integral per a tota la població serà garantia d'un model sostenible de desenrotllament econòmic i d'una major integració i cohesió social.

És necessari donar resposta, des del sistema educatiu, a les noves demandes i possibilitats que presenta una societat complexa i plural. En una economia creixentment basada en el coneixement l'aprenentatge adquireix un paper central.

Però no podem oblidar el paper essencial que té l'educació de proporcionar una formació integral, una formació que permeta que totes les persones puguem desenvolupar el seu projecte vital com a ciutadanes i ciutadans, independentment del seu origen, condició o situació social. La resposta a eixos nous reptes requerirà una actuació decidida dels poders públics.

Els poders públics han de garantir a totes les persones el dret a desenvolupar aquelles capacitats que els permeten portar una vida digna. No sols cal garantir la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'educació, sinó també una equitativa distribució d'oportunitats d'aprenentatge. Per tant, la política educativa ja no ha d'orientar-se exclusivament a la igualtat d'oportunitats d'accés a un lloc escolar, sinó que ha d'orientar-se a garantir l'efectiva igualtat d'oportunitats d'aprenentatge tant als joves en edat escolar com a la població adulta.

Per això, les prioritats de l'educació a la Comunitat Valenciana han de centrar-se a millorar i incrementar el nivell de formació del conjunt de la població. El nostre objectiu és aconseguir que ningú abandone el sistema educatiu sense la formació necessària per al seu desenvolupament personal i professional. Així mateix, volem que la població adulta tinga una oferta àmplia per a completar i millorar la seua formació inicial.

Per a avançar en eixa direcció, hem d'aconseguir la progressiva universalització del primer cicle d'educació infantil (0-3 anys), reduir la ràtio en totes les etapes educatives, dotar els centres del professorat necessari per a crear grups flexibles, per a desplegar els grups, per a garantir l'aprenentatge de, almenys, una llengua estrangera, per a organitzar activitats de reforç dirigides a l'alumnat amb més dificultats d'aprenentatge i activitats d'aprofundiment per a l'alumnat amb major capacitat i motivació per a aprendre, per al desplegament de programes dirigits a l'alumnat amb necessitats educatives específiques.

És necessari, també, que es creen les condicions per tal que la formació del professorat i la innovació ens proporcionen noves rutes i idees que renoven l'acció educativa i milloren els aprenentatges anticipant-nos en millors condicions als reptes que planteja la situació canviant d'esta societat del coneixement. Formació continuada del professorat i educador, així com de tota la comunitat educativa. (tals com: pedagògica, social, lingüística, noves tecnologies...)

En aquest sentit, es fa necessària una formació en diferents àmbits: en noves metodologies més dinàmiques, participatives i motivadores, formació per a millorar la convivència en els centres educatius, una formació que permeta atendre les necessitats de la diversitat de les aules, fomentant la inclusió, així com la formació en llengua estrangera.

El nostre objectiu ineludible és avançar cap a l'èxit escolar de tot l'alumnat desplegar al màxim les seues capacitats per a l'aprenentatge al llarg de la vida i aconseguir que la pràctica totalitat dels estudiants continuen estudis postobligatoris en formació professional o en batxillerat.

L'educació no pot ser vista solament com un element de promoció econòmica, sinó com un instrument d'enfortiment de les capacitats de les persones amb la finalitat d'integrar les finalitats de l'educació: personal, cultural i social.

Una educació que sobrepassa el marc normatiu i formal i es configure, com un eix vertebrat d'un aprenentatge permanent al llarg de la vida centrat en: el "jo individual" , en la relació amb la cultura amb la qual convisc i a més en l'enfortiment de les relacions intersubjetives que em permeten, al costat d'uns altres "jo", transformar la societat en la qual vivim. Un model educatiu d'humanisme transformador basat en el ben comú.

Igualtat en l'accés i en la permanència en el sistema educatiu

L'escola pública és l'eix vertebrador del sistema educatiu valencià en tota la Comunitat. És la que assegura els valors públics d'una societat democràtica i garantix la igualtat i la inclusió, a més de representar la diversitat i pluralitat socials. És la que depén directament de l'administració educativa i és l'única xarxa que pot assegurar una oferta de qualitat per a tot l'alumnat, visca on visca, l'única que pot vertebrar el sistema educatiu en totes les comarques de la Comunitat Valenciana.

Volem enfortir el servei públic de l'educació, protegint-ho enfront de la tendència privatitzadora durant els governs del Pàg. L'educació concertada ha de ser subsidiària de la pública. Els centres concertats hauran de basar el seu funcionament en les regles bàsiques del servei públic escolar, contràries a qualsevol tipus de segregació, exclusió o discriminació, per a poder conservar aquest concert. Així mateix, es fa necessària la revisió dels concerts educatius, en aquelles localitats en les quals sobren places escolars.

Educar tot l'alumnat entre tots els centres sostinguts amb fons públics, és un principi general que han de complir tots els centres, perquè la defensa del dret de les famílies a triar escola per a les seues filles i fills en cap cas es pot convertir en el dret dels centres a triar el seu alumnat sense un repartiment fet de formes equilibrada.

Però no n'hi ha prou a garantir la igualtat en l'accés. El nostre compromís és

aplicar una política de beques i ajudes a l'estudi que garantisca que cap alumne o alumna deixe d'estudiar o tinga dificultats per a això per motius econòmics. Des d'esta concepció les beques de menjador, de transport o de llibres continuaran sent prioritats bàsiques, així com garantir el transport gratuït en l'ensenyament obligatori, quan els centres es troben fora de les zones urbanes o en altres poblacions.

També hem de tindre en compte que l'escola rural és una realitat específica en diferents comarques de la Comunitat Valenciana. La seua singularitat, característiques i necessitats fan que siga necessari un tractament específic per a assegurar el dret a l'educació en tot el territori i que eixa singularitat no opere com a factor de desigualtat. . Fomentar les escoles rurals per a evitar els llargs desplaçaments dels escolars per a assistir al centre educatiu més proper.

Però a més, hi ha un sector de l'alumnat que requerix suports específics. Per això, hem de continuar avançant cap a un model d'educació inclusiva que garantisca l'atenció al conjunt de l'alumnat, dotant-ho de recursos econòmics i humans especialitzats. Pel que hem de fomentar i assegurar la correcta atenció d'aquests alumnes per a aconseguir equiparar coneixements adquirits amb el conjunt de l'alumnat.

Un nou compromís amb el professorat

La nostra concepció de l'educació, del procés d'ensenyança-aprenentatge centrat en l'alumnat, reserva un paper primordial al professorat. Un sistema educatiu modern i de qualitat, com el que promulguem, atorga al professorat un lloc central.

Una societat que creu en l'educació i que fa una aposta real per esta, valora i reconeix la labor del professorat. Valora el seu treball, aposta per una formació inicial i contínua que combinen la qüestió disciplinar i la pedagògica, conferix autoritat al professorat, reconeix la complexitat de la seua labor i compta amb ell per a la presa de decisions incentivant-los i il·lusionant-los, motivant-los i dotant-los de totes les eines que precisen perquè transmeten entusiasme. Així mateix, és necessari treballar per a aconseguir l'estabilitat laboral, establir amb claredat un sistema d'incentius econòmics i professionals que permeta el desenvolupament professional del professorat i servisca d'estímul i motivació per a la innovació, l'experimentació i la formació permanent.

MODERNITZAR EL NOSTRE SISTEMA EDUCATIU.

Les Ensenyances Artístiques Superiors es troben en estos moments fora del marc comú europeu d'ensenyances superiors, per la seua importància, el nostre objectiu és situar a estes ensenyances al mateix nivell que els països del nostre

entorn, per això hem d'impulsar estratègies que situen a estes ensenyances en el lloc que els correspon.

La societat del coneixement ens planteja un repte de gran envergadura: l'alfabetització múltiple. És a dir, la necessitat de formar-se en la interacció amb distintes tecnologies i els diferents llenguatges per a adquirir les competències necessàries per a participar activament en el desenrotllament d'un projecte de vida pròpia i en l'èxit d'una societat més justa i solidària.

És imprescindible desplegar un pla integral de foment del plurilingüisme. Per a garantir que tot l'alumnat finalitze l'educació obligatòria amb el domini de les nostres dos llengües oficials, valencià i castellà, i un coneixement adequat d'una llengua estrangera, especialment l'anglès. En eixe Pla és fonamental el paper que ha de jugar la nova RTVV, en la qual, entre altres mesures, es promourà l'emissió de programes i pel·lícules en versió original, subtitulats.

Així mateix, és imprescindible la urgència de la posada en marxa d'un efectiu Pla de Formació del Professorat en llengua estrangera. Les diferents iniciatives que s'estan posant en marxa com la formació en les EOI, els cursos intensius en altres països i els intercanvis de professors són fonamentals per a aconseguir-ho.

Un major compromís social amb l'educació

No podem avançar en una resposta adequada als nous reptes de l'educació en el segle XXI si no aconseguim un major compromís social amb l'educació. Parlar de l'escola del segle XXI és parlar de participació i implicació del conjunt de la societat en la mateixa, així com d'una gestió democràtica i coresponsable per part de tota la comunitat educativa. La coresponsabilitat és un concepte clau per a un sistema educatiu públic, obert, plural, democràtic i equitatiu.

L'educació ni comença ni acaba en l'escola. L'escola del segle XXI ha de ser un espai obert, que es configura en funció del seu alumnat i de la comunitat en què s'inserix. Verdader instrument d'igualtat que inclou en el seu projecte educatiu el curricular i l'extra escolar, entés com a espai per a la relació social de la infància i la joventut, la pràctica esportiva, el repàs o aprofundiment en les tasques escolars, el desenvolupament de competències artístiques, la participació de les famílies i d'altres agents socials.

Una de les majors plagues de la nostra societat és la discriminació de les dones, constatada en la seua forma més evident que és sens dubte la Violència de

Gènere, encara que no és l'única. Són moltes les polítiques públiques d'igualtat que s'apliquen per a pal·liar els efectes d'esta realitat, però des del PSPV pensem que és fonamental un canvi en el model educatiu, que promoga una coeducació integral sense caires de gènere (des de l'educació infantil fins a l'educació superior), amb tot el que això comporta a nivell d'adaptació curricular, de formació inicial i permanent del professorat, i de sensibilització de les famílies i la societat.

Així, la perspectiva de gènere com a categoria transversal travessarà totes les propostes educatives. La Igualtat d'Oportunitats entre dones i hòmens és històricament una de les grans fites del nostre partit, i l'educació és el canal principal per a la seua consecució.

L'educació és una responsabilitat que competix a la societat en el seu conjunt i, per tant, la societat ha de facilitar a tots els seus membres un ampli ventall de pràctiques socials de caràcter educatiu. Cal establir les obligacions i les responsabilitats dels diferents agents que intervenen, de fet, com a agents educatius en una societat determinada i definir quines funcions pot i ha d'assumir l'escola en eixe context, i quines funcions poden i han d'assumir altres agents educatius, altres institucions, entre les quals han de jugar un paper destacat les administracions locals, perquè tenim el convenciment que en este àmbit és on millor es poden plantejar i proposar solucions que vinculen expressament els processos educatius i els processos socials (escola i vida, educació i treball, currículum escolar i realitat local). L'educació ha de ser una eina per a garantir i promoure la igualtat des de totes les perspectives de diversitat, és a dir, origen, religió, ideologia, sexe, orientació sexual, condició física o mental o qualsevol altra forma de diversitat. Per aquest motiu s'ha d'impulsar un pla d'atenció contra el bullying motivat per la no acceptació a la diversitat o qualsevol altre motiu que genere discriminació o assetjament.

El compromís del PSPV, és elaborar una Llei Integral Valenciana d'Educació. Llei Integral perquè tenim la profunda convicció que el concepte d'educació i formació va molt més enllà del marc escolar, va molt més enllà de l'escolarització.

En eixa Llei incorporarem tant els coneixements i valors que considerem imprescindibles per a l'educació de la nostra joventut, com el paper que han de jugar les diferents institucions (l'escola, la família, els Mitjans de comunicació, les institucions de benestar social, etc.) Tenim., per tant, que ser capaços d'articular polítiques dirigides a la joventut, a la família als mitjans de comunicació, definir els diferents professionals, a més del professorat, que han de col·laborar en el procés educatiu (professionals del treball social i de la mediació cultural.).

També hem d'avançar en la definició de les instàncies de coordinació més adequades per a garantir la coherència de tot el procés, entre les quals han de jugar un paper destacat les Administracions locals, i avançar cap a la definició de Projectes educatius de ciutat que configuren l'actuació de les diferents instàncies.

La formació professional està cridada a exercir un paper estratègic imprescindible en la millora de la productivitat de les empreses valencianes i serà un factor clau en el desenrotllament del nou model productiu que es desenvolupa en la nostra economia. A més, haurà d'assumir altres funcions d'innovació aplicada i transferència del coneixement que seran imprescindibles per al manteniment i creació d'ocupació i la millora en la competitivitat de les nostres empreses. També s'han de realitzar campanyes que retornen a la FP el prestigi que mereixen.

En el nou model productiu que els i les socialistes volem impulsar, la Formació professional està cridada a representar un paper estratègic on els centres i els professionals de la formació i l'orientació han de convertir-se en veritables dinamitzadors del coneixement, de la innovació i de l'emprenedoria.

En la Comunitat Valenciana, per a canviar el nostre model de creixement econòmic, necessitem incrementar el nivell de formació de la població, millorar la qualificació professional de les valencianes i valencians. Però eixe necessari increment de la qualificació no podrà basar-se en un creixement continuat de les qualificacions superiors, sinó que haurà de fonamentar-se en el creixement de les qualificacions intermèdies, és a dir, els cicles de grau mitjà de formació professional.

Però també hem d'avançar en l'oferta de formació professional a la formació adulta, l'actualment denominada formació per a l'ocupació. Hem de garantir una oferta molt més flexible i adaptada a les necessitats de qualificació de les persones i a les necessitats dels diferents sectors productius.

Però a més, cal tindre en compte que a la Comunitat Valenciana tenim un nombre important de joves i no tan joves que es troben en situació de desocupació i sense cap qualificació. Hem d'impulsar el reconeixement de les competències professionals adquirides a través de l'experiència laboral i aprenentatges no formals.

Cal incrementar les convocatòries perquè un sector important de la població valenciana pugua acreditar les competències professionals que ja posseïx i cursar la formació complementària que requereix per a obtenir un certificat de

professionalitat o un títol de formació professional.

La Universitat pública ha sigut clau per a la cohesió i el desenrotllament social i cultural i, per tant, per al progrés de la societat valenciana. Ha contribuït a tindre una ciutadania més formada, més crítica, plural i participativa. A més, les universitats públiques són la clau per a la innovació i el progrés econòmic.

Les i els socialistes valencianes i valencians apostem per un sistema d'universitats compromés amb la millora de les capacitats i les competències de les persones i amb els valors de desenrotllament humà i social; un sistema compromés amb la igualtat de dones i hòmens; un sistema que no excloga ningú per raó de renda. És per això necessari comptar amb un programa de beques que garantisca l'accés a l'educació superior de tot aquell que no puga costejar-la.

El projecte que es presenta des del PSPV és un projecte col·lectiu i no pot anar en contra dels actors principals, sinó que ha de ser abordat junt amb ells.

Però encara queda molt per fer. Cal elaborar un nou Pla de finançament amb objectius i indicadors clars que permeten a les universitats tindre l'estabilitat financera i els mitjans adequats perquè siguen un dels pilars del desenvolupament econòmic de la Comunitat Valenciana.

Cal avançar en una reducció progressiva de les taxes universitàries i continuar incrementant les beques perquè cap estudiant deixe d'estudiar per motius econòmics, cal avançar cap a un mapa de titulacions complementari que permeta que les valencianes i valencians tinguen una oferta d'educació superior que done resposta tant a les seues necessitats de formació com a les necessitats de la societat valenciana.

L'Educació ha de servir per a situar a la persona en el seu context històric i social. Generacions senceres han tingut importants llacunes en el coneixement de la recent història que els van fer créixer amb millor coneixement de l'Edat Mitjana o Moderna que de fets que han influït directament en el seu entorn social o polític i per tant en el seu propi posicionament en diversos aspectes. Les i els socialistes creiem important l'educació en els valors ètics i ciutadans i la introducció de la Memòria Històrica i Democràtica en l'àmbit educatiu com a assignatura per a omplir aquesta important manca i formar persones conscients de l'entorn on es desemboliquen.

CULTURA

La cultura és l'expressió de la nostra humanitat i, com a tal, és un bé de primera necessitat i un dret a exercir. És allò que ens definix i s'ha de convertir en un factor de cohesió social. La cultura és una de les nostres fortaleses. Té una importància econòmica decisiva, és una oportunitat per al benestar de la ciutadania i és un sector estratègic per a la nostra projecció.

Desenvolupar, ampliar i garantir els programes de R+D+i com a principal garantia del creixement econòmic del País, per tant, s'hauran de destinar partides pressupostàries dedicades a becar a grups investigadors. Establir una aliança amb empreses i universitats, per a evitar la fugida de talents i potenciar el R+D+i.

Hem de treballar en el reconeixement de la dona en la cultura, ja que la desigualtat de gènere continua existint.

La cultura, com a espai on es construeix l'ideari col·lectiu, és un element fonamental per a avançar cap a una societat igualitària. Des del PSPV-PSOE hem de promoure la igualtat efectiva de gènere en la gestió i la promoció cultural i la visibilització de la contribució de la dona al desenvolupament cultural. PSPV-PSOE treballarà per aconseguir la igualtat real de gènere en la gestió i política cultural, per aconseguir la completa visibilització de l'obra de les creadores i artistes valencianes; artistes valencianes que són referents nacionals i internacionals en àmbits com la il·lustració, literatura o arts escèniques. El PSPV treballarà des de la seua responsabilitat orgànica i institucional per a posar en valor les obres i creacions de les artistes valencianes mitjançant l'impuls d'activitats de difusió i exhibició culturals amb perspectiva de gènere, trobades i congressos que determinen les claus de futur del paper de la dona en la cultura i els canvis normatius necessaris perquè la perspectiva de gènere vertebré totes les polítiques culturals.

Les i els socialistes som conscients que hem d'afavorir la indústria cultural valenciana (el llibre, les arts escèniques i visuals, les arts plàstiques, la pintura, l'escultura, la música, l'audiovisual...) perquè és la nostra finestra en el món, perquè crega riquesa i llocs de treball, perquè és el nostre patrimoni, perquè impulsar polítiques culturals és un dels eixos bàsics per al desenvolupament dels valors democràtics. Així com també impulsar actuacions de defensa de la propietat intel·lectual dels creadors, tant en els formats tradicionals com en els digitals.

De la mateixa manera, és imprescindible posar en valor els productes culturals

com a elements essencials de transmissió del coneixement i com a instruments d'oci, estretament relacionats amb l'educació. Igualment cal fomentar la internacionalització dels nostres creadors culturals i promoure acords d'intercanvi amb altres comunitats autònomes, especialment amb les dels el nostre àmbit lingüístic.

Potenciar i incrementar l'ús social del valencià fins a la plena consecució de l'equilingüisme amb el castellà, garantint el respecte als drets lingüístics individuals i col·lectius de la ciutadania.

Afavorir la posada en funcionament dels mitjans de comunicació públics i en valencià, com a elements de cohesió i de vertebració del nostre territori, que servisquen per a la dinamització i consolidació del sector audiovisual valencià, que compten amb la presència activa dels nostres productes culturals i que visibilitzen els nostres creadors.

La informació veraç i l'accessibilitat universal a ella és un pilar fonamental per al desenvolupament democràtic correcte, que s'ha de garantir a través de mitjans de comunicació públics de masses, tant a nivell autonòmic com a nivell local i comarcal. Estos mitjans públics, tant televisió, ràdio o escrits, ha de vetlar, a més de l'ús i el foment del valencià, per transmetre informació veraç i fidel a la realitat, sense favors a parts i amb la vocació de servei públic.

A més els mitjans de comunicació tenen una funció vertebradora incomparable, tant a nivell autonòmic, com comarcal com local, que s'ha d'aprofitar i fomentar. A nivell autonòmic, Àpunt ha de representar eixos valors vertebradors i d'informació de servei públic i foment del valencià, i ha de servir de referent per a mitjans de comunicació públics de menor àmbit.

Enfortir els vincles històrics en l'àmbit cultural i lingüístic amb aquells territoris amb els quals compartim llengua, per a impulsar la indústria cultural valenciana, per a fomentar un corredor mediterrani de la cultura, per a consolidar, vertebrar i facilitar el moviment de les indústries culturals i els creadors, amb l'objectiu de crear un teixit cultural sòlid dins dels àmbits creatiu i empresarial.

Reivindicar i aconseguir les infraestructures geoestratègiques necessàries que ens projecten cap a Europa, i que ens servisquen per a obrir-nos en el món, per a exportar el nostre patrimoni cultural i estimular la nostra economia.

Renovar el nostre teixit productiu a fi de fer-ho sostenible econòmicament,

social i mediambiental, ja que és l'única manera de poder fer front amb garanties a l'irreversible procés de globalització econòmica.

Volem aconseguir que ningú pose en dubte els drets dels creadors, ni els drets dels ciutadans i ciutadanes a rebre cultura, a poder anar al cine, al teatre, o comprar un llibre sense enfrontar-se a un objecte de luxe o cosa que els siga desconeguda. Volem que es conceba el patrimoni com una cosa que és de tota la ciutadania i que no hem de deixar perdre.

I eixa voluntat es vehicula a través dels següents eixos fonamentals:

Llibertat de creació cultural i pluralisme, és a dir, absència de censura, absència de dirigisme i destrucció de xarxes clientelars. Entenem la política cultural de forma absolutament transversal i transparent.

Adopció de mesures efectives de desenrotllament, que es tradueixen en l'afavoriment de l'entorn i les infraestructures adequades.

Hem de continuar donant suport a la cultura a través de dos fronts:

Suport a les iniciatives existents, bé des de la coorganització dels actes, bé des de la convocatòria d'ajudes públiques. En ambdós casos, seguint la més escrupolosa transparència i pluralitat.

Impulsant projectes propis, perquè des dels espais públics podem repercutir en eixa cúspide de la piràmide. Com són el Pla de Foment del Llibre i la Lectura, la Taula de Turisme Cultural, o les modificacions de lleis com la de Biblioteques o la de Patrimoni.

Les polítiques culturals en una societat avançada han d'atendre demandes i necessitats plurals i transversals; han d'abordar els problemes de desigualtat i han d'atendre a la diversitat i garantir l'accés a la cultura de totes les persones, siguen quals siguen les seues circumstàncies.

Les i els socialistes avançarem també en l'elaboració d'estratègies comunes entre Comerç/Indústria i Cultura que potencien els artesans, indústries i comerços que elaboren i venen productes culturals i propis de la Comunitat Valenciana. Es tracta de promoure actuacions que promocionen al sector que es dedica a l'elaboració i gestió de productes i servicis culturals: llibres, música, teatre artesania, productes de cultura popular, animació sociocultural,

ludoteques.

És imprescindible avançar cap a una presència real de la nostra cultura en l'escola. Per a això, entre moltes altres coses, és necessari posar en marxa programes concrets que garantisquen la presència dels actors culturals de les més diverses disciplines en activitats extraescolars que, amb la participació dels pares inclosa, acoste l'alumnat valencià i els seus progenitors al coneixement del seu patrimoni artístic històric i present.

La convicció que la cultura estarà cada vegada més llunyana de la nostra ciutadania si no és reconeguda en l'escola, i que tota educació en valors passa per un cultiu de l'emoció cultural, ha dur-nos a un verdader pla de relació educació-cultura, si és possible amb la participació dels pares i mares, que implique no sols els departaments de la Conselleria corresponent, sinó a les institucions i als col·lectius socials que puguen implicar-se en eixe pla.

La socialdemocràcia ha d'afavorir la creació lliure dels artistes, posar a disposició dels ciutadans els seus instruments de cultura i protegir i fomentar els seus béns culturals.

S'impulsaran mesures de foment del programari lliure, tant en la seua creació com en el seu ús en les administracions públiques valencianes, en el si del PSPV-PSOE i les seues agrupacions, i en el conjunt de la ciutadania. Aquest programari lliure prevaldrà l'ús del valencià.

Però a més de tot això ha de fomentar idees fresques per a la implantació d'una nova ètica. La raó moral ha sigut substituïda per la raó econòmica. Les circumstàncies que vivim obliguen altres polítiques i la revolució tecnològica jugarà un gran paper en la rebel·lió dels nous ciutadans.

Un projecte cultural socialdemòcrata hauria de combatre la desideologització imposada pel pensament únic en un procés simplificador que tendix a negar la controvèrsia i la pluralitat i que pareixent que defén a l'individu enfront de l'Estat, anul·la el seu pensament crític i el convertix en matèria de mercat.

Les companyies teatrals són un pilar fonamental de la cultura valenciana i és necessari que des del PSPV-PSOE s'impulsen polítiques culturals clares que permeten la consolidació de la seua activitat creadora. Les últimes dades disponibles indiquen que la Comunitat explica en aquests moments amb més de 300 companyies teatrals que són, a més, referents culturals com així pot constatar-se, entre altres qüestions, amb els guardons que any rere any aconseguixen els actors i actrius valencianes i els muntatges de companyies

valencianes. És necessari que aqueix patrimoni cultural valencià es pose en valor i es recolze des de tots els àmbits públics que desenvolupen polítiques culturals.

La socialdemocràcia valenciana ha de treballar perquè aquest motor identitari i cultural valencià compte amb els mecanismes de protecció necessaris per a consolidar un projecte cultural propi i diferenciador de qualsevol altre territori com són les Societats Musicals Valencianes. Des de l'organització i des de les institucions treballarem per a impulsar millores legislatives i millores en les línies d'ajudes que permeten a les societats musicals valencianes seguir actualitzant infraestructures, millorar els mitjans dels quals disposen en la seua labor formativa i difondre la seua labor cultural. El PSPV recolzarà i col·laborarà des de les institucions per a consolidar els certàmens i cites que permeten mostrar i difondre el potencial cultural de les Societats Musicals a la Comunitat i com a element clau de la nostra cultura en l'exterior.

SANITAT

El dret a la salut, és un dret de ciutadania que ens permet accedir a la forma que tinguem de vida de la manera més lliure possible i tots els ciutadans pel fet de ser-ho, tenen dret a la protecció a la salut i a l'accés en condicions d'igualtat als servicis sanitaris.

La sanitat pública és un tema de màxima importància, ho és tant per a cada ciutadà/ana individualment, com per al conjunt de la societat, com a element de cohesió social i pilar bàsic de l'Estat del Benestar, i és, a més, un motor important des del punt de vista econòmic, ja que genera de forma directa milers de llocs de treball, i de forma indirecta, perquè una societat sana és una societat més rica. Recordar que no es pot considerar la sanitat pública com un gasto, sinó com una inversió i la salut no pot ser causa de mercantilisme, sinó que ha de ser un dret. Per la qual cosa cal establir mecanismes de control per a garantir el bon ús del mateix.

El Dret a l'assistència sanitària ha sigut una de les majors conquestes de la segona mitat del segle XX. Va ser un govern socialista el que atorgava cobertura legal al dret a la protecció a la salut, arrel·legat en l'article 43 de la Constitució, a través de la Llei General de Sanitat de 1986, promulgada per Ernest LLuch, que va representar una fita històrica. I quedà l'assistència sanitària vinculada a la condició de ciutadà/a. Durant anys els ciutadans disfrutem d'un model en general capaç de donar resposta a les necessitats sanitàries de la població.

Model que, amb la gestió del PP, s'ha posat en risc i que els i les socialistes

ensem que una sanitat pública de qualitat, universal i equitativa és un bé irrenunciable i per això, des del principi de la conformació del govern d'esquerres a la Comunitat Valenciana, liderat per Ximo Puig, el nostre compromís ha sigut de recuperar l'atenció sanitària com a dret i recuperar un sistema sanitari públic de tots, per a tots i utilitzat per tots. Un dels objectius fonamentals que ha de tindre un sistema sanitari és afegir anys a la vida i vida als anys.

Els i les socialistes Valencians estem compromesos amb un model que garantisca a tots els ciutadans un sistema sanitari públic, basat en la universalitat, l'equitat, l'eficàcia, l'eficiència, la qualitat, la solidaritat, la gestió i finançament públic. Forma part de la nostra essència com a socialistes treballar en:

La recuperació de drets, com ara la universalització de la prestació sanitària assistencial. L'eliminació de copagaments a pensionistes i a les persones amb diversitat funcional.

La recuperació del sistema sanitari públic, revisant les concessions administratives com es farà en la Ribera i com es continuarà fent per a recuperar la gestió directa del departament de Dénia, entre altres.

La democratització del sistema, implantant mecanismes de bon govern, transparència, sotmetiment de responsables a codi ètic, participació de professionals, ciutadans i agents socials, potenciació de plans d'igualtat a tots els nivells.

Tenim per davant reptes importants en la línia de la construcció del model socialista de sanitat que defenem. Necessitem aconseguir un millor finançament, per a poder arribar a uns pressupostos acords amb les necessitats dels ciutadans i gestionar de forma eficient els recursos.

Conformar i planificar un nou mapa sanitari a la Comunitat Valenciana d'acord amb les necessitats reals.

Garantir la participació de ciutadans, professionals i agents socials, potenciant els consells de salut.

L'Atenció primària és un pilar bàsic i porta d'entrada al sistema. Com a principi no pot haver-hi llistes d'espera en atenció primària, establint temps mínims de consulta, proporcionant a usuaris i professionals l'accés a través de les noves

tecnologies, potenciant des d'atenció primària l'atenció al pacient crònic i l'atenció domiciliària, així com les urgències extrahospitalàries i el transporte sanitari d'urgències.

És necessària la coordinació de recursos i establir una estreta coordinació amb atenció primària, adequació i coordinació de les urgències hospitalàries, resposta adequada a les noves necessitats derivades de l'envelliment de la població i la major incidència de patologies cròniques.

Atenció sociosanitària i a la Cronicitat, impulsant equips multidisciplinaris que garantisquen una atenció continuada, potenciant unitats de mitja llarga estada i per a pacients crònics, així com els plans d'autocures i l'atenció domiciliària, assegurant que cap persona que ho necessite es quede sense l'ajuda a la dependència digna amb les quals pugui cobrir les seues necessitats i assegurant el seu estat de benestar.

Llistes d'espera transparents on el pacient tinga dret a conèixer la informació personal i la seua situació en consulta, proves diagnòstiques i quirúrgiques. Donar major agilitat i proximitat al ciutadà, simplificant procediments, reduint les esperes i millorant la continuïtat i la coordinació en l'atenció sanitària.

Implantar la figura de la Infermer/a Escolar en els Centres Educatius d'Educació Especial ja que segons les seues característiques, requereixen d'una supervisió i atenció professional de forma continuada.

Promoure l'estabilitat laboral, la conciliació familiar, la participació, el reconeixement al mèrit i les oportunitats al desenrotllament professional. Desplegant una política integral que permeta als professionals aconseguir nivells de satisfacció i eficiència que la societat necessita i que porte a sentir-se compromés amb l'organització. S'ha d'afavorir el desenrotllament del capital més valuós, els professionals, apostant per la formació continuada, la docència, el desenrotllament de la investigació com a elements d'avanç i satisfacció professional, garantint l'accés al sistema per mitjà de concurs públic amb criteris d'igualtat, mèrit i capacitat i dotant els professionals de més autonomia.

Tenim l'objectiu d'aconseguir una assistència sanitària més humana, i garantir uns nivells adequats de comoditat i intimitat, així com garantir-ho als acompanyants. Incidint en el dret a la intimitat i a un procés digne en el final de la vida.

Així mateix, es garantirà el dret del pacient a la lliure elecció de metge i centre

sanitari

L'impacte de gènere és d'absoluta importància en l'aplicació de les polítiques de salut, així com impulsar polítiques específiques que contribuïsqen a millorar aspectes de la salut de les dones.

Fomentar la utilització de genèrics i les compres centralitzades, optimitzant la utilització de medicaments, garantint el tractament adequat, segur i eficient a tots els que ho necessiten i utilització de guies farmacoterapèutiques.

Revisar política autonòmica sobre addiccions i dissenyar recursos per a atendre les persones amb diversos problemes d'exclusió. Així com campanyes de prevenció sobre el consum de drogues.

La salut pública s'ha de convertir en una variable central de totes les polítiques públiques, garantint la coordinació amb els municipis, per a potenciar plans de salut, establint estratègies i línies d'actuació en relació a riscos ambientals i alimentaris i millorant la coordinació entre salut pública i atenció primària. Es potenciaran polítiques d'educació en la salut així com la medicina preventiva com a base fonamental d'una societat saludable.

Hem de potenciar el nou pla de salut mental, potenciant la informació i la participació, garantint l'equitat en els servicis, establint programes específics per a xiquets, adolescents i majors, comptant amb equips de mediació soci sanitària i rehabilitació.

Cal impulsar la investigació biomèdica de qualitat i rellevant. Establint una política científica realista. Definint, planificant i coordinant les activitats dels centres. Impulsant la creació de grups d'investigació competitius. Fomentant la cultura d'investigació.

Cada vegada són majors els reptes sanitaris associats a l'envelliment i als tractaments de nova generació, així com les noves tecnologies, per això continuem construint i consolidant una sanitat universal, equitativa i de qualitat. Una sanitat que no discrimine, no excloga, ben gestionada i sostenible.

L'esport i l'activitat física estan reconeguts per l'estament sanitari com un dels instruments més potents en la prevenció de malalties i la promoció d'hàbits saludables. Invertir en esport és invertir en salut.

A més, les persones sanes estalvien en despesa sanitària. Per tant, si destinem recursos a fomentar l'esport estalviarem en despesa sanitària i aconseguirem una població més sana. D'altra banda, si coordinem els recursos públics, amb polítiques integrals (salut i esport), serem més eficaços en l'acció pública. Hem de coordinar els serveis d'atenció primària amb els serveis esportius municipals incorporant professionals capaços de prescriure activitat física i esport per a aquells pacients prèviament diagnosticats pel personal sanitari. Per tot açò és necessari Incloure l'activitat física i l'esport en el Pla de salut, coordinat des de les Conselleries de Sanitat i Educació, com a instrument de prevenció de la salut pública.

Estos serien els nostres compromisos de les i els socialistes per a recuperar drets que mai es van haver de perdre i que este govern està recuperant, recuperar el sistema sanitari públic i incidir en un sistema on els ciutadans i els professionals siguen el seu eix, perquè la sanitat pública i de qualitat siga eixe bé irrenunciable que defenem les i els socialistes i que constituïx una política fonamental per a la qualitat de vida i la cohesió social.

Garantir que qualsevol persona que cuide d'una persona dependent tinga dret a cotitzar i a rebre una ajuda digna per a aquesta labor, sempre que aquesta persona no haja pogut contractar a personal soci sanitari per motius econòmics.

Advocar per la mort digna de pacients amb malalties sense possible recuperació de les capacitats funcionals de l'organisme i sempre amb el consentiment del pacient, sense oblidar el suport econòmic i psicològic dels cuidadors pel que fa a garantir les cures d'aquest pacient, moltes vegades crònic.

Aquest debat debecentrarse en els drets del pacient, en la seua qualitat tant de vida com de mort, respectant els criteris ètics de: autonomia, beneficència i justícia, o en el cas de ser incapaç, un representant. Fomentar que s'emplene el document de voluntats anticipades. Defensar sempre el dret de les dones a decidir sobre el seu propi cos i sobre la seua maternitat.

Defensar la llei de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs. El dret a l'avortament ha d'estar garantit en el marc de la sanitat pública on puga practicar-se amb les totes les garanties sanitàries.

Així mateix, també cal reivindicar tot el contingut de salut sexual de la llei i

reclamem que es destinen els recursos econòmics necessaris per a la seua correcta execució. Realització de campanyes en joves sobre MTS i gratuïtat dels preservatius masculins i femenins. Realitzar Programes de Prevenció de la transmissió de les MTS i embarassos no desitjats; conscienciar sobre l'ús de mètodes de protecció; incidir en les pràctiques de risc; etc.

SALUT MENTAL

La salut Mental genera moltes necessitats, per la qual cosa es fa necessari una xarxa de serveis, el funcionament dels quals solament és possible mitjançant estratègies específiques de coordinació. A més dels dispositius per a tractament, rehabilitació i reinserció, juntament amb els recursos humans sanitaris i socials, és necessària una organització que complisca els principis ètics bàsics de continuïtat assistencial, accessibilitat, equitat, participació, normalització, eficàcia i qualitat. Garantirem que totes les persones amb trastorn mental greu en tractament, disposen d'un Pla Integrat d'Atenció i les persones amb trastorns mentals comuns un Acord Terapèutic, segons les recomanacions de l'Estratègia en Salut Mental.

Millorarem l'atenció urgent transformant i reforçant els Equips d'Hospitalització a domicili en equips d'Atenció en Crisi, vinculats a les Unitats de Salut Mental. Complementarem els recursos d'hospitalització Psiquiàtrica en Hospitals Generals, augmentant el nombre de llits i millorant les Unitats d'Hospitalització existents. Amb caràcter prioritari s'incrementarà el personal d'infermeria especialitzada i auxiliar d'aquestes unitats, potenciant el desenvolupament de l'especialitat d'Infermeria en Salut Mental. implantarem la gestió clínica integrada de tots els recursos sanitaris i socials de cada departament des de les Unitats de Salut Mental. Aquestes estructures de gestió comptaran amb òrgans de participació paritària dels professionals, els usuaris i els seus afins.

ESPORT.

La pràctica de l'activitat física i esport s'ha convertit en una oportunitat de desenvolupament personal, social i econòmic dels ciutadans i ciutadanes. Una oportunitat d'aconseguir un adequat nivell de benestar social i personal; de millorar el nivell de salut; d'educar la joventut, a través dels valors de l'esport; d'estimular l'economia, a través d'un mercat esportiu, cada vegada més diversificat i més productiu.

A través de la promoció pública de l'esport i l'activitat física, és repercutix

directament en el desenrotllament d'estes oportunitats, i les transforma en beneficis socials per a tots i totes, en una inversió social.

La inversió pública en l'esport i l'activitat física és invertir en salut, educació, integració, igualtat, identitat, etc. es també una manera de rendibilitzar i complementar les polítiques socials, dirigides a totes les persones, sense exclusió... les polítiques destinades a millorar les condicions de vida, especialment els de la majoria dels desfavorits. Invertir en l'activitat física i esport significa estimular l'activitat econòmica, d'un sector emergent que oferix més oportunitats d'ocupació i empresa cada dia.

Cal restaurar el sentit original del foment o promoció pública de l'esport, dirigint la intervenció administrativa des de la perspectiva educativa i humanista. L'objectiu públic ha de ser aconseguir la generalització de la practica esportiva, en tots els nivells i per a totes les persones, sense límit d'edat, sexe, raça o condició social.

Per a abordar este objectiu és necessari promoure l'esport per a tota la ciutadania, d'acord a l'edat, condició física o salut. Un esport social, que contribuïska significativament a millorar la qualitat de vida i el benestar de les persones.

Les polítiques esportives, desenrotllades des del sector públic, han de fixar les prioritats en les àrees de salut, educació, alternatives saludables en el temps d'oci, la promoció de la convivència i les relacions socials, i promoure els valors del respecte a la diversitat i la tolerància, així com bones pràctiques per a prevenir comportaments inadequats entre esportistes o espectadors. El territori de la Comunitat Valenciana s'ha erigit com un dels principals fenòmens de turisme esportiu. Es fa necessari promoure i apostar per realitzar polítiques expansives que generen riquesa i globalitzen i enriqueix la convivència entre persones.

Entenem la promoció d'activitat física i esport com l'acció que es realitza, sobretot, a través del servici públic i també des de la coresponsabilitat amb les iniciatives ciutadans. Un servici públic derivat de l'existència d'un dret genuí dels ciutadans i ciutadanes, a practicar i conèixer de l'activitat física i esport. Un dret arreplegat a la Constitució i també en el nostre Estatut d'Autonomia.

Un dret que els poders públics tenen l'obligació de garantir als nostres ciutadans. per tant, la política esportiva es basarà en els principis que regixen el servici públic:

Igualtat: un esport per a tota la ciutadania, sense exclusió, integrador, que limite les diferències.

Continuïtat: promoure diferents alternatives per a la pràctica, responent a les condicions i característiques dels ciutadans i ciutadanes i establint les bases que configuren una estructura pública real de l'esport. Fomentar i impulsar l'esport femení en tots els nivells per a aconseguir la igualtat real tant en l'esport base com en el d'elit. Així com treballar perquè els i les esportistes, independentment del seu sexe, tinguen la mateixa rellevància i consideració.

Control: des de l'Administració, exercir el control i inspecció necessaris en la pràctica de esport i activitat física, amb especial atenció als i les menors. A tal fi s'aprofitaran les revisions mèdiques escolars que hauran de realitzar-se almenys cada tres anys. Protegir els esportistes per a fer la pràctica més segura i més saludable.

Responsabilitat: exercir l'acció de govern amb responsabilitat, actuant en totes les qüestions que requerixen l'interés de la societat, responent amb justícia i amb la suficient rapidesa.

Coordinació i col·laboració: amb el teixit associatiu, el sistema autònom esportiu, iniciativa privada i les altres administracions. Això ens permetrà millorar les nostres accions públiques,

Devem actuar seguint tres eixos estratègics que guiaran les polítiques de foment i servici en matèria d'esports:

La regulació: de tot el sector esportiu, definint i concretant les competències; desplegant i regulant les disposicions legals en matèria d'esports. Per a aconseguir eixe objectiu, el primer és fer front al desplegament de la Llei 2/2011, l'activitat física i l'esport de la Comunitat Valenciana, en aquelles àrees que promouen el model social de l'esport.

La planificació territorial: recuperar la funció principal de la Generalitat, dirigir les polítiques de promoció d'activitat física i esport de la Comunitat, garantint l'equilibri territorial.

És necessària la coordinació institucional entre totes les administracions: Generalitat, municipis i diputacions, per a obtindre beneficis econòmics de l'acció pública en el camp de l'esport i l'activitat física. La coordinació entre les administracions i el teixit esportiu valencià serà prioritària i complementarà

eixa acció. La pràctica esportiva ha de ser entesa també com a oportunitat de desenvolupament econòmic i social dels nostres municipis, siguem aquests costaners o d'interior.

Així, fomentarem l'ús i utilització esportiva dels espais naturals de forma sostenible i racional, promocionant projectes esportius que promoguen esdeveniments que contribuïsquen a potenciar la nostra economia, aprofiten les nostres instal·lacions i els nostres recursos naturals amb límits racionals i de sostenibilitat ambiental en la seua utilització.

Recolzarem els esdeveniments esportius promoguts per federacions, clubs i administracions, així com aquells que potencien l'associacionisme esportiu. A més, hem de fomentar de forma decidida tot tipus d'activitats i esdeveniments promoguts per actors públics i/o privats que promoguen la visibilització de la dona en l'esport

LA RECUPERACIÓ DE L'ESTAT DEL BENESTAR

El terrible cicle econòmic, que encara patim, ha tingut per als valencians i valencianes repercussions més greus que per a la resta de territoris de l'Estat espanyol. Les seqüeles de 20 anys de governs del PP, amb polítiques marcades pel balafament i la corrupció i una gestió nefasta dels recursos públics ha aprofundit la bretxa oberta per la crisi en la societat de la Comunitat Valenciana, amb una taxa de pobresa superior al 34% l'any 2015.

El deute deixat pel Partit Popular en la seua eixida del govern ha sigut immensa i comprén múltiples camps: reputacional, econòmica, financera, cultural, però sens dubte la més sagnant de totes elles és, per als i les socialistes, el deute social.

Assistim a un desmantellament de l'Estat del Benestar construït pels governs socialistes. A una reducció de la protecció pública que es produïx en un moment en què els grans reptes que abordem passen per atendre qüestions com l'empobriment de la població, el seu envelliment o els fluxos migratoris.

La destrucció de l'ocupació (la recuperació de la qual és sens dubte clau per a trencar el cicle de deteriorament social) va acabar afectant dos pilars bàsics d'eixa protecció pública, com són les pensions (amb un fons saquejat pel govern de Rajoy) i el sistema de la dependència. Ambdós, han de finançar-se en gran manera amb les aportacions que realitzen els treballadors d'una manera solidària amb les seues rendes del treball i amb el consum.

Per això, les polítiques socialistes dirigides especialment cap als més vulnerables són imprescindibles per a garantir la igualtat d'oportunitats i també la qualitat de vida sense que ningú es quede arrere. Polítiques acompanyades d'una redistribució de la riquesa que garantisquen eixe estat de benestar social, consolidant la Renda mínima o Ingres Mínim Vital que assegure una vida digna i afavorisca la inclusió social dels col·lectius més desfavorits. Així com mesurades d'impuls econòmic que reforce el mercat laboral i amplie les oportunitats. Complir amb la paraula donada als valencians i valencianes en el nostre programa electoral és l'essència del nostre govern.

Les polítiques que els i les socialistes hem desenvolupar en matèria de dependència en la present legislatura han suposat un gran pas, però resulta prioritari completar la xarxa de recursos d'atenció a persones amb discapacitat, especialment els destinats a l'atenció de la malaltia mental, probablement els més oblidats en els 20 anys de govern del PP.

Si en general, l'esport està considerat una de les millors medicines, que el seu foment promou la salut de la població, quan es tracta de persones amb determinats problemes de salut, crònics o persones amb qualsevol tipus de discapacitat o dependència, el seu efecte multiplica exponencialment els beneficis de salut per a aquestes persones. L'engegada del programa "Salut i esport per a la diversitat" permetrà atendre a a aquestes persones d'una forma sistemàtica i efectiva, aprofitant els recursos públics sanitaris i esportius, en coordinació, per a oferir-los un servei de major qualitat i més eficient.

Els majors han sigut durant molt de temps un col·lectiu que tenia, sobretot aquells amb pensions més baixes, més dificultat per a arribar a final de mes. L'any 2006 l'índex de persones majors en situació de pobresa se situava en el 31%, i en 2011 eixe índex s'havia rebaixat 20 punts, estava en el 13%. Per què? Perquè en tots eixos anys de governs socialistes les pensions mínimes es van incrementar en 257 euros al mes, això vol dir que moltes persones majors van vore incrementar les rendes familiars i tenien una millor situació per a afrontar dificultats econòmiques, més si tenim en compte que en molts casos en els últims anys estan ajudant els seus fills, i inclús els seus néts, que han perdut el seu lloc de treball.

Hui 8 de cada 10 majors ajuden econòmicament els seus fills i 7 de cada 10 ho fan perquè puguen viure dignament.

Així mateix durant les últimes dècades assistim a un envelliment progressiu de la població, a la qual la Comunitat Valenciana no és aliena. Així, segons dades de l'INE la població major de 65 anys en la nostra Comunitat es va situar en

2015 en 914.839 persones, però en 2030 s'espera que els majors de 65 anys arriben a 1.227.388, i superen el 25% del total de valencians i valencianes. A més, segons dades de la Divisió de Població de les Nacions Unides, aquest increment serà més significatiu en els grans nuclis urbans.

Davant d'esta realitat és necessari avançar de manera immediata en mesures que transformen la nostra societat i adapten els nostres municipis, ajudant a aconseguir un envelliment actiu i l'autonomia personal, la qual cosa permet allunyar-nos de situacions de dependència que, d'una altra forma, es voran més acusades amb el pas del temps.

La solució davant d'este canvi demogràfic passa per idear fórmules que permeten a les persones majors quedar-se en la seua vivenda habitual o en espais que permeten la seua autonomia personal, i oferir a aquelles que ho necessiten una garantia de seguretat i qualitat d'atenció professional, social i sanitària.

Així doncs, les necessitats de la població envellida evolucionen i, a la parell, les seues capacitats es veuen minvades. Aconseguir que l'entorn s'adapte per a satisfer les seues carències i compensar, en la mesura que siga possible, les seues noves necessitats passa a ser una prioritat. És necessari que els canvis demogràfics arriben també als estils de vida i de salut actuals en l'envelliment. Tots hauríem de poder triar on volem viure i com, abans d'arribar a experimentar l'envelliment.

Treballar ja en el foment de l'envelliment actiu i l'autonomia personal, i destinar recursos a la millora de l'accessibilitat, i impulsar projectes i programes que milloren la qualitat de vida de la gent major, de cara a fer que puguen quedar-se en el seu entorn més pròxim tot el temps que puguen, és un repte immediat.

Per tot això és necessari contemplar criteris integradors i accessibles per a la persones majors en els futurs desenvolupaments urbans, tindre en compte aspectes arquitectònics, però també altres com el transport, la vivenda, la participació social, el respecte i la inclusió, comunicació i informació, servicis socials, salut, i oci i entreteniment, seguint les recomanacions de l'OMS, per a aconseguir espais urbans amigables amb les persones majors.

Hem de treballar, des de tots els àmbits, en la “prevenció” fomentant l'envelliment actiu, saludable i participatiu. Amb programes i iniciatives que consoliden hàbits de vida saludable per a les persones majors; que fomenten la promoció de la cultura i la formació al llarg de la vida; i especialment que

afavorisquen la participació activa de les persones majors en la presa de decisions tant en l'àmbit social com a polític. Amb tot açò, contribuirem a visibilitzar i posar en valor la figura de les persones majors en la nostra societat.

A més, s'ha de fomentar l'envelliment actiu impulsant iniciatives com les vivendes col·laboratives, les vivendes intergeneracionals o l'acolliment de persones majors, i avançar en el concepte previ de residència i potenciar les unitats de convivència en els centres. Un nou model pensat per a construir “la seua nova família”. És necessari fomentar la igualtat en l'àmbit del públic entre les persones majors. Per açò, hem de facilitar l'accés de les dones en els espais de representació de les persones majors, aplicant la paritat en directives i consells participatius de persones majors. Com per exemple, “Consell dels Persones Majors”, “directives de Centres de Majors”, etc.

Una especial atenció mereix l'accés a la informació i mitjans de comunicació per a les persones majors. En l'actualitat, la revolució tecnològica en els mitjans de comunicació i la desaparició de la televisió pública valenciana ha suposat, en alguns casos, un cert aïllament entre les persones majors que han anat perdent progressivament l'accés a la informació general dels seus entorns. Per açò és imprescindible que treballem a facilitar l'accés a la informació entre les persones majors, tant retallant la bretxa digital fomentant l'ús de les noves tecnologies; com facilitant espais informatius dirigits a les persones majors en els mitjans públics.

La coordinació i implicació de totes les administracions és imprescindible per a assolir els objectius que en matèria de política social la ciutadania ens exigeix. Així mateix cal comptar amb la participació de les associacions i entitats del sector en el disseny i reconstrucció de la nova estructura de les polítiques d'inclusió que volem per a la Comunitat Valenciana, tal com s'està fent, garantix més i millors resultats.

Com a socialistes defensors de l'estat de benestar social i creadors de la Llei de la Dependència tenim l'obligació de seguir ampliant l'oferta de places públiques de residències per a majors, de titularitat pública o concertada perquè tinguen l'atenció que necessiten en igualtat de condicions, sent conscients que la gran majoria de les persones depenents no poden pagar el cost d'una residència privada.

Els i les socialistes devem així mateix reclamar una reforma constitucional que permeta consolidar els drets socials aconseguits i impedisca la seua supressió dependent dels resultats de les urnes. A més és necessari denunciar la irresponsabilitat del Govern central i exigir que garantisca, com a mínim, el 50% de les aportacions per al compliment de la Llei de la Dependència. L'Estat

en 2016 va reduir en 36,7M€ la seua aportació a la Comunitat Valenciana, amb eixos diners s'haurien atés 5.000 persones més i s'hagueren generat 850 llocs de treball. En definitiva exigir per a les CCAA un sistema de finançament equitatiu, suficient i finalista per als servicis socials bàsics.

És també imprescindible i just reclamar al Govern de l'Estat que es repose el dret a la seguretat social de les més de 16.000 cuidadores de la dependència, una reclamació ja aprovada per les Corts Valencianes a iniciativa del grup socialista.

És necessari prevaldre la qualitat en el servei en tots aquells serveis d'assistència a les persones majors i dependents, tals com a residències, centres de dia, SAD, teleassistència, etc. A més de la qualitat en el serveis, s'ha de prevaldre la professionalitat dels treballadors, instal·lacions adequades, amb l'objectiu fonamental del benestar de les persones usuàries.

Per a tot ells, es proposa:

- a) Creació de la Secretaria de la Tercera Edat
- b) Creació d'un Consell de Majors

VIVENDA

DRET A UNA VIVENDA ASSEQUIBLE, DIGNA I ADEQUADA

Disfrutar d'una vivenda digna i adequada va ser proclamat en 1978 per l'article 47 de la Constitució Espanyola com un dret de tots els ciutadans, si bé amb el matís que eixe reconeixement no implicava només que el mandat als poders públics perquè adoptaren les mesures necessàries, a fi de possibilitar el seu exercici real i efectiu, segons la consideració i l'orde de prioritats marcats, en cada moment, per parlaments i majories polítiques.

Igualment, la Nova agenda urbana de les nacions Unides (Hàbitat III) i la futura Agenda urbana per a la Unió Europea exigixen que la vivenda siga una de les principals prioritats en les polítiques dels governs, i reforcen el dret de totes les persones a un vivenda adequada i digna, com un element clau del dret a una vida sense cap tipus de discriminació, inclosa la de gènere.

I no són únicament els textos internacionals els que són plenament conscients d'esta importància, també els valencians i les valencianes, des de la recuperació de la democràcia, hem incidit en la importància de fer front a estes necessitats.

Per això l'article 16 de l'Estatut d'autonomia estableix que «la Generalitat garantirà el dret d'accés a un vivenda digna dels ciutadans valencians.

Esta concepció política i la seua traducció jurídica han provocat que, en les quasi quatre dècades que han passat des de la recuperació de la democràcia i del pas a un primer pla dels drets dels ciutadans, les polítiques en matèria de vivenda a Espanya i a la Comunitat Valenciana no hagen sigut tan ambicioses com hauria sigut desitjable, com es pot comprovar simplement comparant-les amb les desenrotllades en els països del nostre entorn.

Eixe model, que confiava en l'autoregulació dels mercats, s'ha mostrat incapaç d'assegurar el dret d'accés al vivenda i, al contrari, han quedat patents els efectes perniciosos del model, com la bombolla immobiliària, que va desplaçar sectors de la població lluny de poder exercir este dret fonamental.

Una societat moderna ha de garantir amb més èmfasi i concretar de manera molt més ambiciosa l'efectiu paper protector de les administracions per a aconseguir que tots, en efecte, podem disposar d'un sostre en condicions a què ens permeta desenrotllar una vida digna.

L'objectiu és clar: convertir el dret universal a la vivenda en un verdader dret subjectiu com a peça clau de l'Estat del benestar. I això és el que els valencians estem aconseguint gràcies a la Llei de la Funció Social de la Vivenda.

En este sentit, els i les socialistes hem capitalitzat l'aprovació de la Llei 2/2017 de 3 de febrer de la Funció Social del Vivenda de la Comunitat Valenciana. Es tracta d'una norma sense parangó ni cap precedent en la història del Dret Valencià, que no es limita a la diagnosi i inventari del parc residencial deshabitat, sinó que incorpora una autèntica bateria de mesures per a garantir la total mobilització del parc residencial valencià.

Una de les prioritats de les polítiques públiques de vivenda dels i les socialistes se centra en la mobilització del parc de vivendes buides. En eixe sentit, el País Valencià constata l'existència d'un parc immobiliari superior a les 505.000 vivendes buides, situació que fa necessari l'establiment d'un paquet de mesures per a la seua eixida al mercat amb la pretensió de satisfer les necessitats de la població, especialment dels que més ho necessiten.!

Els i les socialistes hem de treballar per a garantir el dret al vivenda, la protecció contra els desnonaments forçosos i l'obligació dels poders públics d'assegurar l'adequat reallotjament de les persones sense recursos afectades per

processos de desnonament. El dret a l'habitatge, que no a la propietat, ha de consistir en la disponibilitat d'accedir entre els beneficiaris al lloguer o compra en les seues diverses opcions i en condicions favorables i de reversió

Els ajuntaments, són un dels actors protagonistes en les estratègies i polítiques públiques de la Generalitat Valenciana. Per això, hem de reforçar el paper dels ajuntaments en els Programes de Mobilització de Parcs de Vivendes en municipis.

Així mateix continuarà sent fonamental la intensificació dels procediments de mediació derivats de processos declaratius i executius hipotecaris que impliquen desnonaments.

En tot cas, i a pesar de les dificultats, en este nou escenari no hi ha major repte que situar-se al capdavant de les demandes dels ciutadans i en conseqüència garantir la protecció d'estos enfront de les situacions de vulnerabilitat social.

Les i els socialistes valencians continuarem treballant per a consolidar el dret subjectiu a una vivenda i continuarem encabotant-nos en que cap valencià i valenciana perda la seua vivenda.

Accés a la vivenda per a tots i per a totes

Entenent, per tant, que la vivenda és un dret i pilar fonamental per a construir un projecte de vida, els i les socialistes hem de continuar lluitant per assegurar l'accés a una vivenda assequible, digna i adequada.

I en este sentit, cal treballar perquè els lloguers socials d'una vivenda pública i el preu dels lloguers i dels lloguers amb opció a compra de les VPO públiques, continuen adaptant-se i flexibilitzant-se en funció de les circumstàncies econòmiques, personals i familiars de les valencianes i valencians.

Les i els socialistes tractarem de mobilitzar el parc privat cap al de vivenda assequible, i evitar la concentració de poblacions en situació de vulnerabilitat, i tractarem de desplegar una política activa de rehabilitació que potencie els entorns més desfavorits.

Per això, hem de continuar en les estratègies per a canviar el model habitacional des dels models fonamentats en la propietat cap a altres sistemes alternatius, per la qual cosa continuarem facilitant l'accés a la vivenda en règim

de lloguer a sectors de població amb dificultats econòmiques, ajudant als que siguin objecte de desdona de la seua vivenda habitual, així com per al foment de la promoció o rehabilitació d'edificis de vivendes destinats al lloguer o a persones majors.

Les i els socialistes valencians som molt conscients que les persones són el centre de les nostres polítiques i la seua confiança és vital per a continuar construint el país entre tots i totes, per això continuarem revertint la situació heretada pagant tot el deute acumulada d'anys anteriors amb ajudes directes en matèria d'habitatge.

PARTICIPACIÓ CIUTADANA I MOVIMENTS SOCIALS

La participació ciutadana és clau en el sistema democràtic. La democràcia representativa no esgota les formes de participació, de fet, per al manteniment del sistema democràtic i evitar desafeccions que puguen conduir a derives autoritàries, és necessari ampliar el dret de participació perquè la ciutadania s'incorpore al disseny de les polítiques públiques, exigint al Govern la derogació de la Llei de Seguretat Ciutadana, coneguda com a Llei Mordassa.

El món associatiu, les organitzacions socials, el tercer sector són una peça fonamental per a enfortir a la nostra societat, per això, la relació del PSPV amb ells ha de ser continua, alhora que participem dels seus processos de debat i col·laborem al revitalitzar el seu projecte i garantir valors fonamentals com la igualtat entre totes les persones. És important incentivar la participació dels i les joves menors de 16 anys en la presa de decisions, especialment en consultes de caràcter local, fomentant l'associacionisme juvenil, acostant les institucions a la infància i a l'adolescència.

A més, hem de tindre en compte a la ciutadania no organitzada. La democràcia es construeix per totes les persones i s'han de promoure processos de participació enfocats al ciutadà i ciutadana a nivell individual, aprofitant la potencialitat que oferixen les noves tecnologies.

La societat valenciana del segle XXI és diversa i el PSPV així ho reconeix. Hem de comptar amb totes les identitats per a assegurar la màxima representació social.

No són només les i els representants públiques i públics les/els que han de conformar les polítiques que afecten el conjunt de la societat. S'ha de superar el concepte que la política és el que fan les persones que es dediquen

exclusivament al seu exercici. És imprescindible que l'increment del compromís ciutadà es pugui traslladar a la construcció del seu propi futur.

Hem d'impulsar un rearmament de la democràcia contra la crisi institucional, on la democràcia representativa no deu ser substituïda però sí que enriquida en forma de democràcia deliberativa.

Per això, des del PSPV, hem d'acostar la ciutadania a les institucions, sumar-la, donar-li veu directa, eixamplar les vies de debat, reivindicar el valor del diàleg per damunt de les incompatibilitats predefinides, donar suport a l'organització cívica i incrementar el nostre capital social, potenciar la creació de xarxes inter associatives on elaborar plans d'acció col·lectius.

En conseqüència, les i els socialistes valencians hem impulsat una modificació del mínim de signatures necessàries per a presentar una Iniciativa Legislativa Popular, passant de 50.000 a 10.000 el nombre de signatures necessàries; apostant pel denominat "escó 100" perquè els diferents col·lectius puguin defensar les seues iniciatives en els Corts.

IGUALTAT

Si la igualtat i la llibertat són els valors fonamentals sobre els quals s'assenta la democràcia, sense igualtat no hi ha democràcia, sense dones no hi ha democràcia. Adaptar les agrupacions i grups municipals a les noves tecnologies amb una formació activa i constant que possibilita donar una major informació a la societat, a través d'aquesta nova forma de participació.

El partit socialista és un partit polític feminista, clarament compromés amb la igualtat, és sens dubte el partit que més s'ha identificat amb les reivindicacions de les dones, i en totes les etapes que la ciutadania ens ha donat la responsabilitat de governar, hem propiciat els majors avanços en igualtat de la democràcia. Les polítiques feministes proposades des del socialisme han de ser centrals en el projecte i no poden ser abordades com a polítiques sectorials. No cal pensar en un PSPV que no siga feminista.

Per això hui tornem a renovar el nostre compromís amb el feminisme i amb la democràcia paritària, per això les nostres llistes electorals són llistes cremallera, el govern valencià és el primer govern paritari, i la pròxima executiva del PSPV tornarà a ser paritària, perquè estem compromesos amb la democràcia, i perquè és injust, però a més ineficaç no comptar amb la mitat del talent, capacitat i intel·ligència que representen les dones.

Un compromís per la paritat, que inclou una reestructuració orgànica que assegure una participació equilibrada en tots els òrgans i nivells del partit i institucions, fent que eixa paritat no es limite a una presència numèrica equitativa de les dones, sinó que la seua presència s'assegure també en els càrrecs de major pes dins de cada òrgan o institució, fent que aquests es distribuïsquen de forma igualitària i paritària entre homes i dones.

Som conscients que fer possible la igualtat és cosa de tots i totes. No hi ha espai, ni política, ni programa que no afecte les dones, per això la nostra acció de govern incorpora a les seues decisions la perspectiva de gènere perquè cal ser audaços i eficaços, Les polítiques d'igualtat per a ser eficaços han de ser transversals. Per açò s'instarà a les Corts a una reforma constitucional on quede clarament fixat que el cos pertany a la dona o a l'home. L'ús o destinació del mateix pertany al propi individu. Ningú pot legislar sobre la propietat del propi cos.

La igualtat no sols és un valor inqüestionable i una qüestió d'equitat sinó que també ho és d'eficiència econòmica, no és imaginable una economia avançada basada en el coneixement sense una àmplia participació del capital humà del que les dones representen la mitat. La desigualtat de gènere és, sens dubte, el primer factor de desigualtat que una societat justa, però també competitiva ha de corregir.

La participació laboral de les dones és un objectiu fonamental.

Els països que no utilitzen el talent de la mitat de la seua població realitzen una assignació dels seus recursos poc eficients, creixen menys i posen en risc la seua competitivitat.

Per al PSPV el compromís per l'ocupació de les dones no s'esgota amb la seua simple incorporació, és necessari garantir la igualtat en l'ocupació. Combatre la segregació horitzontal i vertical, la subocupació, la bretxa salarial i l'encara difícil conciliació de la vida laboral i familiar són reptes que hem d'abordar per a fer de la Comunitat Valenciana una societat moderna, dinàmica i equitativa. Amb la finalitat d'aconseguir aquests objectius, el PSPV-PSOE impulsarà des dels àmbits d'acció política i institucional plans d'igualtat laboral i salarial, i treballarà perquè la Llei d'Igualtat Laboral i Salarial siga una realitat a la Comunitat.

Una aposta per la coresponsabilitat, guanyar el mateix i cuidar el mateix.

No podem ni volem ajornar mesures per a fer front a la crisi d'atencions familiars que vivim. La conciliació de la vida familiar, laboral i personal s'ha convertit en els últims temps en un fenomen d'actualitat i de gran transcendència politicosocial.

A) Malgrat els avanços la societat valenciana no ha aconseguit la igualtat real i des del punt de vista econòmic la desigualtat de gènere suposa una pèrdua inacceptable per a tota la societat.

B) Segueixen sent les dones les que assumeixen quasi en exclusiva les conseqüències de la reproducció: impeding-los l'accés i promoció professional. L'absència de coresponsabilitat en la cura i el no reconeixement de la funció social que la procreació té són dos obstacles que la socialdemocràcia valenciana ha de remoure decididament. Urgeix adoptar mesures legislatives perquè la coresponsabilitat siga una obligació i la inserció i la carrera professional de les dones es desembolique d'acord amb la seua formació, sense que la maternitat siga un obstacle.

La creixent participació de les dones en mercat de treball no s'ha vist acompanyada d'una adequat equilibri en el repartiment de rols o de les tasques dedicades a la llar i a la família, ni d'una suficient creació de servicis de suport dirigits a l'atenció dels fills/as i de les persones majors i dependents. Urgix una revisió dels usos del temps, perquè el temps no és només jornada laboral, i el treball no és només l'activitat laboral.

Per una ciutadania activa de les dones.

La nostra societat no seria igual sense el treball de les organitzacions de dones. Des de la mateixa transició un incipient moviment feminista es va posar mans a l'obra per a treballar activament en un canvi social que ha tingut molt a vore amb el canvi operat en els perfils, expectatives i posició social de les dones.

Les dones valencianes han canviat molt, però eixos canvis no sempre han sigut acceptats en l'imaginari col·lectiu, ni han tingut conseqüències immediates en la transformació de les institucions i estructures socials. De fet, gran part dels problemes de la desigualtat de gènere continuen tenint a vore amb eixe desajust.

El PSPV sempre ha sabut que els avanços en matèria d'igualtat entre dones i hòmens, depenen en gran manera d'eixes aportacions imprescindibles.

Per la llibertat i seguretat de les dones.

El dret a viure dignament, en llibertat i sense vulneració de la integritat personal forma part dels drets humans, la violència de gènere és la manifestació extrema de la desigualtat, per als hòmens i dones socialistes no és possible avançar en la igualtat de dones i hòmens sense tindre en compte tots els mitjans de l'estat de dret i de la societat democràtica la plaga de la violència de gènere.

Les dades no admeten pal·liatius, el 12.5% de les dones valencianes han patit en algun moment de la seua vida maltractaments i no sempre han trobat una eixida. Des del PSPV proposem un rearmament social, polític, cultural que ens permeta posar límits a la impunitat que encara disfruten els maltractadors, i ampliar l'espai de llibertat i autonomia a què tenen dret les dones. Per al PSPV és fonamental el pacte polític i social contra la violència masclista.

Tal com s'ha acordat en el 39 Congrés del PSOE, la violència de gènere i la feminització de la pobresa són dues qüestions fonamentals per al Partit Socialista. En aquest ordre de coses, en els últims temps, revestit d'un discurs amable i altruista, s'ha esgrimit un discurs a favor dels ventres de lloguer, a favor de la mercantilització dels cossos i de les vidasd de xiquetes i dones, pobres en la seua majoria. El PSPV, com un partit profundament feminista que és, rebutja els ventres de lloguer en tractar-se d'una mercantilització de les dones. El PSPV no pot recolzar cap pràctica que pretenga socavar els drets de les dones.

El Partit Socialista ha resolt que no es pot abraçar cap pràctica que supose socavar els drets de dones ni de xiquetes i apuntalar la feminització de la pobresa. Defendrem els drets de les dones, sobretot de les més pobres en un context de rearmament del neoliberalisme patriarcal, la violència contra les dones, la desigualtat sexual i la feminització de la pobresa.

La feminització de la pobresa està en l'origen de la pràctica totalitat de totes les desigualtats que patixen les dones. La prostitució, de la qual ens hem declarat abolicionistes, és un dels seus rostres més cruels, així com una de les pitjors formes de violència contra les dones.

Com un partit feminista que som hem de defensar clarament la nostra posició

política respecte a la Llei de Custòdia Compartida de la Comunitat.

El PSPV, dins de les seues competències de govern i acció política, promourà l'impuls de les normatives necessàries que regulen el abolicionismo de la prostitució.

Igualtat des de la diversitat

El Partit Socialista ha fet de la gestió de la diversitat i la lluita per la igualtat de drets un element transversal a totes les seues polítiques, que ha arribat a convertir-se en un senyal d'identitat del socialisme a Espanya, i a fer que el nostre país haja sigut referent mundial dels drets civils.

Per als i les socialistes la igualtat de tracte i oportunitats és un tema central del nostre ideari polític i ha de ser-ho, de la mateixa manera, de l'agenda política. L'ideal republicà de llibertat ens porta a ambicionar una societat decent on les institucions no humilien les persones subjectes a la seua autoritat, ni estes puguen fer-ho entre si.

El Partit Socialista ha fet de la gestió de la diversitat i la lluita per la igualtat de drets un element transversal a totes les seues polítiques arribant a convertir-se en un senyal d'identitat del socialisme a Espanya, i fent que el nostre país haja sigut referent mundial dels drets civils.

La gestió de la diversitat és una estratègia corporativa destinada a potenciar i integrar la diversitat creixent de les organitzacions (diferents races, cultures, religions, edats, idiomes, orientacions sexuals) i traduir-la en beneficis econòmics i socials dins del marc de la Responsabilitat Social Corporativa.

El PSPV projectarà Polítiques de sensibilitat davant dels diferents fets religiosos i les seues pròpies festivitats: com, per exemple, respectar amb flexibilitat els horaris de treball amb l'oració de les diferents confessions; En ordre de garantir el ple gaudi L'Estatut dels Treballadors preveu per disposició legal, negociació col·lectiva o autorització expressa dels òrgans directius del centre del treball es pot estipular el règim jurídic de descans setmanal i els seus dias de festivitat de les diferents confessions inscrites en el Registre d'Entitats Religioses (RER).

La gestió de la diversitat s'articula en polítiques individualitzades de Relacions Humanes que tinguen en compte les característiques, necessitats i potencialitats específiques de cada col·lectiu de treballadors. Fenòmens com la globalització,

les noves tecnologies i els nous fluxos migratoris augmenten cada vegada més la diversitat de la nostra societat i les organitzacions no són impermeables a aquestes tendències. Els entorns de col·lectius més diversos (Administració Pública, Corporacions, Associacions, Empreses, Sindicats...), són els que presenten un grau més elevat de competitivitat i innovació. No s'ha de confondre la gestió de la diversitat amb polítiques de quotes o de discriminació positiva cap a alguns col·lectius. Al contrari, la gestió de la diversitat és una política estratègica integral que cerca eliminar barreres, clixés i tòpics interculturals.

Per al PP la lluita per la igualtat de tracte i no discriminació mai va ser una prioritat, més aïna al contrari, des de la Comunitat Valenciana es combatien tots i cada un dels avanços propiciats pel govern socialista, i van convertir les Corts Valencianes en un búnker impenetrable a qualsevol iniciativa que suposara un reconeixement de drets del col·lectiu LGTBI.

Les eleccions autonòmiques del 2015 van suposar, també en este tema, un abans i un després, i s'ha començat a dissenyar i aprovar tota una arquitectura legal i institucional antidiscriminació.

S'haurà de legislar, treballar i fomentar per a una igualtat legal i real, independentment del seu origen, sexe, condició sexual, condició física o psíquica, així com qualsevol altra característica personal.

Promoure la igualtat real del col·lectiu LGTBI creant una llei protectora davant qualsevol tipus de discriminació o rebuig. També s'haurà de fomentar la visibilització i educar per a la normalització en totes les etapes de la vida.

Promoure en les Universitats i centres educatius que, aquelles persones transexuales que realitzen el canvi de sexe durant els estudis, puguen rebre el títol amb el seu nou nom.

Encara resta molt per fer, perquè la igualtat legal siga igualtat real. Els prejudis, estereotips i costums són difícils d'eradicar, tenen una gran capacitat de mutació, i la invisibilitat social de la discriminació és el caldo de cultiu per als delictes d'odi (xenofòbia, homofòbia, transfòbia...) que la societat no sempre reconeix.

Per al PSPV és fonamental comptar amb normes antidiscriminació, però també fer una valoració positiva de la diversitat, i per a això és necessari que eixe reconeixement de la diversitat es produísca també en la nostra organització política.

És necessari implementar en l'àmbit escolar una adequada educació en valors i reconeixement de la diversitat de gènere, a més, l'educació sexual continua sent una assignatura pendent que ha d'integrar-se de manera formal en el sistema curricular.

El sistema sanitari ha de comptar amb programes encaminats a fer front a les discriminacions i prejudis que menyscaben la salut de les persones per la seua orientació sexual o identitat de gènere. Exigim una nova regulació que facilite i agilitze els processos d'adopció i acolliment a Espanya, per a aquelles persones que desitgen ser pares o mares.

L'Administració ha de jugar un paper fonamental i proactiu en la defensa de la diversitat i els professionals que treballen en esta han de comptar amb la formació i ferramentes adequades perquè entre totes i tots construïm una societat valenciana on totes les persones disfruten dels mateixos drets. Com a idea cap a un horitzó igualitari, proposem una Renda Bàsica de Ciutadania, que entenem com una renda modesta però suficient per cobrir les necessitats bàsiques de la vida, a rebre per cada ciutadà com un dret lligat a la condició de ciutadania i vinculat a una reforma fiscal forta i progressiva.

PER UNA JUSTÍCIA ÀGIL, EFICAÇ I D'UNA SOLA VELOCITAT.-

El menyspreu a la Justícia en el nostre territori hi ha sigut una constant del PP en els últims 20 anys. El pretext ha sigut sempre la falta de recursos econòmics, encara que eixa no ha sigut sempre la causa. Ha sigut un menyspreu conscient i provocat, convençuts que, com menys invertiren, a ells els aniria millor des de la visió d'un partit polític sumit en la trampa i la corrupció.

I en eixa expressió de menyspreu absolut ens trobem amb un gran nombre d'infraestructures judicials sobre el qual no s'ha actuat, sobre el qual la inversió ha sigut pràcticament nul·la, amb clares deficiències de manteniment que hui ens trobem amb edificis amb barreres arquitectòniques, amb espais deteriorats i on el personal dels jutjats i tribunals ha de realitzar veritables esforços perquè víctimes i agressors no compartisquen espais.

Una Justícia que continua no tenint els òrgans judicials que ens són necessaris per a reduir la litispendència judicial i dignificar l'accés de la ciutadania a eixe dret. Una Justícia infradotada en tots els seus vessants des de la que es referix al personal, passant tant per la part tecnològica i per la qual es referix als recursos materials necessaris per a convertir-la en digna i on l'atenció a les víctimes no eixia millor parada.

El menyspreu dels governs del PP era extensiu a l'accés a la Justícia gratuïta on els retards en els pagaments eren constants i on els pressupostos no cobrien el seu cost real el que provocava una justícia de dos velocitats en funció dels recursos econòmics dels i les justiciables.

Els i les socialistes tenim un model de Justícia en què la pedra angular són les persones, tant des del punt de vista dels qui han de poder accedir a una Justícia àgil, sensible i eficaç, com des del punt de vista dels professionals que col·laboren des de qualsevol àmbit per a garantir que així siga, i que necessiten recursos i espais dignes per a això. I per això el nostre compromís està a garantir l'atenció a les víctimes, l'accés de les persones més desfavorides i la dotació dels recursos personals i materials que tornen a la nostra societat una Justícia àgil, eficaç i d'una sola velocitat.

En el marc de la justícia i l'agilitat per a resoldre conflictes judicials, necessitem emprar la Mediació, prèvia a qualsevol conflicte judicial, d'aquesta manera podem descongestionar jutjats, agilitar processos, evitar costos judicials, processos llargs. El ministeri de justícia ja ha engegat la resolució de conflictes complementària al nostre sistema judicial. En la generalitat valenciana l'engedada d'una oficina d'atenció de mediadors complementat al sistema judicial deu ser una realitat, deixant clar que en cap cas el seu ús limita el dret d'acudir a la via judicial.

COOPERACIÓ

Refugiats i migracions

Novament el nombre de refugiats en el món s'ha incrementat fins a arribar als 66 milions de persones. Esta dinàmica ha d'atendre's des d'una visió de respecte als drets humans i als tractats internacionals subscrits per tots els països i facilitar que aquelles persones que fugen d'un conflicte, puguen ser acollides respectant els seus drets. L'actuació de la UE pel que fa a acollida d'immigrants en EU ens avergonyix com a socialdemòcrates i ens fa vore que és necessari millorar els mecanismes d'asil i reassentament arreplegats en l'Estatut del Refugiat. D'altra banda, és indispensable actuar des de tots els àmbits contra totes les causes que porten a milions de persones a fugir dels seus territoris. El PSPV-PSOE promourà el reconeixement a tots els fòrums del dret humà a la Migració.

Reconeixem també que la migració internacional és una realitat pluridimensional de gran pertinència per al desenvolupament dels països d'origen, trànsit i destinació, que exigix respostes coherents i integrals.

Des de la socialdemocràcia s'ha d'aprofundir en un nou model de política migratòria que atenga les realitats actuals. Any rere any s'incrementa el nombre de migrants que acaben en mans de les màfies davant de la negativa europea de disposar dels recursos i ressorts necessaris que faciliten la lliure circulació de treballadors i persones en l'entorn euromediterrani. Per això, és imprescindible definir conjuntament, nord i sud, esta política de desenrotllament i migració que facilite el desenvolupament econòmic local dels països més empobrits, alhora que es facilita la circulació de persones.

La narrativa de les migracions no pot estar lligada a discursos reactius, cal crear alternatives que trenquen amb el binomi de migracions i inseguretat que des dels sectors més reaccionar i nacionalistes volen implementar com a discurs de la por. Obrir les fronteres sense control és tan ineficaç com tancar-les perquè no entre ningú. El dret de mobilitat no pot estar cerciorat per polítiques restrictives, la mobilitat de persones i treballadors ha de ser circulant, enriquidora, tant per al país receptor, com per al país d'origen, gràcies a la transferència de remeses que realitzen els mateixos migrants.

El País Valencià és una terra d'acolliment i per açò exigirem que s'habiliten tots els mecanismes necessaris, especialment els que depenen del Govern Central, perquè puguem arribar tants refugiats com ens hem compromès.

De la cooperació al desenvolupament a una política de cooperació per a la transformació

L'evolució de la política de cooperació ha passat de l'assistencialisme al desenvolupament per a, ara, inaugurar un nou espai vinculat a la transformació social, econòmica i democràtica dels països en desenrotllament. Hui no podem entendre que les solucions s'aporten des del nord, o que el desenrotllament es dissenya des dels països donants a través de la transferència de béns, capitals o els recursos necessaris. El nou paradigma ens ha de portar a la generació d'aliances entre territoris que provoquen l'establiment de dinàmiques de transformació per a l'enfortiment tant de la societat civil, com de les democràcies en els països socis del desenrotllament.

La nostra política de cooperació ha de ser sens dubte una política pública que s'aboque en la societat a través de la participació dels actors de la cooperació. En este sentit cal destacar el paper de les Organitzacions No Governamentals per al Desenrotllament (ONGDs) que juguen un triple paper: són l'instrument necessari per a estendre la política pública de cooperació en els països prioritaris gràcies a la seua experiència i coneixement, són societat civil organitzada i màxima expressió del voluntariat i la solidaritat del poble valencià, i exercixen com a agents dinamitzadors de la sensibilització social

encaminada a la configuració d'una Ciutadania Global compromesa amb la justícia social i els Drets Humans.

Però no podem oblidar que hui necessitem més actors que faciliten l'objectiu primordial d'una cooperació transformadora. Les administracions locals constitueixen un altre dels pilars bàsics d'una política de cooperació descentralitzada. Els ajuntaments valencians han jugat un paper decisiu en territorialitzar la cooperació. Des d'actuacions lligades a la implementació de programes de sensibilització, fins a la participació activa en el desenrotllament de programes de cooperació tècnica i cooperació al desenvolupament en municipis en processos de desenrotllament i lluita contra les desigualtats i la pobresa. Es fa necessari que les distintes administracions treballem de manera coordinada i complementària per a aconseguir junts disposar d'una política comuna valenciana de cooperació internacional i descentralitzada.

Un altre d'estos actors necessaris per a eixe canvi de model són les universitats públiques valencianes. En un moment on la comunicació i la capacitació són dos elements necessaris per a desenvolupar-nos al llarg de la nostra vida, les universitats valencianes han de jugar un paper com facilitadors i impulsors de la invocació social lligada al desenrotllament sostenible. Informació, formació i capacitació para cada un dels actors que configuren el sistema educatiu universitari. Investigació permanent i decidida per a alimentar el debat obert sobre el paper de la cooperació al desenrotllament i el seu avanç cap a una cooperació per a la transformació.

El paper de les empreses en els programes i projectes de cooperació ha sigut sempre controvertit, no obstant això, és un debat que no podem defugir. Les empreses no poden ser en cap cas beneficiàries d'ajudes oficials per al desenrotllament de programes i projectes de cooperació, però si poden i han d'aportar la seua experiència i la seua actuació tant en la transferència de coneixements i tecnologies, com en l'execució d'actuacions que faciliten el desenrotllament econòmic local des d'una visió d'una economia social i d'enfortiment del bé comú.

Acció humanitària, atenció a les crisis cròniques i desastres naturals

La societat valenciana és una societat madura i compromesa amb els més desfavorits. La solidaritat dels valencians i valencianes és una realitat. La nostra acció ha d'estar encaminada a no oblidar-nos que hi ha crisi cronificadas en el món que requerixen de la nostra acció decidida pensant en les persones que patixen esta privació dels recursos vitals per al seu desenrotllament personal i social. No es tracta només de transferir recursos imprescindibles, sinó a més d'exercir la nostra labor de denúncia, defensa i reparació dels drets humans en aquelles zones afectades per crisis humanitàries i de drets.

És necessari que entenguem el nostre paper en el món i com, a través de la nostra contribució, podem pal·liar la situació inhumana que hui milers de persones s'enfronten tots els dies sense solucions ni a curt, ni a llarg termini. No podem ser uns actors solts, descoordinats i sense un relat propi del nostre paper. En este sentit, el nostre paper ha de contribuir al compliment de l'Agenda De, la primera agenda internacional que organitza i guia l'acció de tots els actors implicats.

Dins d'eixa agenda extensa i global la nostra actuació ha d'anar encaminada a protegir als col·lectius més vulnerables en situacions de crisi humanitària, a l'enfortiment de polítiques de suport, capacitació i reforç dels actors locals en els països afectats, la prevenció de desastres sobretot naturals i la formació i capacitació per a afrontar situacions de desastres humanitaris de qualsevol índole

Mar Mediterrani: un mar de trobada

Parlar del Mediterrani com un mar de trobada de diversitat cultural i social és una realitat que s'ha configurat després de segles de relacions entre les dos vores, no obstant això a ningú se li escapa que l'actual situació d'amenaça permanent de desestabilització de la zona, esta portant que hui el nostre mar comú es convertisca en un element de distanciament entre dos mons gens diferents.

Hui en la zona es produïxen forces encomrades que fan que l'esperança d'un món més just, igualitari i en pau no siga una realitat. Enfront dels atemptats terroristes que han colpejat les dos vores del mediterrani, la humanitat de la societat ha demostrat la seua més enèrgica repulsa a esta vulneració dels drets de convivència que ens empara a tots i totes.

Un dels elements fonamentals per a afrontar els reptes a què s'enfronta la zona passen per la descentralització i increment del poder local com a factor de desenrotllament social, cultural i econòmic. Per això hem de treballar, d'una banda, en l'establiment d'un programa de descentralització administrativa i política, i per un altre l'enfortiment de les xarxes de cooperació territorial que afavorisquen eixe desenrotllament local centrat en les potencialitats de cada uns dels pobles i ciutats.

Indiscutiblement hem de continuar aprofundint en les polítiques de seguretat i de lluita contra el terrorisme sense fer un pas arrere, si bé és cert, no podem circumscriure totes les polítiques a una actuació de seguretat que fins ara no ha sigut tot l'efectiva que es desitja.

Amb l'objectiu que Europa no es tanque en si mateixa i augmentar la solidaritat entre les dos vores, és necessari implantar una política de veïnat que vaja més enllà dels intercanvis comercials entre les dos zones. Hem d'aprofundir en l'enteniment i el desenrotllament intercultural mutus que trenque amb el cercle viciós de la violència alimentada pel desconeixement de l'altre i la por del diferent. Des de la socialdemocràcia hem d'impulsar programes de desenrotllament d'una ciutadania global crítica, transformadora i compromesa amb un desenrotllament sostenible per a tots i totes.

Les polítiques de cooperació per a la transformació han de tenir en el seu frontispici a les persones. La nostra acció ha d'estar encaminada a generar les oportunes transformacions que permeten que qualsevol persona, en qualsevol part del món pugua desenvolupar el seu projecte de vida. La nostra cooperació com a comunitat solidària és un dels factors fonamentals per a implementar una nova visió de les relacions entre els diferents actors i beneficiaris de la nostra actuació.

Hem de configurar aliances per al desenvolupament sostenible, una cooperació que ha de canviar de beneficiaris a socis en la transformació. En un món multipolar i interconnectat hem de treballar des de la nostra història i experiència per a recolzar i acompanyar els processos de transformació que s'estan produint. La nostra prioritat ha d'estar centrada en l'atenció als països i territoris amb menor índex de desenvolupament humà, així com en aquells on es produïsquen alts índexs de desigualtat dins de països empobrits.

Però no podem deixar d'acompanyar a aquells països que històricament han sigut països beneficiaris de la solidaritat del poble valencià i que avui estan immersos en processos d'enfortiment i reforç dels avanços assolits. En aquest sentit, els anomenats països de renda mitjana, fonamentalment situats en iberoamèrica, han de continuar sent socis de la cooperació valenciana, des d'una visió d'acompanyament del seu desenvolupament, enfortint a la societat civil, transferint coneixements i reforçant la democràcia i els drets socials ja assolits.

No podem oblidar en la nostra actuació, centrada en les persones, aquelles persones refugiades que es troben situades fora dels seus territoris i que desitgen poder tornar a la seua terra. La nostra acció solidària i humanitària no ha de deixar de cejar a defensar els drets del poble sahrauí i el poble palestí pel seu dret a ocupar la seua terra i així poder construir una societat avançada i lliure.

L'1% és irrenunciable, el 99% ha de ser coherent

La política de cooperació ha d'estar dotada dels recursos econòmics necessaris per a poder afrontar amb garanties una política potent. No podem renunciar a la reivindicació del 0,7 %, sobre el pressupost consolidat, que les administracions han d'aportar per a polítiques de cooperació, així com el 0,3% que han de realitzar les empreses a través de les seues polítiques de Responsabilitat Social Empresarial com de la seua acció de filantropia és irrenunciable. No obstant això eixa quantia, inclús llunyana, no és prou. La xifra del 0,7% haurà de ser substituïda per la del 1%. Aqueix 1% ha de ser establert per les administracions autonòmiques i locals valencianes abans del final de la pròxima legislatura, l'any 2023.

No sols es tracta de les aportacions econòmiques, sinó a més del desenrotllament d'una verdadera política integral coherent amb els principis de respecte dels drets humans i les llibertats de les persones. Per això és necessari fomentar les accions que afavorixen el desenrotllament, així com l'eliminació d'aquelles polítiques i actuacions regressives que dificulten este mateix desenrotllament i fan caure en la destrucció d'oportunitats en els països en què la cooperació exercix un paper de facilitador de la transformació.

En aquest sentit, no solament s'ha d'afavorir la immigració, i l'ajuda als refugiats i asilats; sinó: la condonació de part del deute, l'engegada de microcrèdits, la baixada dels aranzels d'exportació, la inversió en indústria de comandament d'obra intensiva i l'ajuda en obres de desenvolupament.

El pressupost de cooperació no es limita al 0,7% d'Ajuda Oficial al Desenrotllament, sinó que ha d'entendre's que el pressupost de les administracions públiques és un instrument molt potent per al desenrotllament de polítiques de transformació econòmica i social en els països menys avançats.

Objectius de Desenvolupament Sostenible: Una agenda progressista per a la regulació de la globalització

Hui novament ens toca liderar i col·locar-nos a l'avantguarda d'una nova agenda mundial que faça de la Comunitat Valenciana un motor de transformació i actor imprescindible en el nou ordenament geopolític. Només des de la socialdemocràcia serem capaços de dotar el nostre país d'un lideratge internacional per a afrontar els reptes a què ens enfrontem. És el moment de fer de la Comunitat Valenciana un actor imprescindible en la transformació del món que volem.

L'agenda 2030 suposa un impuls de revitalització de les polítiques multilaterals des d'una visió multidimensional. Hem de vore en els 17 objectius i les 169 metes una agenda transformadora que integra les tres esferes del desenvolupament sostenible: econòmica, social i mediambiental. Des d'una visió de desenvolupament conjunt i integral l'Agenda 2030 suposa una aposta per la generació d'aliances i la territorialització dels objectius, i establir així un espai de pau i justícia centrat en la transformació real.

Hem de jugar un paper crucial en l'enfortiment dels processos de consecució de l'Agenda, alhora que hem d'establir dinàmiques que faciliten el desenvolupament sostenible i l'enfortiment dels processos oberts, tant en l'àmbit de la democratització, com en el de l'ampliació de drets civils que han emprés molts d'estos països.

Un factor fonamental per al desenvolupament dels pobles ha d'estar lligada a processos de regionalització descentralitzada. Les regions i els pobles hui en dia juguen un paper fonamental com a actors tant locals com globals, estem davant d'un nou orde global.

L'Agenda 2030, a diferència dels Objectius del Mil·lenni, ens emplaça a tindre una visió universal que implica múltiples actors i que ha de ser implementada en tots els nivells. Per això, no sols podem entendre que les accions a emprendre han de ser exclusives dels estats nacions, ni tampoc esperar que el lideratge siga únicament dels Governos Nacionals. És el moment que tots assumim la part que ens corresponga i posem en marxa nostres recursos per a l'alineació de les polítiques locals i regionals als Objectius de Desenvolupament Sostenible.

Hui els problemes locals requereixen solucions globals, igual que, els problemes globals necessiten de solucions locals. El món és multipolar i a més està interconnectat, ja no sols val implementar una política de baix dalt, sinó que el diàleg és multilateral i per això ens obliga a repensar, el nostre paper en el lideratge d'esta agenda de transformació i desenvolupament.

La implementació de l'agenda a nivell nacional no podrà ser possible sense l'aportació de les regions i les ciutats. No estem davant d'una agenda de polítiques globals, sinó davant d'una agenda de transformació de la societat actual des d'una visió de desenvolupament integrat que fomenti una economia ètica per a una societat inclusiva que respecte el medi ambient.

Seria un error pensar que l'Agenda 2030 és tan sols un document més aprovat i

consensuat per 193 països. No podem entendre que els Objectius de Desenvolupament Sostenible són un acord de mínims, un compendi de bones pràctiques sense obligació de compliment, ni tan sols un document que substituïx els antics Objectius del Mil·lenni. És abans que res una agenda de transformació que posa l'èmfasi en l'eliminació de les desigualtats.

És una agenda de transformació que posa l'èmfasi en les persones i en el canvi de la situació actual per a generar prosperitat i pau en un planeta sostenible. Una actuació que només serà possible si som capaços de generar aliances per a un desenvolupament inclusiu.

Per a això la nostra acció ha d'anar encaminada a territorialitat els ODS i generar aliances per al desenvolupament sostenible. En este sentit tenim una doble funció: liderar la transformació de la societat actual i a més, implicar a la ciutadania en el compliment d'este repte transformador.

Hem d'informar per a visualitzar, sensibilitzar per a exigir i comprometre per a actuar. És el moment d'enfortir i empoderar la societat des del local amb una visió de ciutadania global compromesa amb el desenvolupament sostenible.

En conclusió, l'Agenda 2030 és una tasca de tots i totes, és una agenda global e universal que ens compromet a tot a actuar amb una visió de transformació de la societat actual a un futur d'integració de les tres dimensions de la sostenibilitat: econòmic, social i mediambiental.

La voluntat política dels socialdemòcrates valencians està vinculada a les persones. Hem de construir aliances per a l'enfortiment de polítiques que produïsquen prosperitat i pau en un planeta mitjà ambientalment sostenible. En un món complex, global i interconnectat és impensable aconseguir una transformació social i econòmica. Si una part de les persones o el planeta no té garantit el seu present ni el seu futur, no podrem entendre que el nostre desenvolupament estarà consolidat.

Educació per a una Ciutadania Global

Les polítiques de defensa dels drets humans comencen per una educació humanista que permeta el desenvolupament d'una ciutadania ètica. No podem entendre una societat que no avance en el desenvolupament d'un sistema educatiu que vaja més enllà d'una educació basada en la capacitació de treballadors i treballadores competents. L'educació ha d'afavorir l'enfortiment d'una societat crítica amb una visió humanista de la societat i amb una voluntat

permanent de transformació i lluita contra les desigualtats socials.

Esta educació integral de ciutadania global no pot circumscriure's a l'àmbit formal, sinó que ha de configurar-se com una acció permanent al llarg de la vida. La societat és dinàmica i canviant, els continus avanços tecnològics, les noves dimensions socials, així com la necessitat d'un canvi de paradigma lligat al desenvolupament sostenible, fa imprescindible que hàgem de vore en l'educació un motor de transformació i adaptació permanent en una societat desvalorada. Els socialdemòcrates entenem que a través de l'educació aconseguim persones lliures compromeses amb el seu propi desenvolupament en una convivència harmònica i transformadora de l'entorn que els rodeja.

Els i les Socialistes Valencians, hem sigut sempre protagonistes de les grans transformacions de la humanitat mitjançant l'impuls de polítiques dirigides al benestar de les persones, anticipant-nos als canvis que requereix una societat avançada, plural i innovadora com és la de la nostra Comunitat. Aquesta societat progressa, i amb ella, els drets de tot ésser viu, entre ells, el dels animals, per la qual cosa el nostre partit no pot quedar-se al marge d'aquesta realitat, i ha d'implicar-se i liderar les millores i cura que demanden els ciutadans. Cada vegada més, en la ciutadania cala un sentiment de protecció, respecte i defensa de la naturalesa en general i, en particular dels animals.

Cada vegada hi ha més persones que estimen, respecten i cuiden els animals de companyia i clamen als partits polítics que defensen i respecten el dret d'aquests éssers vius. Per aquests motius, els socialistes hem de liderar la defensa del benestar animal; en línia amb açò, el PSPV-PSOE ha de comptar amb un responsable polític a nivell orgànic en aquesta matèria.

LA RECONSTRUCCIÓ ECONÒMICA DE LA COMUNITAT VALENCIANA

L'economia submergida és una realitat en la nostra comunitat que el PSPV-PSOE vol afrontar de manera contundent. Per a açò s'engegarà un pla de lluita contra l'economia submergida, basat en un estudi detallat, per sectors i que situe a les persones treballadores en el centre prioritari. S'impulsaran acords amb els agents socials i administracions per a fixar mesures dirigides a una gradual eradicació del greu problema de l'economia submergida, així com l'enfortiment de la inspecció i la creació d'una cultura de l'ocupació digna i de qualitat que genere drets.

Encara que l'activitat econòmica està recuperant-se des de 2014, amb la Comunitat Valenciana liderant eixe procés en el conjunt de l'Estat, encara patim les conseqüències de la pitjor crisi econòmica que ha patit el món des de la Gran Depressió de 1929.

L'economia mundial encara no ha recuperat els nivells de PIB i ocupació que hi havia abans de la crisi, el creixement del comerç mundial progressa lentament i el procés de globalització s'ha ralentitzat. Les bosses de pobresa i l'augment de la desigualtat que ha provocat la crisi tendixen a mantindre's, i deixen una part molt rellevant de la població del planeta al marge del procés de recuperació de l'activitat econòmica.

No obstant això, la revolució tecnològica no ha perdut empenta. Ha continuat avançant, fins i tot en les fases més dures de la crisi, i serà el principal factor de creixement en els pròxims anys. De la capacitat que tinguen les economies per a adaptar-se als canvis tecnològics, per a aprofitar-los i integrar-los, dependrà els resultats que aconseguisquen en termes de creixement i ocupació. I de la capacitat que tinguen per a implicar a tot el teixit econòmic i al conjunt de la societat, pot dependre també el resultat aconseguit en termes de millora de la distribució de la renda i reducció de la pobresa.

En este àmbit, els poders públics han de promoure tant “l'adaptació a” com “l'aprofitament” dels canvis associats a la revolució tecnològica, així com la difusió d'estos, i demolir les barreres que limiten l'accés a les oportunitats que oferixen.

Un altre dels reptes de la recuperació passa per fer compatible l'augment del benestar, la generació d'ocupacions dignes i la millora de la distribució de la renda amb el futur del nostre planeta. Durant les últimes dècades, en fases d'expansió i de crisi, el creixement de l'activitat s'ha fonamentat en un model de desenvolupament molt intensiu en consum d'energia, amb un elevat impacte sobre el medi ambient.

Des de 1965, les emissions de diòxid de carboni en el món s'han triplicat i han intensificat el canvi climàtic. I, al seu torn, l'augment de la temperatura del

planeta ha accelerat l'evaporització de l'aigua, i ha reduït els recursos disponibles i convertit este problema en un dels grans desafiaments del segle XXI, especialment per a Espanya i la Comunitat, sotmesos a un elevat estrés hídric, i molt afectats pel canvi climàtic.

Ambdós fenòmens són especialment intensos en les costes espanyoles en general i valencianes en particular, i s'accentuen en els mesos d'estiu, amb l'arribada de desenes de milions de turistes. Per a comunitats com la nostra, la falta d'aigua i els impactes del canvi climàtics són preocupacions de primer orde.

A Espanya, durant les últimes dècades, gràcies a les polítiques desenvolupades pels i les socialistes, i malgrat les retallades imposades per la dreta, que ha governat durant 20 anys la Comunitat, hem afermat la democràcia i consolidat nous drets, ens hem integrat plenament en el projecte europeu, hem aconseguit quadruplicar la renda per habitant i triplicar la despesa social per persona.

No obstant, això no ha evitat que Espanya fóra un dels països més afectats per la crisi que va esclatar en 2008, que va produir ací una destrucció d'ocupació molt més intensa que en la majoria de països europeus, i la Comunitat ha sigut una de les més damnificades. La crisi d'ací, té el seu origen en bombolla immobiliària i financera, alimentada pels governs de la dreta, en especial els governs de Zaplana i Camps, que va provocar que si en 1996 comprar una vivenda costava 3,5 vegades el salari mitjà d'un espanyol, en 2004 el preu fora 7 vegades eixe salari. El boom de la construcció i la bombolla immobiliària van provocar un elevat endeutament, especialment privat, i molt dependent de l'exterior, la qual cosa va accentuar la vulnerabilitat de l'economia espanyola.

A eixa crisi específica cal sumar la del deute a Europa, que va provocar una segona recessió en 2012, intensificada en el cas del nostre país pel rescat financer. Esta segona onada de la crisi en l'àmbit europeu, alimentada pels afanys ideològics de la dreta europea i el seu programa d'austeritat suïcida, va produir a Espanya una intensa fuga de capitals, la major caiguda del crèdit a empreses i famílies de la nostra història, i retallades de drets i prestacions que afectaven els i les més dèbils.

La recessió, el rescat i la reforma laboral del Partit Popular en 2012 van provocar una intensa deflació de salaris que ha afectat especialment el 30% de les rendes més baixes. Per això, Espanya és el país on més ha augmentat la desigualtat des de 2011. La pobresa ha fet molta cosa en grans capes socials. Els espanyols més afectats per la precarietat i els baixos salaris són les dones, els parats de llarga duració i els joves.

El model de recuperació econòmica de la dreta persegueix, precisament, recuperar la competitivitat de l'economia espanyola sobre l'esquena d'eixos col·lectius. La dreta pretén que els baixos salaris, la precarització de l'ocupació i la degradació de les condicions laborals siguen els factors que impulsen el creixement econòmic espanyol, i deixar al marge de la recuperació milions

d'espanyols, mentre els beneficis empresarials se situen ja per damunt dels que es registraven abans de la crisi.

L'increment de la competitivitat basat en la devaluació laboral no solament és injust i immoral sinó que és inútil perquè no és sostenible en el temps. A més amb una força laboral devaluada, precaritzada, malament pagada, a temps parcial o amb contractes temporals, és impossible tenir un aparell productiu realment competitiu com és l'imprescindible a la Comunitat Valenciana per a fer front a l'efecte de la deslocalització i globalització descontrolada.

Respecte a 2008, a Espanya, encara s'han perdut 30.000 milions d'euros de massa salarial anual, mentre la remuneració del capital ha crescut en 14.000 milions d'euros respecte a eixe any. De fet, mentre els beneficis empresarials ja se situaven en els nivells previs a la crisi a finals de 2015, els salaris encara es troben per davall, i a pesar d'això, els primers continuen creixent quasi el doble que els segons.

Perquè si bé és cert que les conseqüències de la crisi han aconseguit tant al Capital com al Treball, la realitat mostra clarament que la distribució de la renda nacional entre tots dos factors s'ha desequilibrat ostensiblement en favor del Capital: les conseqüències de la crisi han sigut discriminatòries per als treballadors. La reforma laboral del govern del Partit Popular en 2012, que va significar la pràctica desaparició del Diàleg Social i de la capacitat de Negociació Col·lectiva de les organitzacions sindicals de classe estan en el mateix origen d'aqueix desigual repartiment de la Renda Nacional. La reforma laboral del partit Popular ha de ser abolida i els sindicats han de recuperar la seua capacitat de negociació col·lectiva.

Els i les socialdemòcrates acceptem l'economia de mercat degudament regulada pels poders públics per a evitar tant els excessos del mercat com els propis errors que comet un mercat falsejat pels monopolis o oligopolis, situacions ambdues que es produeixen de forma sistemàtica. L'economia de mercat regulada que propugnem els socialdemòcrates és l'única que pot millorar el benestar de la col·lectivitat i garantir oportunitats als qui, d'una altra manera, quedarien condemnats a la marginalitat si s'imposaren els resultats que produeix l'acció salvatge de les forces de mercat sense cap acció reguladora i correctora.

Per a això, els i les socialdemòcrates hem de construir un Estat de benestar que assegure les prestacions en aquells àmbits més vinculats a la redistribució de la renda i la lluita contra la pobresa: pensions, desocupació, sanitat i dependència. Hem de defensar la igualtat d'oportunitats i garantir que tots i totes, independentment del seu nivell de renda i de riquesa, accedisquen a un sistema educatiu públic i universal. Per a açò, a més d'una justa redistribució de la riquesa entre el Treball i el Capital, els socialistes valencians utilitzarem totes les mesures al nostre abast en l'àmbit competencial de la Generalitat Valenciana perquè els instruments fiscals autonòmics col·laboren decisivament al millor finançament dels serveis públics essencials.

Hem de lluitar contra qualsevol tipus de discriminació, especialment en l'àmbit laboral, fomentar la participació de treballadors lliures i iguals, promoure la creació d'ocupació i afavorir la distribució de la renda entre salaris i beneficis de manera justa i equitativa. Hem de minimitzar, fins a eradicar, l'impacte ambiental per a aconseguir una millor qualitat de vida en el nostre entorn, ara i per al futur. Hem de desenrotllar un sistema tributari que proporcions ingressos estables i suficients per a finançar els gastos públics, a través d'impostos progressius.

I, també, hem d'adaptar-nos per a transformar la societat al ritme en què es van produint els canvis que la fan evolucionar, perquè una globalització justa i una revolució tecnològica integradora permeten construir un món més sostenible socialment i ambientalment.

Tot això, des d'una decidida vocació europeista. La Unió Europea és l'espai en què podem fer-nos forts en el món (Espanya tan sols representa el 0,5% de la població del planeta, la Comunitat Valenciana només suposa el 0,05%), però també l'àmbit adequat per a desenrotllar un model de democràcia social que, amb tots els seus defectes, podem millorar per a reduir la precarietat i la desigualtat, combatre el canvi climàtic, adaptar-nos a la revolució tecnològica i aprofitar les oportunitats que oferix.

Encara que puga paréixer un tòpic molt repetit, no hem de deixar de tindre present la favorable situació geogràfica de la Comunitat Valenciana, situada en un lloc estratègic de l'Arc Mediterrani, prop de l'eixida del mar a l'oceà Atlàntic, prop de l'extrem sud d'Espanya i, per tant, de la connexió del nostre continent amb el nord d'Àfrica, i al mateix temps, en el pas de la connexió litoral de l'Espanya mediterrània amb el nord d'Europa.

D'ací la importància del Corredor Mediterrani per a la nostra terra. Per a nosaltres, es tracta d'una infraestructura clau, d'un element fonamental per al creixement de l'activitat econòmica, l'ocupació i el benestar, que reforçarà l'Arc Mediterrani i ho impulsarà com a eix de desenvolupament, acreixent el valor de la nostra posició geogràfica, no solament com a zona de pas. També afavorirà l'accés dels nostres productes a nous mercats i ampliarà les nostres possibilitats de disposar de insumos necessaris per al teixit productiu valencià a un cost acceptable. L'acceleració de les inversions en aquesta infraestructura és fonamental per a la Comunitat Valenciana i per a Espanya. Paral·lelament s'han de preparar les inversions que connecten el corredor mediterrani i les zones empresarials de la Comunitat Valenciana.

El Corredor Mediterrani és també molt important perquè l'economia valenciana puga aprofitar els avantatges de la globalització, un procés que també suposa problemes, dubtes i incerteses, i que sempre exigirà un esforç d'adaptació per part d'empresaris, treballadors i ciutadania en general. Però que hem d'afrontar amb l'ànim d'aprofitar al màxim les oportunitats que oferix per a, al mateix temps, dotar-lo d'una dimensió més social.

Aprofitar les oportunitats de la globalització requerix que les empreses adapten contínuament les seues estratègies als canvis, tant d'aprovisionament com de comercialització, definint a nivell global tota la cadena de compra, producció, venda i subministrament. Les empreses valencianes han d'especialitzar-se en les activitats més intensives en coneixement, les que se sustenten més en la innovació i la creativitat, les que comporten major valor afegit, i permeten el pagament de salaris més alts i el gaudi de millors condicions laborals.

Competir sobre la base de pagar baixos salaris i degradar les condicions laborals ens acosta a una espiral de pobresa i desigualtat, ens arrastra a enfrontar-nos, en termes comercials, a països pobres i desiguals. Hem de perseguir, per tant, la millora dels sectors tradicionals, per a orientar-los cap a la competència en qualitat, creativitat, innovació i valor afegit, i la penetració en nous sectors, especialment en aquells associats al coneixement, que tendix a configurar-se, al mateix temps, en el principal motor i la principal matèria primera del sistema productiu.

En aquest marc, els poders públics han de promoure la creació d'entorns creatius i espais productius de qualitat, en els quals les infraestructures, tant físiques i de comunicacions, com a industrials, socials i tecnològiques, així com el mitjà urbà i cultural, afavorisquen el desenvolupament de l'activitat econòmica i la creació d'ocupacions dignes, fomentant la innovació i la diferenciació de productes i serveis per a establir una "imatge de marca".

Cal procurar que cada empresa trobe el seu propi camí cap a la competència per la qualitat, en un món global, posant a la seua disposició els mitjans que necessite per a recórrer-ho. En aquest sentit, des de l'administració pública s'ha de crear un programa per a incentivar a les empreses a innovar, a través de la presentació de projectes, amb un sistema de préstecs i també de subvencions en funció de la viabilitat i el valor que aporten els projectes candidats.

Les activitats d'elevat valor afegit no s'improvisen ni es poden fer dependre, únicament, de l'arribada d'inversions estrangeres. És necessari cultivar els coneixements i habilitats necessaris per a impulsar-les, i alimentar els factors de localització que "atrauen a" o "afavorixen la creació de" les empreses que les desenrotllen, promovent l'existència d'altres empreses que presten servicis especialitzats o la constitució de grups d'investigació que puguen complementar-les.

A açò ha de contribuir el reforçament de la interconnexió entre el sistema productiu, el de R+D+i, l'educatiu i el conjunt d'institucions públiques responsables de la política científica, tecnològica i educativa. Aquest vincle reforçat haurà de ser, al mateix temps, flexible, mostrant suficient capacitat d'adaptació per a fer front als accelerats canvis de l'entorn. Es tracta d'enfortir les xarxes a les quals pertànyer els actors dels sistemes productiu, educatiu i innovador, reforçant la confiança, la cooperació i els mecanismes d'interlocució, perquè el coneixement siga la principal font de valor.

Un element especialment preocupant en la nostra Comunitat és el del tamany de les nostres empreses, especialment xicotet i que limita notablement la seua capacitat d'invertir, competir i crear ocupació. Una grandària insuficient de les empreses frena l'acumulació de capital humà i dificulta la internacionalització i l'absorció de noves tecnologies. La Comunitat és una de la regions amb un menor percentatge de grans empreses (només per davall estan Extremadura, Canàries i les Balears), i amb un major pes d'empreses amb menys de 10 assalariats (només superats per Extremadura). L'enfortiment de les nostres PIME ha de ser un dels eixos de la nostra política econòmica.

La creixent preocupació pel canvi climàtic i les seues conseqüències, així com els nous compromisos que ha assumit la Unió Europea per a lluitar contra ell, ha de ser percebut com una oportunitat. El teixit productiu de la Comunitat Valenciana ha de ser avantguardista a l'hora d'afrontar els canvis derivats d'una legislació comunitària més estricta i d'una major penalització de les males pràctiques mediambientals.

Els nostres clients, tant de béns com de servicis, tendixen a estar més sensibilitzats per la necessitat de protegir el medi ambient. I això ens oferix l'oportunitat de fer de la qualitat ambiental un factor de competitivitat, tant en les activitats turístiques com en les industrials o en les agràries.

En este marc, també és convenient desenrotllar una estratègia per a reduir la dependència de l'economia valenciana dels combustibles fòssils, creixentment escassos i amb preus cada vegada més volàtils pels riscos geopolítics que solen condicionar-los.

Per a fer front a estos canvis i impulsar les actuacions necessàries per a assolir els objectius enunciats, la mateixa Administració Pública està necessitada una gran transformació. Des de l'arribada al poder del Partit Popular, a mitjan dels anys noranta, l'Administració autonòmica valenciana ha patit quasi tots els mals possibles. Ha sigut manipulada políticament, per a tractar de posar-la al servici del partit governant. Ha sigut contaminada per la corrupció. Ha experimentat les retallades de mitjans humans i materials a què la van conduir vint anys d'ineficiència i mala gestió.

Els que treballen en ella han patit la desmotivació de comprovar que el seu esforç no es recompensava, que se'ls limitaven els mitjans amb què comptaven i que, per si no fóra prou amb això, l'ombra de la corrupció política s'estenia fins a posar en dubte la seua labor.

És imprescindible tornar a comptar amb una Administració moderna, que estiga orientada a la resolució dels problemes i que tinga l'agilitat necessària per a adaptar-se als canvis. Una Administració en què les i els empleats públics veguen reconeguda la seua labor, en la qual compten amb els mitjans que necessiten per a desenrotllar i en la qual puguen accedir als incentius i a les capacitats tècniques adequades per a millorar. Una Administració que siga ella

mateixa innovadora, perquè tinga la voluntat de ser-ho i compte amb la capacitat necessària per a això, de manera que puga contribuir a fomentar les activitats creatives i innovadores dels agents privats.

Durant els últims dos anys, el govern que presidix Ximo Puig ha realitzat un gran esforç per a dur a terme esta transformació de l'Administració autonòmica valenciana, que ha començat amb el desterrament de pràctiques completament reprovables, ben conegudes per tots. Això s'ha traduït ja, quan a penes ha transcorregut la mitat de la legislatura, en una millora substancial de la reputació de la Generalitat que, a part del seu valor ètic i moral, ha servit també per a millorar la reputació de la nostra Comunitat i de les nostres empreses, així com la imatge de la nostra terra i de la nostra gent.

Respondre a l'ocupació hui i la seua adaptació a l'economia global i el futur digital

El mercat laboral valencià ha evolucionat de forma positiva en els dos últims anys. La taxa de desocupació s'ha situat per davall del 20%, i ha trencat eixa barrera psicològica per primera vegada des de 2009.

La taxa d'activitat s'ha recuperat, tot i que encara es troba lluny dels nivells previs a la crisi. Es recupera la confiança en la incorporació de les persones al mercat de treball.

Es confirma una tendència indubtablement positiva, des del segon trimestre del 2015 s'han creat 106.700 llocs de treball a la Comunitat Valenciana i la desocupació ha disminuït en 91.100 persones.

Les dades interanuals i les dades desestacionalizados ens indiquen una tendència clarament positiva, si bé es manté la precarització dels contractes, creant un nou col·lectiu desfavorit de persones treballadores pobres, per la regulació de les relacions laborals fruit de l'última reforma laboral.

Per això, hem d'aprofitar la dita tendència, enfront d'aquelles veus que alertaven del desastre econòmic que s'acostaria junt amb el canvi de Govern autonòmic, hui és un fet constatat per les dades, que les polítiques actuals del nou Consell, ha sabut generar un entorn estable que ha propiciat la reactivació del mercat de treball, tornant a nivells d'ocupació previs a la crisi.

Tot i que encara tenim 158.800 famílies valencianes que tenen tots els seus membres desempleats i la desocupació continua afectant de forma destacada a dones, persones menors de 30 anys i persones parades de llarga duració, més d'un any en desocupació, més de 275.000.

Més de la meitat de les persones en desocupació no reben cap tipus de prestació ni subsidi.

L'Administració valenciana té una limitada capacitat de creació d'ocupació

pública, donada la seua precarietat financera, encara que la taxa d'empleats públics a la Comunitat és de les més baixes d'Espanya i necessita un urgent i substancial increment per a disposar d'uns serveis públics a l'altura, de la mitjana de les comunitats autònomes. D'altra banda, l'Administració pública ha de propiciar l'escenari i les condicions perquè el sector privat desenvolupe satisfactòriament la seua activitat en un marc competitiu que permeta la creació d'ocupació així com recolzar als territoris amb polítiques de desenvolupament local transversals per a incentivar el creixement econòmic i la generació d'ocupació.

Tenim restriccions importants alienes a l'àmbit autonòmic. El Govern Central destina 253,9 euros per aturat valencià, enfront de la mitjana estatal que se situa en 322'5 euros. Açò suposa una diferència anual de 70 euros aprox. per aturat. Els aturats i parades valencianes valen menys per a l'Estat. El SERVEF impulsarà les mesures oportunes per a aconseguir els objectius que ens permetria augmentar el pressupost destinat a polítiques actives d'ocupació.

Per aquest motiu, totes les propostes plantejades des de la gestió autonòmica es veuran limitades en el seu impacte per les estrictes condicions de l'Estat en la regulació i transferència de les competències en matèria de Polítiques Actives d'Ocupació. Sent urgent i necessari que el SERVEF approve la Carta de Serveis pròpia de la Generalitat Valenciana, prevista en el PAPE (Pla Anual de Polítiques d'Ocupació).

El SERVEF ha de revisar i adaptar les Polítiques Actives d'Ocupació, sobretot la formació per a l'ocupació a les necessitats i característiques dels diversos territoris que componen la Comunitat Valenciana.

El SERVEF haurà d'implicar-se més i coordinar-se amb qui procedisca per a fer una política de vertader foment del empeniment i la cultura emprenedora amb accions transversals i els mitjans econòmics disponibles.

En aquest sentit s'hauran de realitzar canvis en la regulació dels autònoms, amb mesures que permeten, entre uns altres, una regulació eficaç dels horaris, passar a l'autònom col·laborador al règim general, conciliar la vida laboral i familiar, i en definitiva que el treballador o treballadora autònom/a tinga els mateixos drets i obligacions que la persona que figura en el règim general.

Recents estudis de diagnòstic estratègic de la Comunitat Valenciana, on es mesura la relació entre productivitat per hora treballada i afiliació de treballadors per sectors productius, mostren una concentració de població ocupada en sectors que necessiten de formació i innovació per a incrementar la seua competitivitat.

És necessari tindre en compte, no sols la productivitat, també el grau d'ocupació, i comparar el PIB per ocupat i dels ocupats per cada 100 habitants per a vore la diferència amb altres territoris.

És necessari plantejar actuacions per a millorar la incorporació d'efectius al mercat laboral, però també reconèixer i actuar les deficiències en l'ajust de les qualificacions a les necessitats dels llocs de treball, partint del coneixement de la realitat i per a açò descentralitzant els observatoris i comptant amb la informació que faciliten els Ajuntaments que coneixen de primera mà les necessitats en el seu territori.

Més del 47% dels treballadors i treballadores presenten un desajust entre el seu nivell educatiu i els requisits teòrics del lloc de treball, per la qual cosa mostren necessitats de requalificació. Això afecta de forma directa la productivitat de les empreses i els professionals.

Per tot açò, el futur del paper de les polítiques actives d'ocupació per al reciclatge de treballadors i la formació permanent al llarg de la vida és fonamental, havent de cercar solucions i recursos per a afrontar la despesa del reciclatge dels empleats, per a poder millorar en qualitat les tasques de cada treballador.

Les polítiques d'ocupació, en el seu paper estratègic hauran de dirigir-se per tres grans línies: Actuacions dirigides als col·lectius més vulnerables i amb més dificultat d'inserció. Programes amb enfocament territorialitzat, descentralitzat i concertat amb els agents socials. I la modernització i acostament dels serveis públics d'ocupació a la ciutadania.

Prioritzar actuacions dirigides per als col·lectius més vulnerables i amb més dificultat d'inserció, així com aquells treballadors que per limitacions de salut o de mobilitat, sense tenir discapacitat reconeguda no poden reintegrar-se al món laboral.

Un mercat de treball que funciona per a aquells que menys oportunitats tenen, joves, parats de llarga durada, dones, etc., és un mercat de treball que funciona per al conjunt de la societat.

Proposem la posada en marxa de programes integrals per a poder respondre a les necessitats globals del mercat laboral des d'un enfocament personalitzat i individualitzat. Iniciatives concretes per a grups de la societat diferents amb necessitats diverses, comptant amb la col·laboració dels ajuntaments i/o mancomunitats, doncs tots els ciutadans tenen dret als mateixos serveis i d'igual qualitat independentment del seu lloc de residència.

Per les dades estadístiques i la mostra objectiva de la major dificultat en l'accés a l'ocupació, proposem prioritzar en l'acció d'iniciatives dirigides a joves i persones parades de llarga durada, i altres col·lectius amb el risc d'exclusió laboral i social, havent de coordinar-se les polítiques amb els Serveis Socials Municipals.

Tenint en compte la situació actual del mercat laboral i les dificultats afegides que tenen alguns col·lectius, es consideraren en tots els Programes als Aturats

de Llarga Durada, aquells aturats que figuren inscrits com a demandants d'ocupació en els centres SERVEF durant almenys 360 dies en un període de 540 dies.

Iniciatives com AVALEM JOVES, Programa específic per a joves amb accions integrals, orientació, formació i ajudes a la contractació que permet l'accés als joves aturats amb la inversió suficient i necessària.

Iniciatives com AVALEM EXPERIÈNCIA, que és un Projecte integral per a millorar la ocupabilitat de les persones aturades majors de 30 anys. Prioritzant actuacions per a les persones parades de llarga durada, amb la incorporació de la perspectiva de gènere en tot el projecte i amb un pressupost suficient per a garantir l'atenció de totes les persones aturades que complisquen aquest perfil.

Per açò, és necessari engegar iniciatives per a planificar les polítiques actives d'ocupació d'a baix a a dalt (bottom up) amb la participació i implicació de l'administració local.

És necessari incrementar l'impacte de les polítiques, per la qual cosa hem de dissenyar accions de manera descentralitzada i concertada amb els agents socials i econòmics, a través del foment de la concertació supramunicipal, incloent a tots els agents clau del territori, amb especial atenció a les estructures municipals de Desenvolupament Local.

Aquesta nova forma de dissenyar la política contribuirà a incrementar la ocupabilitat i la productivitat en l'economia valenciana així com la creació i la justa distribució de la riquesa creada.

Recuperació dels Pactes Territorials per l'Ocupació, que potencien i garanteixen la participació efectiva i real dels agents clau en coordinació i col·laboració amb les estructures municipals de Desenvolupament Local, i previ diagnòstic i planificació estratègica aprovada.

Reconeixent el paper estratègic de les entitats locals en la gestió de les polítiques actives d'ocupació a través d'una Llei d'Ordenació del Sistema Valencià d'Ocupació, on s'articule els Serveis Públics Municipals d'Ocupació i les seues relacions amb el SERVEF.

Aquests Acords, que a través d'una metodologia dissenyada i amb la col·laboració de les universitats públiques valencianes realitzaren un diagnòstic territorial amb totes les necessitats específiques de comarques i municipis per a consensuar un pla d'acció estratègic comuna.

Reconeixent també la necessitat d'engegar projectes experimentals que permeten provar noves oportunitats de creixement, creant en el si del SERVEF un banc de dades de bones pràctiques i innovació en Desenvolupament Local.

La recuperació de l'adequació de les polítiques d'ocupació i formació per a l'ocupació descansa sobre la necessitat d'obrir canals automàtics i permanents de comunicació amb els representants dels diferents sectors econòmics valencians per a tractar de respondre de manera eficaç a les necessitats que plantegen els ràpids canvis als quals s'enfronten en les seues empreses comptant amb la participació i implicació de les administracions locals.

És necessari establir programes específics de formació, per a aquests sectors productius que tenen una creixent demanda de personal qualificat per a garantir la continuïtat del procés de fabricació, comercialització i serveis i acabar amb les dificultats que es troben.

Sectors productius com l'automoció, la ceràmica, el calçat, el joguet, el comerç i el turisme, necessiten de formació en noves tecnologies, habilitats socials, idiomes...

La tercera línia estratègica ha de ser modernitzar i acostar els serveis d'ocupació a la ciutadania i aconseguir major coordinació de les diferents àrees de l'Administració per a dur a terme polítiques integrals, havent d'arreglar-se el compromís en una llei d'ordenació del sistema valencià d'ocupació

El context sociolaboral ha canviat de forma significativa durant les últimes dècades i el paper de les polítiques d'ocupació hauria de transformar-se en la mateixa proporció.

És necessari redissenyar els serveis d'ocupació per a agilitar la gestió i oferir un servei més pròxim a la ciutadania amb la mateixa intensitat i qualitat independentment del seu lloc de residència, havent-se de garantir aquest dret a través d'una Llei d'Ocupació

Per a adaptar-nos al nou context, necessitem incorporar les noves tecnologies, aprofitar les mateixes per a aquelles accions mecàniques i incrementar el valor afegit en l'atenció de les persones que necessiten una orientació laboral professionalitzada. I apostar de forma decidida per la formació permanent al llarg de la vida respectant i amb actuacions substitutorias per a aquelles persones que per qualsevol circumstància tinga dificultat d'ús de les noves tecnologies.

Establir mecanismes de coordinació entre polítiques d'ocupació, polítiques de formació, polítiques industrials, empenedoria i polítiques inclusives, a través de finestres úniques d'accés als esmentats servicis.

Finalment, és necessari implementar mecanismes d'avaluació d'aquestes polítiques per a poder adaptar-les amb la major rapidesa als canvis que plantegen els diferents agents clau. A més d'implantar sistemes de gestió de la qualitat, degudament auditats que continguen objectius clars i mesurables i eliminar la recollida de dades que no són mesurables ni servisquen per a plantejar un Pla de Millora continua dels serveis.

Realitzar una revisió i reforma del SERVEF (Missió, Visió, organigrames i RPT), així com del seu Pla Estratègic que haurà de ser més participatiu, transparent, i amb majors objectius i mecanismes de seguiment.

ELS AVANÇOS DE LA SITUACIÓ DE LA DONA EN EL MERCAT LABORAL SÓN INSUFICIENTS.

Les polítiques progressistes tracten d'eliminar obstacles i crear oportunitats perquè les dones puguin desenrotllar tot el seu potencial i, d'esta manera, contribuïsquen a augmentar **el creixement econòmic**.

No obstant això, la realitat posa de manifest que, encara, hi ha importants bretxes d'oportunitats entre els hòmens i les dones: (i) bretxa laboral, perquè hi ha una menor participació de la dona en el mercat laboral (ii) bretxa salarial, ja que les dones continuen guanyant menys que els hòmens i (iii) bretxa directiva, perquè les dones tenen menor presència en els llocs directius i en els consells d'administració.

El FMI en el seu estudi sobre els beneficis macroeconòmics de la igualtat de gènere, subratlla que la participació de les dones en el mercat de treball “és part de l'equació de creixement i estabilitat”. L'increment de la participació de la dona en la vida empresarial i professional contribueix de manera fonamental en el desenvolupament de les economies dels diferents països, ja siguen països desenvolupats com a emergents i quan les dones són capaces de desenvolupar tot el seu potencial en el mercat laboral, s'arriben a aconseguir guanys macroeconòmics significatius.

Els i les socialistes considerem que la igualtat de gènere ha d'impregnar transversalment les polítiques que es duguen a terme, tant per motius d'equitat com d'eficiència econòmica i apostem per eliminar les barreres que impedeixen l'efectiva incorporació de la dona al mercat laboral. L'impuls dels plans d'igualtat en les empreses i Administració, l'establiment de fórmules de discriminació positiva cap a l'home per a afavorir la conciliació familiar i laboral o la fixació de quotes per a l'efectiu accés a càrrecs directius, són algunes de les mesures defenses pels i les socialistes per a revertir la situació.

Cap a l'economia del coneixement, de la innovació i el repte del canvi tecnològic.

Per a millorar la competitivitat i la sostenibilitat dels nostres sectors productius haurem de caminar cap a una economia del coneixement, de la innovació i el repte del canvi tecnològic, partint de un anàlisi de la situació de partida i aplicant aquests criteris en les nostres polítiques de suport y promoció dels nostres sectors productius.

El desenrotllament sostenible fa temps que està en el centre de les polítiques de Nacions Unides i de la UE. La societat actual s'enfronta en l'actualitat a

nombrosos reptes en matèria de sostenibilitat i l'economia influïx enormement en ells: parlem de desocupació juvenil, canvi climàtic, envelliment de la població, energia sostenible, migració, ... L'Agenda 2030 de les Nacions Unides per al Desenvolupament Sostenible i els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) han de constituir la base política i econòmica de la Comunitat. Fomentar la competitivitat i evitar la creixent bretxa social constituïx un desafiament important. L'objectiu ha de ser reduir les divergències econòmiques i socials existents i capacitar a les persones perquè exercisquen plenament el seu paper en la societat.

La Comunitat Valenciana ha de ser competitiva a través d'un MODEL econòmic sostenible en termes de creixement econòmic, millora de l'ocupació i major valor afegit en les seues activitats. Açò s'ha de perseguir a través de la potenciació de les característiques del territori i la societat de la Comunitat Valenciana com a factor de competitivitat, amb l'objectiu últim de millorar la renda per capita i la qualitat de vida dels ciutadans de manera sostenible i millorant l'equitat. Aquest model econòmic sostenible basat en la competitivitat i la innovació ha de fonamentar-se en la potenciació del sistema valencià R+D, la qualitat de la qual quant a la creació de coneixement està fora de tot dubte però l'escàs finançament del qual pública i privada i la capacitat de la qual de transmissió d'aqueix coneixement al sistema productiu valencià han de millorar sensiblement.

El nou model econòmic que propugnem els socialdemòcrates no pot dependre del coneixement i la innovació adquirits fora del nostre espai geogràfic de la Comunitat sota pena de ser eternament dependents de factors exteriors que no controlem.

Ha de ser un model que pose a les persones en el centre de l'economia, des de dos perspectives: com beneficiari últim d'eixe model econòmic (benestar), així com l'actiu principal de la dita economia (el valor dels intangibles).

El model d'economia **basada en els intangibles** pretén potenciar el valor econòmic de les persones/idees enfront de l'economia dels recursos materials, és a dir, una economia basada en el valor dels intangibles (inesgotables i "poc contaminants") enfront dels materials (pròxims al seu esgotament i d'alt impacte ambiental).

Ens trobem en un moment en el qual una persona o grup de persones, amb una idea, amb el suficient suport i moltes vegades comptant amb noves ferramentes tecnològiques i d'informació, són capaços d'aconseguir l'èxit empresarial, crear i dinamitzar una economia.

L'existència d'una relació positiva entre la innovació i el creixement econòmic està suficientment provada. Per açò, el foment de la innovació s'ha convertit, en les últimes dècades, en un element integrant de les polítiques governamentals i en objecte d'atenció preferent en els organismes internacionals i centres de recerca.

El nou entorn socioeconòmic - dinàmic, divers i complex- està caracteritzat per un major pes del coneixement, que es convertix en el principal factor de producció de l'economia actual. Estem en una economia on l'única certesa és la incertesa i on l'única font duradora de creixement sostenible és el coneixement. En tot este marc, l'estructura econòmica i productiva de l'empresa evoluciona i es transforma. Se supera la idea d'organització com a unitat de producció basada en el capital físic o tangible, atés que ara se li sumen a estos actius altres elements de naturalesa intangible.

D'esta manera, la innovació, **la creativitat, l'aprenentatge continu passen a ser considerades claus de la generació de competències** essencials basades en els recursos existents en les empreses. Es configura l'organització com un conjunt de recursos i capacitats, en la qual el més important és administrar la seua intel·ligència i saber gestionar els seus coneixements múltiples.

Els **intangibles** són recursos estratègics que permeten a les organitzacions crear valor de manera sostenible, i que per tant no estan a disposició d'un elevat nombre d'empreses. Estos conduïxen cap a un potencial de futurs beneficis, els quals no poden ser apropiats per altres i no són negociables ni transferibles al mercat. Es tracta d'actius que constituïxen una font important d'avantatges competitius per a l'empresa, perquè es tracta d'actius valuosos, escassos, poc imitables per tercerament i difícilment transmissibles en el mercat.

Es tracta per tant de promoure una economia la diferenciació se de la qual base en actius intangibles, posant a les persones en el centre de l'estructura econòmica, tant des del punt de vista productiu com d'objectius de dita política econòmica. Esta forma d'entendre el model econòmic és altament inclusiva amb tot tipus de col·lectius i s'ha de basar en una relació **constant i molt intensa entre el sector productiu i l'educatiu**, especialment en la FP i la universitat. D'esta manera es generen dinàmiques d'ocupació **de qualitat**, la qual cosa acaba repercutint en el consum intern, com un altre dels elements dinamitzadors de l'economia valenciana.

L'economia de la Comunitat Valenciana ha experimentat en els últims lustres serioses dificultats per a mantindre un nivell de renda per capita comparable amb el de les regions europees de semblant potencial de desenvolupament, un fet que resulta indissociable dels relativament reduïts nivells de productivitat aconseguits per una majoria de les empreses que conformen el seu sistema productiu, així com del molt escàs creixement que la dita variable ha mostrat al llarg del temps.

En eixes condicions, no resulta sorprenent que el salari mitjà d'un treballador o treballadora valencians es trobe, així mateix, per davall dels estàndards aconseguits per altres regions del nostre entorn, i, per descomptat, molt allunyat dels nivells aconseguits en els països que componen l'Eurozona.

Entre les diverses causes que contribuïxen a explicar esta situació es troba la

reduïda dimensió de les dites empreses, però també la relativament escassa incorporació de la innovació i el coneixement especialitzat, com un dels elements centrals en la definició de les seues estratègies competitives. Este fet mostra la vulnerabilitat del nostre territori davant dels canvis econòmics, socials i tecnològics que s'han produït en els últims anys i que creixeran exponencialment en el futur pròxim.

Per tant, trobem no solament falta d'adaptació de les empreses, sinó falta de polítiques públiques que hagen sabut anticipar les necessitats de ciutadans i institucions, inexistència d'una estructura que siga capaç de generar i transferir coneixement, així com un sistema educatiu que dote de les eines necessàries per a enfrontar-se al major desenvolupament científic i tecnològic de les últimes dècades.

Empreses socialment responsables compromeses amb el desenvolupament sostenible. Les empreses, a més d'integrar els ODS en la seua cadena de valor, poden i deu contribuir a la consecució de l'Agenda 2030, no solament com a finançadors del desenvolupament, sinó a més com a socis estratègics de les ONGD, universitat i territoris per a impulsar l'enfortiment d'un desenvolupament econòmic local inclusiu. El sector privat ha de preguntar-se què pot aportar a cadascun dels ODS. L'empresa ha de definir en la seua estratègia de Responsabilitat Social Empresarial els seus compromisos amb l'Agenda 2030. No poden quedar-se al marge. Es tracta d'analitzar què ODS estan involucrats en la cadena de valor de l'empresa i prioritzar què accions concretes ha d'implementar per a contribuir al seu compliment.

Cadascun dels objectius de desenvolupament sostenible necessita solucions innovadores, entre uns altres, el sector agroalimentari, les energies renovables, l'aigua i sanejament o la lluita contra el canvi climàtic, el desenvolupament econòmic local inclusiu... Ací l'empresa ha de jugar un paper destacat aportant solucions a l'enfortiment d'una economia local inclusiva en els països en desenvolupament, considerant que, en els pròxims anys, els ODS concentraran un gran nombre d'inversions públiques i privades per a trobar aquestes solucions. Però per a açò és necessari que les empreses es configuren en empreses socialment responsables, des de la seua actuació interna fins a la relació amb els els seus stakeholders.

Les actuacions realitzades per les empreses dins de la seua responsabilitat social empresarial ha d'introduir una nova visió entrada en la lògica de les cinc esferes establides per l'Agenda 2030: treballar perquè totes les persones tinguen garantits els seus drets, respectar i enfortir aliances tant internes com a externes per al compliment dels objectius, enfortir a la prosperitat de tots i totes, respectar les normes de funcionament i enfortir amb la seua acció la justícia social i la pau, i treballar per la sostenibilitat mediambiental del planeta. Necessitem d'empreses que treballen pel desenvolupament d'una economia ètica, per a una societat inclusiva en un planeta sostenible.

Innovació i economia del coneixement:

Hem d'articular la capacitat creativa del nostre entorn innovador, crear un entorn amigable per a la creació i retenció de startups en territori valencià. A més, impulsar la col·laboració d'aquest tipus d'empreses amb unes altres ja consolidades per a afavorir la transferència de coneixement i les oportunitats de retenir el talent juvenil. Per a açò, és per al que el Consell ha impulsat l'Agència Valenciana de la Innovació, com un punt de trobada que facilite les sinergies creatives i la seua traducció econòmica.

Aprofitar totes les oportunitats de finançament europeu per a projectes de R+D+i tant públics com a privats. Aquests programes augmenten la competitivitat en competir amb altres regions europees i permeten la cooperació entre diferents països. En aquest sentit, tenir sempre present que el finançament europeu procedent dels Programes Marque es basa sempre en el paradigma de construir Europa, la qual cosa vol dir que la Unió Europea prioritza especialment els projectes de R+D+I transfronterers, un àrea en la qual la Comunitat, les seues Universitats, les seues Empreses i els seus diferents nivells d'administració han de millorar sensiblement.

De la mateixa forma, el finançament europeu cosina sempre l'eficiència de l'ajuda, la qual cosa vol dir que en els projectes de R+D+I en concurrència competitiva s'afavoreixen especialment aquells projectes presentats en forma col·laborativa entre diferents entitats de recerca o d'innovació.

Impulsar l'ús de la compra pública innovadora entre les administracions autonòmica i local de la Comunitat Valenciana per a fomentar la millora dels servicis públics i assegurar clients potencials a les empreses innovadores.

La creació de programes de captació i recuperació del talent científic i investigador per a treballar conjuntament amb institucions i empreses valencianes ajudarà a generar un ecosistema favorable.

El foment d'una cultura innovadora tant entre estudiants i treballadors com entre empreses i institucions. D'aquesta manera, aconseguirem crear una riquesa que estiga acompanyada d'alta productivitat, i per tant, salaris més alts. En aquest aspecte -i sobretot a la Comunitat Valenciana- es deu potenciar, a tots els nivells (autònoms i empreses), l'activitat en forma de cooperativa.

CANVI TECNOLÒGIC:

La transformació digital suposa el major canvi tecnològic experimentat en les últimes dècades. Un canvi que requerirà d'una flexibilitat mai demandada i que afectarà els ciutadans en tots els àmbits.

L'adopció de mesures per a ajudar en la digitalització de les nostres empreses ha d'afavorir esta transició, especialment entre les nostres pimes. D'esta manera s'aconseguirà que siguen capaços de competir en un entorn global

interconnectat cada vegada més exigent.

Per a tindre èxit en estos canvis, serà necessari lluitar per a reduir la bretxa digital entre els valencians i evitar el seu aïllament i exclusió. Bretxa que afecta en tres dimensions:

En funció del sexe, ja que les dones tenen menys formació tecnològica i pot suposar un inconvenient.

En funció de lloc de residència: les àrees rurals encara tenen menor penetració de ferramentes tecnològiques

En funció de la seua edat: evitar que el canvi tecnològic deixe fora de la societat les persones més majors.

Haurà d'assegurar-se la igualtat d'accés i d'infraestructures de telecomunicacions en tot el territori valencià.

La inclusió de la tecnologia com a ferramenta transversal en la nostra educació assegurarà l'accés igualitari de tots els nostres xiquets i xiquetes, a més de preparar-los per a un món on no siguen usuaris passius d'entorns tecnològics.

Cada vegada serà més necessari afrontar la possible substitució de llocs de treball, crear bosses de persones amb difícil reubicació en un entorn laboral tan canviant. Apareixerà la necessitat d'impulsar potents programes de formació per a empleats, així com debatre la implantació de rendes substitutives.

Esta transició tecnològica haurà de comptar amb la seguretat requerida ja que ens enfrontem a un entorn nou amb riscos no coneguts.

La transparència i l'ús de les dades oberts marcaran la introducció de la tecnologia en les institucions. L'aprofitament d'estes dades per a generar coneixement que puga ser aplicat a la provisió de servicis públics serà clau en el futur pròxim.

Una indústria realment competitiva

Conscients del menor impacte que ha tingut l'última crisi econòmica internacional en els països amb major pes del sector industrial i de l'abandó patit durant 20 anys de govern del Partit Popular en la nostra Comunitat, la reindustrialització com a part del canvi del model productiu és clau en la política econòmica del Govern del Botànic.

Una indústria que s'enfronta a l'entorn més canviant dels últims anys i que necessita de polítiques públiques que recolzen i sostinguen la seua evolució.

Comptem amb un territori de tradició industrial i exportadora. Empreses que han sabut reinventar-se i adaptar-se al que demandava la societat en cada

moment, comptant amb personal d'alta especialització i amb un alt impacte en la seua àrea d'influència.

Per això, necessitem una política industrial moderna i innovadora que es recolze en els aspectes següents:

El suport en la transició ecològica de la indústria. Amb este fi, serà necessari apostar per una estructura energètica basada en energies renovables i impulsar mesures d'eficiència energètica que milloren la competitivitat i sostenibilitat del nostre sector industrial.

Acompanyar i facilitar en la transició cap a la indústria 4.0 d'una forma segura. La digitalització és ja una realitat i una oportunitat per a les nostres empreses, especialment pimes industrials. La introducció de la tecnologia pot augmentar la competitivitat i l'aportació de valor afegit. Esta transició ha de fer-se minimitzant els efectes sobre l'ocupació industrial.

Aprofitar les noves oportunitats que apareguen amb els canvis econòmics i estructurals que vindran en els pròxims anys. En aquest sentit, serà fonamental fomentar la cooperació entre empreses i les sinergies entre diferents sectors. D'aquesta manera, s'aconseguirà augmentar la grandària i la possibilitat d'enfrontar-se a un entorn global i dinàmic. La trucada "nova revolució industrial" ens està abocant a l'ús, cada vegada més freqüent, dels denominats robots en grans factories.

Aquesta causa hauria de fer-nos reflexionar com a socialdemòcrates sobre la necessitat d'establir taxes i impostos sobre aquests elements que servisquen per a millorar i sustentar l'Estat de benestar reemplaçant i compensant la pèrdua de la cotització dels treballadors substituïts.

Continuar i reforçar el treball realitzat per la xarxa d'Instituts Tecnològics de la Comunitat Valenciana com a porta d'entrada de les pimes a la R+D+i. D'aquesta manera, aconseguirem un sector capaç de guanyar competitivitat mitjançant la diversificació i la qualitat, generant ocupació estable i d'alt valor afegit. Per a la consecució d'aquest objectiu, serà necessari incrementar el finançament estructural plurianual i estable d'aquestes entitats, de forma similar a l'existent en altres centres tecnològics similars de la resta d'Europa, i garantint el seu reconeixement jurídic a través d'una llei d'instituts tecnològics o de normativa amb rang de decret.

Atraure i augmentar la cooperació d'empreses traçadores que reforcen sectors claus en la nostra estructura industrial i compartisquen "saber-fer" amb les pimes del nostre entorn.

Crear una cultura real d'intercanvi de coneixement entre universitats, centres tecnològics, parcs científics de la nostra Comunitat i les nostres empreses per a aconseguir el transvasament efectiu de coneixement que genere riquesa i ocupació.

Així mateix, facilitar la col·laboració entre *startups* i empreses industrials consolidades per a: Afavorir el transvasament de coneixements i la col·laboració entre diferents generacions. Retindre i recolzar l'emprenedoria i ocupació juvenil. Facilitar la renovació estratègica i tecnològica

Crear una estreta col·laboració entre institucions educatives i industrials per a adaptar i ser capaços de respondre a les necessitats de qualificació que requereixen les empreses industrials. D'esta manera, es podrà retindre talent i facilitar la creació de llocs de treball estables.

Continuar millorant i adaptant la dotació de sòl industrial en el nostre territori per a afavorir la implantació i permanència d'empreses industrials. Per aquest motiu, serà necessari que aquestes infraestructures s'actualitzen d'acord a les necessitats actuals i futures de les empreses. A més s'han de fer plans de modernització de les àrees econòmiques dels nostres municipis, basats en la transparència i l'objectivitat.

Millorar les infraestructures logística i de telecomunicacions per a fomentar la productivitat de la indústria. Actualment, encara hi ha zones tradicionalment industrials amb grans carències d'infraestructures.

Aprofitar l'aparició d'importants nodes logístics en el nostre territori com a pol d'atracció d'activitat industrial i per a millorar la internacionalització de la mateixa. Així com afavorir l'aparició de nous nodes logístics en zones amb vies de comunicació estratègiques que puguen disposar de creus de vies nacionals/internacionals, ferrocarril, eixida al mar, etc., que al seu torn iniciarien aquesta atracció industrial en zones necessitades.

Impulsar mesures que asseguren un finançament estable i justa per al desenrotllament d'activitat econòmica. En este sentit, serà necessari reforçar l'accés al finançament en condicions de mercat, així com impulsar l'accés en condicions competitives a ajudes públiques tant de fonts nacionals com a europees.

Fa falta reprendre la il·lusió de crear un nou model productiu que utilitze la indústria com a motor d'arrossegament i generació de valor afegit. Articular-se sobre el principi de la sostenibilitat i eficiència en l'ús dels recursos. La indústria, entesa com els sectors manufacturadors i altres relacionats (logística, enginyeria, disseny o les TIC, la dita *serviindustria*) és l'autèntica protagonista de la innovació, de la generació de patents i de l'avanç tecnològic. El nostre compromís és apostar per la indústria, per aquella indústria de valor afegit, sostenible, generadora de més i millors llocs de treball.

L'energia, considerada com un element clau per a la competitivitat de molts dels nostres sectors industrials i un recurs bàsic per al desenrotllament i el progrés de qualsevol societat, s'enfronta en l'actualitat a nous reptes en la seua gestió i a la necessitat d'una profunda i inajornable transformació que permeta

avançar cap a un nou model energètic a la Comunitat Valenciana.

Els objectius en política energètica que es desenrotllen en la nostra Comunitat han d'estar perfectament alineats amb els objectius energètics en l'àmbit europeu; particularment en el marc del projecte “d'Unió Energètica Europea”, on es planteja una estratègia que pretén donar resposta a l'alta dependència energètica de la Unió, descarbonitzar l'economia, avançar en l'eficiència energètica i promoure la innovació. Advoquem perquè per un canvi a un model més eficient que permeta fer front al repte ineludible de fer compatible el creixement econòmic, el progrés i la preservació del nostre entorn.

A pesar de la paralització en els últims anys al nostre país, l'impuls a la transició energètica pot constituir un fort impuls econòmic i obrir un gran espai d'oportunitat a les nostres indústries. Les inversions que requereix la “transició energètica” poden constituir un important estímul per a la indústria i l'economia; permetria la generació d'ocupació qualificat i contribuiria a la creació de teixit industrial.

Turisme competitiu i sostenible, font de creixement i d'ocupació de qualitat

El turisme s'ha configurat com una de les majors oportunitats de què el nostre país disposa a l'hora de remuntar les crisis econòmiques. Este factor èxit és el que ens ha permés com a territori mitigar la passada crisi econòmica, social i d'ocupació amb majors garanties que altres territoris.

No obstant això, el turisme és una indústria complexa, en la qual cada vegada concorren un nombre més gran de competidors, en què els cicles econòmics afecten directament el nostre negoci turístic i on la seguretat i el canvi climàtic són les principals amenaces a què ens enfrontem a nivell global.

Les megatendencias de consum i de producció dels serveis turístics avui són: personalització, reputació, digitalització dels serveis turístics, alta competitivitat en les destinacions, integració de tots els actors en les fases de disseny, promoció i branding de la destinació, la creació d'experiències úniques i l'aposta per l'autenticitat i l'hospitalitat com a part principal de les estratègies de diferenciació. El turisme ha de constituir una font d'ocupació estable i de qualitat. Treballarem per a trobar les fórmules que asseguren que aquesta font de progrés i riquesa arribe també als treballadors i treballadores que la fan possible.

Tot això, obliga a adaptar els models de desenvolupament turístic al nou entorn, i apostar per fórmules més col·laboratives, més eficients, més sostenibles i més intel·ligents, capaços de respondre amb èxit a les demandes del nou turista i de competir en l'actual mercat.

I en esta línia estem treballant els i les socialistes des de les institucions en què governem, i ho anem a continuar fent, promovent un nou model de

desenrotllament sobre les bases següents:

Impulsant un model econòmic turístic equitatiu, responsable i sostenible en benefici mutu de tots els sectors de la societat i en un entorn d'economia internacional oberta i liberalitzada.

Desenvolupant un model sostenible, ètic, integrador, accessible, inclusiu i respectuós amb el que som: Mediterrani.

Millorant el posicionament diferencial del nostre territori augmentant les rendes, pernoctacions, l'ocupació de qualitat i reduir l'estacionalitat.

Augmentant la satisfacció del turista, afavorint el gasto, la repetició i la fidelització, així com augmentar també la satisfacció del ciutadà, fent un model participatiu, integrador, divers.

Treballant pel desenrotllament del territori, l'oferta diferencial i creativa, la integració dels intangibles i del ciutadà en el relat turístic.

Incrementando la diferenciación de producto, integrando a los agentes del territorio en el desarrollo del mismo, liderando e impulsando el Consell la potencialidad turística de nuestra oferta en el mercado turístico. Recolzant i estimulant aquells projectes esportius que promoguen el turisme esportiu i els esdeveniments esportius que contribuïsquen a potenciar el teixit econòmic i social de la Comunitat Valenciana. Aprofitant les nostres instal·lacions, el nostre clima, els nostres recursos naturals.

Promovent la transformació digital de les destinacions turístics de la Comunitat Valenciana, així com de la mateixa organització administrativa turística adequant la gestió i l'enfocament estratègic a un nou model alineat amb la nova cultura digital, així com la gestió intel·ligent i controlada del territori turístic basant-se en la gestió del coneixement i indicadors intel·ligents de gestió.

Fomentant l'excel·lència, l'hospitalitat i el talent, com a factors clau de diferenciació i de millora de la competitivitat turística, apostant per la formació dels professionals, la millora contínua de la qualitat i l'experiència turística i fent de l'hospitalitat i la cultura d'acollida tan genuïnament mediterrània, un senyal d'identitat de la destinació.

Ampliant la visió des de la transversalitat, involucrant de forma activa al conjunt d'actors que conformen l'activitat turística, institucions, empreses, residents, professionals, a través d'un marc institucional de col·laboració i participació, així com d'instruments operatius que formen part de la gestió de la destinació i en els quals les empreses i els professionals tinguen el major protagonisme.

Comerç interior i artesania

El comerç és un sector molt important en la nostra economia, tant per la seua capacitat de generar valor afegit, pels serveis que presta, la seua aportació a la vida dels ciutadans i la seua capacitat de creació d'ocupació. L'activitat comercial valenciana té una contribució superior, en termes de VAB, ocupació i teixit empresarial, a la mitjana espanyola.

Donada aquesta importància, el nostre objectiu és apostar per un model de comerç equilibrat, on es fomenta la modernització del comerç de proximitat, compost d'autònoms i xicotetes i mitges empreses, que caracteritzen el comerç minorista d'aquesta Comunitat, intensives en treball i que contribueixen al reequilibrio territorial, amb el manteniment dels centres urbans en les ciutats, i la fixació de la població en els municipis xicotets, la qual cosa no està renyit amb la innovació i la professionalització.

Les noves tecnologies no han de suposar un hándicap per al xicotet comerç, sinó una oportunitat que els pot ajudar tant en la seua gestió econòmica i planificació com en la conquesta dels consumidors. La nostra política ha de ser per tant la de facilitar-los les eines de la innovació, que garantisquen la seua competitivitat i viabilitat en el futur.

La innovació no passa només per l'i-commerce, encara que tots els experts auguren que l'habitual en un futur pròxim serà la omnicanalidad. L'ús de les xarxes s'ha tornat molt important com a canal de comunicació. El primer factor d'influència en el consumidor són els fòrums, les xarxes socials, els blogs, i fins i tot la publicitat online.

Defensem un marc legislatiu per al desenvolupament de les activitats comercials allunyat del que va propiciar actuacions de tipus especulatiu amb l'anterior Govern, amb un Pla d'Acció Territorial Sectorial en matèria de comerç –PATSECOVA- amb caràcter vinculant, i una Llei Valenciana de Comerç que de resposta als problemes i desequilibris que es van generar, més enllà del debat estèril sobre els horaris comercials, que mire al futur imminent de la distribució comercial.

L'artesania té un vessant cultural de primera magnitud. És reflex de les formes de produir ancestrals, i del nostre estil de vida. Lluny de ser una activitat caduca, posseeix uns valors que són tendències culturals de la nostra societat, com l'autenticitat, la trazabilidad, la personalització o l'ecologia, i s'adapta als gustos i preferències dels consumidors, a través de l'ús del disseny i de les noves tecnologies. L'artesania es pot incorporar al món digital d'una forma natural, aconseguint una gran visibilitat, i accedint al mercat nacional i fins i tot internacional, sense haver d'incórrer en grans despeses d'estructura, cosa que no seria assumible per la majoria del sector artesà.

La nostra visió és preservar la riquesa i diversitat del teixit comercial i artesà, alhora que es protegeix la nostra tradició i el nostre territori, apostant per la

innovació, la modernització i la professionalització, i garantint els interessos i drets dels consumidors per sobre de tot.

Un sector primari potent i una indústria agroalimentària moderna

L'agricultura, la Ramaderia, la Pesca, el Comerç i la Indústria agroalimentària representen, en conjunt, més del 16% del PIB valencià, al voltant del 14% de l'ocupació, el 24% del valor total de les exportacions i es desenrotlla en més del 60% del territori.

L'agricultura valenciana s'ha caracteritzat tradicionalment per la seua estructura atomitzada, tant en la producció com en la comercialització. El tamany de les explotacions i la seua dispersió parcel·lària, la reducció sistemàtica del nombre de professionals, i l'escàs nivell de relleu generacional, col·loquen l'estructura de la producció en una posició de baixa productivitat i, clarament, de debilitat enfront de la situació dels preus i dels mercats.

Així mateix, l'elevat nombre d'operadors comercials, tant cooperatives com comerciants i exportadors privats, col·loca les produccions valencianes en desavantatge respecte a la situació dels mercats internacionals i la distribució, i provoca desequilibris en la "cadena alimentària"; i repercuteix negativament en els preus percebuts pels agricultors. D'altra banda, l'actual Política Agrícola Comuna (PAC) no afavorix l'estabilitat dels mercats per a les fruites i hortalisses, que en conjunt representen més del 60% de la Producció Final Agrària Valenciana i la majoria de les exportacions agroalimentàries.

El comerç agroalimentari, tant en el mercat nacional com en el d'exportació a Europa i a la resta del món, està fonamentalment basat en cooperatives i empreses privades de tradició familiar, creades majoritàriament a mitjan segle XX. La rigidesa en les seues estructures, l'inadequada grandària de vegades, l'elevat nombre d'operadors i la falta de modernització i adaptació a les noves formes d'empresa, fan que la debilitat enfront de la distribució i els mercats provoquen posicions desfavorables i dificultats per a remunerar adequadament totes les anelles de la cadena comercial.

La falta d'un marc legal adequat per a possibilitar la venda directa i els canals curts de comercialització, dificulta l'aprofitament del local i endogen de les activitats rurals.

La indústria agroalimentària valenciana disfruta d'una bona posició, però patix, en general, de dimensió empresarial adequada i d'estructura econòmica i financera suficient per a abordar les inversions necessàries en modernització i en concentració de l'oferta.

En els 20 anys de Govern del Partit Popular la renda agrària va caure un 35%, que es van abandonar 35.000 hectàrees de cítrics; el nombre de professionals va passar de més de 85.000 a 11.000; l'edat mitjana dels professionals va pujar de 48 a 64 anys; el número d'ocupats en el sector agrari es va reduir el 70% i la

grandària mitjana de les explotacions de regadiu no supera l'hectàrea.

A més el nombre d'operadors del comerç agroalimentari continuava sent superior a 600, enfront de la concentració de la demanda en no més de set o huit operadors; i la investigació i la transferència de tecnologia era una mera caricatura, amb un Institut Valencià d'Investigacions Agràries (IVIA) totalment abandonat.

Així doncs, el nostre principal repte hauria de ser recuperar el sector agroalimentari com a motor econòmic bàsic para el present i el futur dels valencians i les valencianes. És necessari, més que mai, fer millor el que sabem fer bé.

És necessari establir els instruments i les mesures de modernització necessaris perquè les explotacions agràries es dimensionen amb criteris de productivitat i competitivitat; regular un nou model de producció agrària i d'ordenació territorial del sòl agrari amb una clara orientació de promoció i exercici de l'activitat agroalimentària i el relleu generacional, amb absolut respecte a la normativa territorial vigent.

Hem d'abordar la diversificació de cultius, enfocant-los cap a cultius intensius en capital humà i tecnologia, amb alt valor afegit, potenciant i assegurant la sostenibilitat ambiental de les produccions. Un bon camí és el d'abundar en la producció ecològica com a mercat clarament emergent.

Els i les professionals i les persones joves que s'incorporen a l'activitat agrària, han de tindre a la seua disposició un marc legal que els permeta dimensionar la seua empresa agrària amb criteris de mercat. Hem d'escometre amb decisió i convenciment la concentració de les estructures de producció per a disposar d'explotacions professionals amb viabilitat econòmica i sostenibilitat ambiental.

L'ordenació de la cadena comercial agroalimentària requereix instruments que permeten assegurar les rendes de les persones més dèbils de la cadena – agricultors i agricultores, ramaders i ramaderes-, tant en relació amb les transaccions comercials, com en relació amb els segurs de rendes i ingressos d'explotació; així com instruments d'actuació en concentració de l'oferta i adaptació a la demanda i al mercat; i valoració de les cadenes curtes i mercats de proximitat. Tot això amb instruments de promoció de la qualitat i la internacionalització de les produccions valencianes.

Necessitem desenrotllar una estratègia valenciana pròpia que ens permeta obtindre la consideració adequada de les produccions mediterrànies en la PAC i en la política exterior i de comerç internacional comú.

El dinamisme de la indústria agroalimentària valenciana és evident, per això hem d'aprofitar plenament les possibilitats del sector agroindustrial fomentant nous productes i potenciant la seua internacionalització. La via de l'associació

en sinergies positives, en el teixit comercial i industrial agroalimentari, requereix d'un fort impuls al desenvolupament de *clústers* i polsos agroindustrials.

És necessari abordar el reforçament del model empresarial d'economia social. Hem de tindre com a objectiu aconseguir cooperatives agroalimentàries rendibles i amb dimensions adequades a l'entorn d'un mercat global. És evident que el cooperativisme agroalimentari valencià constitueix el principal instrument de desenvolupament de l'economia rural. Les cooperatives són un dels principals agents de vertebració territorial i un potent motor d'ocupació rural. Per això els i les socialistes valencians concretarem una voluntat decidida de suport a les cooperatives agroalimentàries.

La revitalització de la I+D+i agroalimentària, a través del teixit investigador valencià de les universitats i dels centres d'investigació, a més de ser imprescindible per a generar ocupació, en si mateixa ha de ser una font addicional de PIB.

L'Institut Valencià d'Investigacions Agràries (IVIA) ha de ser el motor dels instruments d'investigació i de transferència necessaris per a portar avant la segona modernització del camp valencià, i el desenvolupament d'estratègies d'incorporació de noves tecnologies que permeten, als agricultors, ramaders i pescadors, a les cooperatives, al comerç i a la indústria agroalimentàries posicionar-se novament al capdavant dels mercats, com referents en producte i en innovació. La sostenibilitat de les produccions requereix un nou model i l'impuls a l'economia circular.

L'administració no ha de ser un obstacle per al desenvolupament i el progrés del sector agroalimentari. Ha de ser un objectiu bàsic convertir l'acció administrativa de la Generalitat en cooperadora, impulsora, promotora i generadora de valor, facilitant l'activitat dels sectors agroalimentaris acompanyant-los en les seues decisions i establir la normativa legal necessària per a la consecució dels seus fins.

Necessitem impulsar les eleccions al camp per a definir la representativitat real que ens permeta el consens, la concertació, la codecisió i la cogestió, amb la participació dels diferents actors de la cadena agroalimentària. Hem de propiciar un gran pacte agroalimentari que ens permetrà desenvolupar un model propi on els i les professionals del sector agrari siguen prioritaris a l'hora de dirigir els esforços i on la incorporació de joves i la participació de les dones en la presa de decisions siga una realitat.

La ramaderia està sustentada fonamentalment en explotacions professionals, associades a les comarques rurals de l'interior, amb granges en règim d'integració o explotacions extensives lligades a la terra. La dependència total del ramader al comportament dels mercats i la reacció de la Integradora, així com l'escassa o nul·la concentració de l'oferta participada pels ramaders, col·loca els professionals en una situació de debilitat estructural.

L'activitat pesquera, de gran rellevància social en la costa i de marcat caràcter artesanal, en els últims 20 anys ha vist minvada la seua importància econòmica a causa de la considerable disminució de captures, la falta de modernització de la flota i de formació dels pescadors, i les deficients i/o nul·les estratègies de comercialització. La disminució de la renda dels pescadors i les condicions de treball posen en quarantena la viabilitat econòmica de l'activitat. D'altra banda **l'aqüicultura**, tant marina com terrestre, complementària de la producció extractiva i amb un gran potencial de creixement, requereix l'atenció adequada per part de l'administració autonòmica.

La gestió sostenible dels recursos pesquers requereix un coneixement i una adequada avaluació dels caladors. La investigació ha de ser la base de la presa de decisions que s'ha de realitzar, a més, tenint en compte l'opinió dels pescadors i pescadores, i de les seues confraries, dels majoristes i detallistes, de les indústries, dels consumidors, etc.

L'alta consideració de les persones professionals de la pesca ha d'anar unida a millorar la competitivitat, la capacitat de producció, la qualitat, la imatge i la promoció dels nostres productes pesquers. La formació contínua, permanent i de qualitat dels nostres pescadors i les nostres pescadores; la modernització i adaptació de la flota a l'eficiència energètica, la seguretat a bord i les noves tecnologies; han de ser els objectius bàsics de la nostra acció com a socialistes, que ha de permetre generar ocupació en el sector pesquer i mantindre el caràcter tradicional de l'activitat pesquera valenciana com a valor afegit.

Els reptes de la globalització i les oportunitats per a l'economia valenciana

Per a créixer i eixir de la crisi cal aplicar polítiques que impulsen el creixement, encaminades a augmentar l'output potencial sobre les bases d'una economia competitiva, eficient i generadora d'ocupació de qualitat. L'experiència dels països de la UE assenyalen que un augment de l'obertura de l'economia de l'1 % produïx, l'any següent, un increment de la productivitat laboral del 0,6 %.

La història i l'evidència empírica mostren que les economies obertes creixen més ràpidament que les tancades i disfruten d'un major nivell de riquesa i benestar. L'obertura comercial regulada davall el paraigües de l'Organització Mundial del Comerç ha propiciat que, en poc menys de trenta anys, el PIB mundial s'haja multiplicat per sis, i haja afavorit el desenrotllament econòmic de regions amb immenses poblacions on, fins fa molt poc, simplement se sobrevivia.

Hui, una quarta part del PIB mundial està generada per l'activitat internacional. Segons el FMI, el 90 % del creixement mundial es genera ja fora de, i un terç només a Xina. En 2030, els països en desenrotllament i emergents podrien representar quasi un 60% del PIB mundial, enfront de menys del 50 % que representen actualment.

El pes creixent d'economies amb estàndards de protecció molt per davall dels europeus i poc hàbit de complir amb les normes del comerç internacional, està provocant que el món occidental, especialment Europa, patisca un terrible *dumping* social, laboral i mediambiental, junt amb un procés de deslocalització que està destruint ocupacions.

És necessari desenvolupar una adequada política comercial que, al mateix temps que obri mercats i afavorix la internacionalització de les nostres PIMES, desenrotlle instruments de defensa comercial efectius per a fer front a pràctiques comercials deslleials de tercers països. La indústria valenciana necessita competir en igualtat de condicions enfront de productes importats que entren en les nostres fronteres sense complir els elevats estàndards de protecció europeus.

És evident que la globalització genera perdedors, però això no significa que frenar-la siga la solució. El que necessitem és una governança econòmica global justa que permeta repartir millor els enormes guanys de l'obertura econòmica. Fer enfront dels reptes de la globalització no passa per demonitzar el comerç internacional, ni per mantindre la nostra competitivitat global devaluant les condicions laborals i el model de protecció social que defenem.

La UE ha de coordinar millor la política exterior i interior per a desenrotllar una reindustrialització generadora d'ocupacions de qualitat, elaborant amb els nostres socis internacionals una estratègia en favor d'un comerç internacional just i sostenible amb mesures eficaces contra el *dumping* social, laboral i mediambiental. Este és l'objectiu de la nova política comercial basada en la negociació d'acords que no es limiten a suprimir barreres comercials, sinó també a garantir i promoure els estàndards de protecció de la UE regulant millor el comerç.

Per tot això, els socialdemòcrates defenem que tots els Acords de Comerç i Inversions incorporen compromisos vinculants i efectius en drets socials, laborals i mediambientals, de defensa de la democràcia i de respecte als drets humans. Urgix que unim veus i que tots els actors -partits polítics, sindicats, el sector empresarial, les organitzacions ciutadanes- ens impliquem perquè Europa mantinga la seua legitimitat i lideratge defenent sense fissures els valors i estàndards de sostenibilitat que són el nostre segell

La lluita contra la desigualtat i la pobresa ha de ser, per tant, indissociable del procés de globalització. La socialdemocràcia necessita redefinir un marc econòmic incloent, amb institucions supranacionals forts que desenrotllen una regulació més exigent dels mercats financers, que lluiten contra els monopolis, els càrtels i els privilegis corporatius i que desenrotllen una harmonització fiscal a nivell internacional per a evitar l'elusió del pagament d'impostos de les grans corporacions i que combata eficaçment contra els paradisos fiscals.

En definitiva, és necessària una nova era de progrés econòmic i social, capaç de generar oportunitats d'ocupació i de millora per a tots i totes, especialment

per als que més ho necessiten. Esta és la política que defenem els i les socialistes valencians i que recolzarem des de les institucions on governem.

La internacionalització de l'economia valenciana ha anat perdent pulmó, reduint el seu pes en les exportacions nacionals, des de l'any 1996, quan representava més del 14% del total nacional, i només en estos últims anys, des de 2013, ha canviat la seua tendència, impulsada fonamentalment per l'automòbil.

Durant estos anys passats la Comunitat ha perdut competitivitat en aquells sectors de béns de consum en què estava més especialitzada. Per exemple, l'any 1995 el calçat d'esta Comunitat representava el 74% de l'exportació de tota Espanya, i en 2015 este percentatge s'havia reduït fins al 52%. La pèrdua de competitivitat dels sectors de béns de consum està molt relacionada amb la xicoteta grandària de les empreses que els componen, i que no els permeten tindre els recursos necessaris per a ser competitius en costos, ni en innovació, ni capacitat per a finançar les estratègies d'internacionalització.

Ara com ara les xifres globals són bones. Durant 2015 i 2016 ens hem convertit en la segona economia exportadora del país, i l'única entre les més exportadores amb una balança comercial positiva. És a dir contribuïm positivament a reduir el dèficit de la Balança Comercial Espanyola. Tot això amb un canvi en la composició de la nostra oferta exportadora, en la que destaca l'automòbil amb un 26,5% del valor dels productes exportats, al mateix temps que sectors com la maquinària i la química estan mostrant un comportament dinàmic.

Però el panorama internacional és turbulent. De moment, en el curt termini, ens enfrontem al Brexit i a este efecte Trump, dos mercats de gran rellevància. De moment el Brexit ja està produint un descens generalitzat en les exportacions dels nostres productes al Regne Unit durant 2017.

Perquè una empresa siga capaç de competir en l'economia globalitzada ha de conquerir una posició competitiva, i això s'aconseguirà només si els sectors productius són capaços d'adaptar-se al canvi tecnològic tan immens que ja s'està donant, i que no afecta només els sistemes de producció, sinó a les mateixes organitzacions, la seua planificació estratègica, les seues estructures de presa de decisions, la seua capacitat d'atraure i retindre el talent, la seua comunicació amb els mercats.

Quan parlem de competitivitat empresarial i d'internacionalització estem al·ludint a dos aspectes estretament vinculats. Si una empresa no és competitiva difícilment realitzarà una trajectòria d'èxit en els mercats internacionals, on la competència es dóna a nivell global, i al seu torn, l'empresa que s'obri al món adquirix coneixements de mercat, de tecnologia, de gestió, innovació i de servici, que segur la fan créixer en competitivitat.

Esta doble via és en la que cal acompanyar als sectors econòmics de la nostra

Comunitat. Per un costat ajudar-los, recolzant-nos en les infraestructures del coneixement, perquè aborden de manera reeixida el canvi de model que imposa la revolució tecnològica. I per l'altre obrint camins cap a l'exterior, facilitant les relacions de les empreses valencianes amb els mercats de tot el món, millorant les infraestructures de transport i logístiques, - el corredor mediterrani-, i posicionant este territori amb una marca representativa de qualitat i eficàcia.

El camí cap a la internacionalització és llarg i costós per a les empreses, i s'ha de mantindre un esforç continuat en el temps, ja que serà en el mitjà i llarg termini on s'obtinguen els resultats de creixement empresarial i d'ocupació a què aspirem per al nostre territori.

La competitivitat del territori recolzada en la connectivitat: infraestructures i logística.

Les polítiques de transport de la Unió Europea s'orienten cap a un espai únic europeu de transport, impulsant un transport competitiu i sostenible ja que part de la base que el sistema actual de transport no és sostenible. Per a la Unió Europea l'objectiu principal és aconseguir un 60 % de reducció de les emissions de GEI (Gasos d'Efecte d'Hivernacle) . Per a això concreta la seua política amb tres missatges: Equilibri entre els diferents modes de transport; lluita contra la congestió i els efectes mediambientals, i reorientació de la política de transports cap als ciutadans, que exigixen més seguretat, més qualitat i més protecció.

Per això, el model i les pràctiques a seguir han de basar-se no sols en què la construcció d'infraestructures va associada “per s'a” la creació d'ocupació i riquesa, sinó que, a més, en moments de crisi econòmica i alt nivell de desocupació, cal rendibilitzar al màxim totes les inversions i, en concret, les infraestructures del transport deuen seleccionar-se amb criteris de màxima rendibilitat social, màxima rendibilitat econòmica, màxima generació d'ocupació i màxim retorn impositiu a l'Estat, en el seu conjunt.

Després d'una gestió deficient i ineficient dels governs del PP en matèria de transport, els i les socialistes apostem per un model basat en que la mobilitat siga una qüestió essencial d'interés general que ha de ser dirigida pel sector públic i ha d'anar enfocada al model productiu i a aconseguir una major cohesió social.

Hem d'impulsar polítiques que aconseguisquen que les necessitats de mobilitat siguen satisfetes pel mode de transport més eficient i sostenible, minimitzant les externalitats negatives, contaminació ambiental i acústica, embossament, afavorint al mateix temps l'equitat.

L'actuació de les administracions públiques en matèria de transport interurbà perseguirà els següents objectius: Potenciar l'ús del transport públic. Vertebrar el territori. Potenciar el desenrotllament socioeconòmic de les àrees geogràfiques amb menor renda o dotació de servicis per mitjà de la millora de

la seua accessibilitat. Incentivar l'ús de modes de transport més eficients des del punt de vista energètic i mediambiental.

Es requerix per tant d'anar cap a un ús efectiu de les competències sobre la planificació del transport, coordinació de modes i política tarifària, la subordinació de la planificació de la mobilitat a les polítiques d'ordenació i vertebració del territori, la intermodalitat, el tractament específic dels nuclis de població d'interior o escassament poblats, l'adequació del mode de transport a la demanda potencial, la sostenibilitat i les inversions en accessibilitat per a persones amb mobilitat reduïda o discapacitat.

Així, el paper del Corredor Mediterrani no ha de ser un fi en si mateix, sinó part del nou model productiu generador d'ocupació que necessita Espanya amb una visió compartida amb la UE en matèria de transport basada en la necessitat de facilitar xarxes europees de transport més eficaces, eficients i segures econòmicament i mediambientalment, i més equilibrades i complementàries entre els seus distints modes i de revitalitzar el ferrocarril per a viatgers i mercaderies, i integrar el seu funcionament amb els ports i aeroports.

Es fa prioritari en este nou ecosistema del transport, augmentar el transport de mercaderies per ferrocarril, el foment del transport intermodal, el canvi en el model de gestió dels operadors públics i una més autonomia del transport de mercaderies en l'ús de la xarxa i una major independència respecte del transport de viatgers.

La ciutat per a les persones: El desenrotllament urbà sostenible, mobilitat sostenible i vertebració del territori.

La Conferència Hàbitat III, sobre l'Habitatge i el Desenvolupament Urbà Sostenible que va tenir lloc a Quito a l'octubre de 2016 es va marcar l'objectiu de revitalitzar el compromís mundial de la urbanització sostenible i es va centrar en la implementació d'una "Nova Agenda Urbana" basant-se en el Programa d'Hàbitat d'Istanbul en 1996.

En 2015, l'Assemblea General de les nacions Unides va aprovar els 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS), entre els quals es troba l'objectiu 11 que fa referència a ciutats i àrees urbanes: "Aconseguir que les ciutats i els assentaments humans siguin inclusius, segurs, resilents i sostenibles".

En 2016 es va presentar l'Agenda Urbana de la UE, amb l'objectiu d'integrar millor les polítiques urbanes en la Unió Europea, i establir noves formes de cooperació entre els governs locals, la UE i la Comissió Europea. Este marc està protegit pel Pacte De, firmat el 30 de maig de 2016 pels ministres de la UE responsables de les polítiques urbanes. L'Agenda aborda temes com la qualitat de l'aire, la pobresa urbana, la vivenda i la inclusió de migrants i refugiats, així com llocs de treball en l'economia local, l'economia circular, l'adaptació al clima i la mobilitat.

La Comunitat Valenciana és conscient de la importància, constatada internacionalment, que han adquirit les ciutats i els desenvolupaments urbans en els àmbits econòmics, socials i ambientals. Per això, els i les socialistes valencians entenem que la Comunitat Valenciana ha de comptar amb una Agenda Urbana pròpia. Esta Agenda Urbana s'ha de plantejar com a un full de ruta per a orientar les intervencions en la ciutat cap a un model de regeneració urbana sostenible i integrada que millore la qualitat de vida dels ciutadans de tots els municipis valencians.

Els i les socialistes valencians, a través de la planificació i desenvolupament de l'Agenda Urbana ens proposem aconseguir que qualsevol intervenció urbana que es planifique i execute en els municipis de la Comunitat Valenciana responga a un model de desenvolupament urbà sostenible i amb perspectiva de gènere que millore la qualitat de vida de la ciutadania, alhora que mitigue els problemes econòmics i ambientals.

Els i les socialistes ens proposem aproximar la planificació urbana i les estratègies de regeneració urbana a desenrotllar pels municipis de la Comunitat Valenciana a l'enfocament europeu de les estratègies de desenrotllament urbans sostenible i integrat (EDUSI) i a les actuacions innovadores urbanes i projectes singulars d'economia baixa en carboni, per a millorar les condicions de les nostres ciutats i facilitar l'accés a finançament europeu.

Buscar l'enfocament integrat en l'estratègia de regeneració urbana i les sinergies necessàries perquè hi haja un efecte multiplicador de les polítiques sobre la ciutat, posant en relació tots els aspectes vinculats a l'àmbit urbà que afecten la Vivenda, les Infraestructures i la Vertebració del Territori.

Prioritzar la regeneració urbana del teixit construït a través de les intervencions de millora de les àrees urbana existents, enfront de l'expansió i el model de creixement urbà extensiu. Les polítiques d'ajudes públiques llançades pels i les socialistes demostren clarament l'aposta forta per la rehabilitació del teixit construït existent, enfront de l'obra nova.

Entenem que s'ha d'identificar les àrees urbanes sensibles o barris que presenten major necessitat d'intervenció a través de l'anàlisi global dels municipis valencians per mitjà d'una sèrie d'indicadors urbans que reflectisquen la situació actual (física, social, econòmica i ambiental) dels seus barris que conformen cada una de les ciutats valencianes. En este sentit, els i les socialistes hem estat treballant en la imperiosa necessitat de conèixer la realitat dels nostres barris i ciutats i serà amb este diagnòstic la nostra intenció d'orientar la regeneració urbana cap als municipis i els barris més vulnerables, com a prioritat estratègica.

Fomentar la qualitat en els projectes de regeneració urbana, orientant la definició i desenrotllament dels dits processos, per part de les entitats locals, des d'un enfocament integrat, que responga als reptes econòmics, ambientals,

climàtics, demogràfics i socials que afecten la zona urbana analitzada.

Fomentar la rehabilitació de l'edificació existent dirigint les intervencions a la millora de l'estat de conservació, habitabilitat, accessibilitat i eficiència energètica, amb especial èmfasi en l'eradicació de la infravivenda. Així mateix, quant a l'entorn urbà de les edificacions, es fomentaran mesures de millora de la mobilitat i accessibilitat, de mitigació i adaptació al canvi climàtic i a la reducció dels seus efectes tenint en compte el risc de catàstrofes naturals produïdes per fenòmens meteorològics extrems.

Introduir models i estratègies de gestió i finançament de les intervencions en el medi urbà, que faciliten la col·laboració publicoprivada i garantisquen la viabilitat de la regeneració planificada.

Promocionar la participació ciutadana i la gestió col·laborativa, on el sector públic i el privat col·laboren entre si i on s'impulsi la participació dels ciutadans afectats o interessats en el procés de regeneració urbana.

Garantir que es considere la perspectiva de gènere, les polítiques inclusives i de no discriminació, en les actuacions desenrotllades en el marc de la regeneració urbana de les àrees o barris en què s'intervé. Ja s'ha constituït un Taula de Gènere que ha fet els seus primers passos perquè estos aspectes puguen ser inclosos en els processos de regeneració urbana.

Les mesures essencials de la mobilitat sostenible es basen en un ús més racional del cotxe, la consideració del carrer com un espai de convivència, l'ús eficient de l'energia, la prioritat dels viatges a peu, amb bici o en transport públic col·lectiu i de qualitat, la reducció del soroll i de la pol·lució, així com l'adopció d'un model de ciutat que genere menys mobilitat com és la ciutat compacta i mixta en els seus usos i activitats; i tot això amb la implementació de la perspectiva de gènere. En definitiva, es tracta de planificar l'ús del sòl, adoptar mesures restrictives a l'ús del vehicle privat i promoure el transport públic i els mitjans de transport més sostenibles.

Les principals ciutats i àrees metropolitanes de la Comunitat Valenciana patixen de seriosos problemes de mobilitat acompanyades per pràctiques poc recomanables des del punt de vista de la sostenibilitat: prioritat manifesta al cotxe enfront del transport públic o als modes no motoritzats del transport (viatges a peu o amb bici); velocitats de circulació excessives; tolerància de l'ocupació invasiva dels espais públics per l'aparcament; foment de l'urbanisme extensiu; reducció del carrer com a espai únicament destinat a la circulació de tràfic rodat i no foment de les seues funcions de convivència i de punt de trobada o altres usos urbans.

El nou model en matèria de transport urbà i metropolità ha de basar-se en el dret de les persones en la mobilitat i pretén assegurar la mobilitat urbana al menor cost ambiental i econòmic i basar-se, per tant, en la sostenibilitat. Hem de fomentar l'ús de les maneres més sostenibles de transport (desplaçaments a

peu, amb bicicleta pròpia o en règim de lloguer, en transport públic) especialment entre els joves i facilitar la intermodalitat i la integració tarifària. Hem de prioritzar les inversions en serveis de transport públic en lloc de fer-ho en infraestructures destinades al tràfic motoritzat de vehicles privats.

Aquest model requereix l'elaboració de Planes de Mobilitat Sostenible en l'Àrea metropolitana de València i les grans àrees urbanes d'Alacant/Elx i Castelló, i municipis i conurbacions de, almenys, 20.000 habitants. És essencial per al desenvolupament dels municipis de la Comunitat Valenciana, amb independència de la grandària de la seua població, que disposen d'un transport públic interurbà de qualitat. Així com continuar exigint al Govern central els 38 milions d'euros necessaris per a l'impuls de la recentment creada Autoritat del Transport Metropolità de València, organisme Autònom com a òrgan superior de coordinació de la Generalitat i els ajuntaments en matèria d'ordenació del transport i les seues infraestructures.

Millorar les rodalies de RENFE concertant amb el Govern un pla d'actuacions en Rodalies i Regionals, en el qual es contemple: la millora dels serveis de les línies de rodalies, especialment dels seus horaris i freqüències; la renovació de les línies C-3 València-Bunyol-Utiel, C-5 Sagunt-Caudiel i Xàtiva-Alcoi; la duplicació de la via Cullera-Gandia; l'extensió de Rodalies Gandia-Oliva-Dénia i la seua connexió amb Alacant (Tren de la Costa); l'extensió de Rodalies als trams Castelló-Benicàssim-Vinaròs i Alacant-Villena, i la connexió ferroviària Alacant-Aeroport-Estació de Matola (Elx).

Modernitzar el Ferrocarril de la Generalitat, és una prioritat per als i les socialistes quan es complixen 30 anys de la creació de FGV i l'assumpció de competències de les quals ja es va impulsar per una Generalitat socialista. Arribats al Consell en 2015, es fa patent també la desídia de 20 anys de govern de la dreta i el seu impacte negatiu en este servici públic de transport essencial per a 5 milions d'usuaris.

Per això, és necessari:

Actuar sobre els sistemes de seguretat de Ferrocarrils de la Generalitat tant en València com a Alacant per a aconseguir en totes les línies i trams un grau de seguretat a l'altura dels millors comparables. Aprovació i desplegament de la llei de Seguretat Ferroviària. Creació de l'Agència de Seguretat Ferroviària.

Optimitzar la xarxa de Metrovalencia, TRAM d'Alacant i TRAM de Castelló acabar d'executar aquelles actuacions infraestructurals abandonades o paralitzades que, després d'un estudi de viabilitat, siguen econòmicament sostenibles i ser profitós aprofitar la inversió ja realitzada. Es desenrotllaran els projectes de lluita contra el soroll seguint els criteris de les directives europees

Fomentar la participació pública en la planificació i gestió de la mobilitat i de l'assumpció social sobre el necessari canvi en el model de mobilitat. Per a això, convé executar un nou Pla de millora d'accessibilitat al transport per a les

persones de mobilitat reduïda davall la premissa d'un "disseny universal o disseny per a tots", i aprovació del Reglament d'Accessibilitat als Transports Públics.

Hem de dotar per primera vegada en el marc del nostre Autogovern d'una Llei del Taxi, per a ordenar, d'una banda, un sector que ho ha demandat insistentment i per un altre costat adequar atendre a les exigències dels usuaris d'universalitat, modernitat i confort per a este un servici públic bàsic com és el Taxi.

Vertebració del territori

Per a vertebrar l'economia valenciana potenciarem l'àrea de les Comarques Centrals Valencianes per a crear un nou pol econòmic que se sumeix als ja desenvolupats com els de València, Castelló i Alacant-Elx. S'impulsarà políticament, amb infraestructures i també socialment. Així com des de tots els àmbits des d'on es puguen desenvolupar.

Els i les socialistes no podem oblidar de totes maneres l'herència rebuda per part dels anteriors governs en què el territori era un negoci i una ferramenta de l'especulació. I en eixe sentit, estem des del minut zero, tractant de revertir el patrimoni que ens han deixat, perquè el nostre objectiu és i serà la seua custòdia i protecció.

Avançar implica per als i les socialistes, preservar i millorar la qualitat de vida, la cohesió social i el medi ambient i natural, fent un ús eficient i eficaç del sòl i dels recursos naturals i econòmics del País Valencià.

La vertebració del territori implica, avaluar i integrar a l'hora de prendre decisions, les externalitats socials, ambientals i econòmiques que representen les diferents propostes de desenrotllament territorial i urbà que es vullguen impulsar.

La vertebració del territori requerix localitzar els usos allà on són més competitius i eficients; on generen menys costos (de nova infraestructura, de transport públic, de manteniment i conservació, de fragmentació territorial) i on comprometen menys el futur (actius territorials).

El nostre territori demana tindre en compte el paisatge com a factor estratègic en les intervencions. En eixe sentit hem d'emfatitzar el caràcter estratègic dels espais oberts i per tant fer polítiques proactives. El paisatge ha d'emergir i consolidar-se com a variable transversal a l'ordenament i global, per a tots els tipus de sòl.

A més, representa incorporar la perspectiva del canvi climàtic i de la transició energètica en el marc normatiu i des de la fase inicial d'un pla o projecte.

Els i les socialistes pretenem que el País Valencià siga un territori competitiu

que puga posicionar-se davant dels reptes més importants dels pròxims anys com són la connectivitat, la innovació tecnològica, la diversitat i la cohesió social.

Protecció del litoral valencià.

El litoral és un dels actius econòmics i territorials més valuosos del País Valencià. Com a mostra d'esta afirmació més del 15% del PIB del nostre territori es genera en la franja litoral de 500 metres des de la ribera del mar. Així mateix les nostres platges representen els majors valors ambientals i culturals del nostre litoral (10 Parcs Naturals, el 90% de la superfície dels zones humides catalogats, 23 Llocs d'Interés Comunitario-Zons Especials de Conservació)

A més, una gran proporció dels espais agrícoles d'alta capacitat productiva es localitzen en les valls al·luvials del litoral, etc. Per això, tots estos sòls configuren un espai costaner d'elevat qualitat, sens dubte el més valuós del mediterrani peninsular.

Els i les socialistes apostem per la importància de la Infraestructura Verda Litoral com a peça i element crucial del disseny del territori, ja que oferix totes les opcions i alternatives viables perquè els nous usos del Territori es desenrotllen de manera racional i en benefici de l'interés públic.

Per això, apostem per l'aprovació del PATIVEL (Pla d'Acció Territorial de la Infraestructura Verda del Litoral de la CV) que pretén aconseguir els següents objectius:

Preservar la Infraestructura Verda del litoral per a protegir i dinamitzar els espais costaners de major valor territorial, cultural, ambiental, paisatgístic, econòmic integrants de la infraestructura verda, així com els susceptibles de patir riscos naturals i induïts.

Garantir la connectivitat ecològica i funcional entre el litoral i l'interior, evitant la fragmentació de la infraestructura verda.

Evitar conurbacions no desitjades en el litoral per tal d'evitar la consolidació de continus edificats en la franja del litoral corregint, en la mesura que es puga, les disfuncions urbanístiques produïdes en els últims anys.

D'esta manera, en un procés participatiu i transparent sense precedents pel qual fa en els processos d'Ordenació del Territori, conservarem activament vora 6.500 Ha dins de la franja de 1.000 metres del litoral.

L'horta de valència, un espai d'excel·lència territorial productiu, ambiental i cultural

No hi ha en tota la Unió Europea una àrea metropolitana que aglutine quatre

ecosistemes d'esta naturalesa: el riu Túria, l'Albufera, la Devesa i el mar Mediterrani.

Com és àmpliament reconegut per la comunitat científica, l'horta de València constituïx un dels paisatges agraris més rellevants i singulars del món mediterrani. És un espai de valors productius, ambientals, culturals, històrics i paisatgístics acreditats, mereixedor d'un règim de protecció i dinamització que garantisca la recuperació i pervivència per a les generacions futures. I esta realitat no és una altra que la preservació de l'horta com un sistema productiu, ambiental i cultural integrat, l'element bàsic del qual són les persones que es dediquen a l'agricultura.

Els i les socialistes considerem que no es pot protegir l'horta des d'una visió "museística" petrificada d'eixe espai, sinó que el que es pretén amb esta llei, i els instruments que la desenrotllen, és configurar un espai viu i sostenible des de la triple dimensió econòmica, ambiental i social.

Els i les socialistes tenim clar que hem d'afavorir i protegir al marge dels elements estructurals, morfològics o de patrimoni de l'horta, són les persones que es dediquen a l'agricultura l'element central d'aquest sistema territorial i els responsables de la seua pervivència. No és possible la viabilitat de l'horta sense unes condicions de vida dignes per als agricultors i agricultores. També hem de defensar el subministrament d'aigua de reg que fa viable l'horta tal qual la coneixem. Hem d'exigir que es millore la situació dels embassaments de la conca del Turia que subministren aigua de reg a l'horta i complementar amb noves infraestructures les ja existents, preparant-nos per a afrontar amb major seguretat els períodes de sequera que s'agreugen amb els efectes del canvi climàtic.

Per això, davant de la pressió urbanística que ha suposat la transformació en sòl urbà de més del 30% d'horta materialitzarem esta protecció amb la Llei de l'Horta i el Pat de l'Horta.

Planifiquem el territori

La realitat metropolitana ja esta plenament considerada a escala global. Els processos territorials no coneixen de limites administratius i en este fet deriva la dificultat política d'actuar sobre estes.

Les àrees metropolitanes és on es produeixen la majoria de fenòmens d'innovació i concentració del talent, que són els principals factors de competitivitat del segle XXI. Així i tot les àrees metropolitanes on resideixen els grans problemes de sostenibilitat ambiental, però també els fenòmens de segregació social i de desigualtat i falta d'oportunitats per a tots els ciutadans.

Així les àrees metropolitanes són el marc idoni per a desenrotllar la planificació territorial i totes les fórmules innovadores de governança que passen per una millora de la coordinació i cooperació entre els municipis que

les componen, especialment en les relacions amb la ciutat central.

Els i les socialistes, des de la convicció que tenim en els mecanismes supramunicipals, emfatitzarem per mitjà dels Pat's de l'àrea Metropolitana de València, l'àrea Metropolitana Alicante-Elche i l'àrea Metropolitana de Castello, impulsarem les polítiques de coordinació de mobilitat amb les urbanístiques.

Una banca pública promocional al servici de l'economia productiva.

Al llarg d'este document se ha assenyalat la necessitat peremptòria de canalitzar els esforços de l'administració cap a la promoció **d'activitats industrials, intensives en capital tècnic i humà**. La inversió en maquinària i béns d'equip d'última generació, i fonamentalment en actius intangibles lligats a la investigació, el desenrotllament i la innovació constitueixen una condició necessària per a un canvi de model productiu que permeta una millora de la productivitat de la nostra economia i, per tant, de la renda per capita i el benestar de la ciutadania.

El finançament de la inversió constitueix un coll de botella habitual en els processos d'acumulació de capital, especialment en períodes d'elevada aversió al risc per part dels agents econòmics, i en activitats que requereixen inversió en actius intangibles els drets de propietat dels quals resulten més difícils de protegir.

En els últims anys, l'economia espanyola i la valenciana experimenten una reducció contínua del crèdit a l'economia real, a causa del fort **procés de despallanquejament** de les nostres empreses després del final del cicle expansiu de la construcció i l'esclat de la crisi econòmica. L'esforç de les empreses per normalitzar les seues ràtios d'endeutament ha impedit escometre el volum d'inversió que requereix la millora contínua de la competitivitat de la nostra economia. I la incipient activitat innovadora, no sols en l'àmbit de l'emprenedoria, sinó també en grans empreses consolidades, no sempre compta amb el suport financer necessari.

Els bancs públics de desenrotllament o **Promotional Banks** constitueixen una ferramenta molt útil en este context, perquè permeten canalitzar ajudes públiques cap a sectors clau de la nostra economia amb un retorn de la inversió molt superior al mecanisme de la subvenció.

Eixe tipus d'entitats segueixen dos estratègies alternatives: a) canalitzar cap als seus clients ajudes públiques atorgades per l'administració per a cobrir riscos privats que la banca comercial no està en disposició d'assumir, facilitant d'esta manera finançament a activitats com la investigació i la innovació que troben difícil acomodament en el mercat, i b) canalitzar cap als seus clients ajudes públiques atorgades per l'administració per a reduir el cost de capital de les nostres empreses i afavorir l'acumulació de capital físic en sectors sotmesos a profunds canvis tecnològics.

Els esquemes de mutualització del risc per a microempreses i autònoms mitjançant cobertures públiques, com la Societat de Garantia Recíproca de la Comunitat Valenciana, serien exemples típics de la primera via d'actuació dels bancs promocionals. Les línies de finançament bonificades, com el finançament d'inversió a tipus d'interès zero atorgada per l'Institut Valencià de Finances en col·laboració amb la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic, constituïrien un exemple paradigmàtic de l'impuls a la inversió a través de la banca promocional.

Els instruments financers no solament constitueixen una eina típica de la política industrial, sinó que tenen també aplicacions en l'àmbit de les polítiques socials. El Fondo de Fons de la Generalitat, finançat amb aportacions del Fons Social Europeu i el propi govern valencià, constituïrà un instrument de garantia que permeta als treballadors aturats accedir a finançament bancari en condicions favorables per a invertir en el capital de societats laborals.

S'estudiarà una fórmula nova de participació de les Administracions Públiques en les Societats Laborals mitjançant una dotació pressupostària per a la constitució d'un FONDS ROTATORI de capital que permetera que l'AA.PP. fora soci capitalista de les mateixes, a l'inici de manera temporal, recuperant la inversió en un termini determinat mitjançant la venda de les accions o participacions a altres socis privats. El Fondo Rotatori tindria la consideració pressupostària d'inversió i no de despesa. Només en el cas d'empresa fallida, la inversió tindria un tractament similar a una subvenció a fons perdut.

Les millors pràctiques observades a Espanya i Europa exigixen que els bancs promocionals compten amb una governança professional que assegure un correcte mesurament dels riscos de crèdit. En general, els criteris d'elegibilitat de les empreses que operen amb estes entitats solen cedir-se al govern, que decidix quines companyies són beneficiàries de la bonificació d'interessos o la cobertura pública del risc. En canvi, l'anàlisi i seguiment del risc de crèdit es realitza internament, amb absoluta independència del poder polític.

D'esta manera, es garantixen tres valors fonamentals que han de regir la gestió d'estes entitats: a) **la transparència**, perquè els criteris d'elegibilitat de les subvencions per part de l'administració s'ajusten als principis de concurrència i publicitat; b) **la sostenibilitat**, perquè en fixar criteris professionals per a l'avaluació del risc, s'assegura la solvència a mitjà i llarg termini d'estes institucions; i c) **l'adicionalidad**, perquè es tracta d'empreses públiques sense ànim de lucre que traslladen directament a les empreses el 100% de l'ajuda pública atorgada per l'Administració en forma de bonificació del tipus d'interès, o major assumptió del risc.

ELS NOSTRES MUNICIPIS, LA BASE DE LA TRANSFORMACIÓ DE L'ECONOMIA VALENCIANA

El món rural

La Comunitat Valenciana, igual que la resta de territoris de l'Estat, ha tingut un desenvolupament asimètric del seu territori, conseqüència de l'èxode rural i de les polítiques derivades d'este. Alhora que la població abandonava el món rural atreta per la demanda de mà d'obra de les zones industrials, les inversions públiques en infraestructures i servicis es concentraven en els focus més dinàmics econòmicament, la qual cosa en un cercle viciós va contribuir a engrandir cada vegada la bretxa entre estos dos mons. Com a conseqüència més perniciosa d'esta asimetria, gran part del nostre món rural, coincident majoritàriament amb zones d'interior i de muntanya, està hui en dia amb greus problemes regressió demogràfica.

Per si no fóra prou, els fons estructurals europeus, justificats en la nostra Comunitat per les estadístiques que aportaven precisament estos territoris, no s'han invertit generalment en ells, a pesar de ser els que més els necessitaven, en una nova, incomprendible i imperdonable injustícia i en una doble deute històric amb ells.

Hui, estos territoris tenen especials dificultats per al seu desenrotllament i molts d'ells estan a la vora de la despoblació, la qual cosa suposa una pèrdua per al conjunt de la societat, tant pel simbolisme de deixar morir allò que més arrelat està en el nostre origen i en la nostra identitat, com a desaparició de costums, tradicions i patrimoni, com també per deixar de gestionar milers d'hectàrees, amb el consegüent perill per a incendis forestals i pèrdua de biodiversitat.

En eixe sentit, a la Comunitat Valenciana, el debat entorn de qüestions l'àmbit territorial, presenta un caire poblacional important, i actualment la desocupació i la falta d'activitat econòmica és la principal causa del despoblament dels municipis de l'interior. No obstant això, hem de ser conscients que el panorama actual no té res a vore amb el que teníem fa deu i fins i tot cinc anys, els referents han canviat, ja no són els mateixos, i l'anàlisi del territori ha d'abordar-se des d'una perspectiva diferent.

A finals de la dècada dels noranta la globalització s'entenia com una amenaça a una determinada forma de vida, actualment tots hem interioritzat determinats hàbits i ens hem acostumat al que significa "l'estar *permanentment connectats*".

Estos canvis afecten la societat en general i per tant també a la forma d'entendre el desenrotllament del territori, es deuen d'establir iniciatives que articulen els aspectes locals amb els globals. Tot el que comporta el desenvolupament de la societat de la informació ha d'entendre's com una oportunitat de generar desenrotllament local endogen, per la qual cosa la forma d'actuar ha de ser de baix cap amunt, és a dir la comunitat local ha de participar

en les iniciatives, en les decisions d'inversió, així com en la formulació i gestió de les polítiques que contribuïsquen al desenrotllament i la dinàmica productiva d'un territori.

Els problemes dels municipis són els problemes de la societat, per tant la seua anàlisi ha d'efectuar-se des d'una perspectiva transversal. Educació, sanitat, infraestructures, benestar, ocupació, promoció econòmica, són qüestions que afecten de forma directa al desenrotllament dels municipis de l'interior i per tant la forma en què han d'abordar-se ha de ser conjunta. Des del sector públic s'ha d'impulsar este caràcter transversal de les polítiques públiques.

Els i les socialistes apostem per esta forma de fer política, pel medi rural i pels xicotets municipis, amb un compromís clar i determinat no sols per la seua pervivència sinó pel seu desenrotllament com a nucli essencial de la nostra organització administrativa i com a garants de la preservació del patrimoni natural, cultural i social d'estes zones.

Per això ens comprometem a assegurar que tots els ciutadans, independentment del lloc en què visquen, tinguen accés a uns servicis sanitaris, educatius, socials i culturals mínims de qualitat, que permeten una vida digna en qualsevol punt del País Valencià.

Convençuts de que el futur dels nostres pobles rurals i de muntanya depén també de sòlids projectes comarcals, apostem per Plans supramunicipals de Desenrotllament Territorial en cada una de les comarques o zones funcionals, integrats en una estratègia conjunta territorial, que contempen tant millores en les infraestructures i servicis, com a mecanismes de promoció, mesures fiscals i d'incentiu per a les activitats i iniciatives d'estes zones. Plans que han d'estar basats en la governança col·laborativa entre les diferents administracions i amb els agents socials i econòmics, des de l'exemple de la filosofia LEADER. Plans que també han de respondre a un doble principi descentralitzador, tant cap a les comarques com intracomarcals.

Eixa articulació del món rural interior necessita també un òrgans de la Generalitat, com un Ens o Unitat administrativa amb competències específiques i capacitat de coordinació de les diferents polítiques que afecten el territori i les persones que viuen en ell, així com amb una Comissió Mixta entre la Generalitat i el "Consell d'Alcaldes per la Revitalització dels territoris amb especials dificultats (fòrum contra la despoblació en el marc de la Federació Valenciana de Municipis i províncies).

Al mateix temps, qualsevol disposició legal i desenrotllament d'eixa ha de contemplar, amb les consideracions, exempcions o especificitats que corresponga, la seua millor adaptació a estos territoris.

A la base de tot això, advoquem per l'establir una "declaració específica per als municipis amb eixes dificultats especials" per al seu desenrotllament, que comporte compromisos clars tant per a la gestió municipal, especificitats en el

règim de funcionament i en el finançament dels ajuntaments, així com beneficis i ajudes específiques per a les activitats econòmiques que es desenrotllen en eixos.

La transferència de recursos des dels territoris més dinàmics cap als que acumulen especials dificultats ha de contemplar l'establiment d'un "cànon d'equilibri territorial" que grave activitats que suposen una càrrega per al conjunt del territori i que vaja directament dirigit a accions de desenrotllament sostenible d'aquelles zones i de manera especial a aquelles que a més compten amb figures de protecció ambiental.

Som conscients que l'administració necessita situar en el primer pla de l'agenda política la necessitat de reequilibri territorial. En eixe sentit fa falta una nova planificació i una revisió de l'Estratègia Territorial Valenciana que prioritze la compensació d'infraestructures viàries per a dotar de majors oportunitats als territoris que tenen més dificultats.

El transport públic en el medi rural requerix una oferta de servicis adaptada a les característiques de la demanda, que preste una atenció especial als col·lectius socials que per edat, condicions físiques o situació socioeconòmica no puguen accedir a l'ús del vehicle privat.

És necessària la rehabilitació d'immobles i manteniment el del patrimoni arquitectònic rural per a posar en valor el patrimoni i els recursos naturals i culturals del medi rural.

En eixa lluita contra la despoblació és més necessària que mai la posada en marxa d'una bossa de vivenda per a nous pobladors i per a persones amb pocs recursos en règim de lloguer i/o compra, aprofitant la vivenda buida i els nuclis abandonats.

Per a facilitar la permanència de les persones majors en els seus domicilis i municipis, és necessari promoure recursos que afavorisquen l'assistència a domicili, guarderies, vivendes tutelades, empreses de multiserveis, cooperatives i altres servicis que puguen prestar els ajuntaments dirigits a facilitar aquell objectiu.

La bretxa que en temps passats es va obrir entre el món urbà i el món rural no pot repetir-se en la societat de la informació i en eixe sentit cal implantar les Tecnologies de la Comunicació en tot el nostre territori rural d'interior, propiciant la seua utilització pels veïns, fomentant l'eliminació de la bretxa digital de gènere i amb desplegament complet de banda ampla.

Entendre el Desenrotllament Rural en termes de sostenibilitat suposa treballar per a convertir a les zones rurals en territoris creadors d'ocupacions verdes sostenibles, de qualitat de vida i de riquesa per a tota la societat, potenciant la producció agroenergètica de les explotacions per mitjà de les tecnologies renovables, els residus agroganaderos i els cultius, recolzant la creació

d'empreses d'energia amb l'aprofitament de biomassa.

També poden contribuir a la creació d'ocupació activitats vinculades als sectors emergents en l'economia rural, com ara: Turisme Rural, Turisme Pesquer o el comerç del medi rural i la modernització dels equipaments públics comercials, cooperatives i xicotetes empreses d'elaboració dels productes procedents de l'activitat local.

És necessari al mateix temps l'establiment de xarxes comarcals de micropolígons i la seua vinculació amb l'aprofitament dels recursos endògens dels territoris.

El món rural d'interior precisa també del desenrotllament de polítiques de crèdit i altres incentius econòmics que permeten acostar fons públics i privats per a promotors rurals: subvenció als interessos dels crèdits, suport a l'obtenció de garanties, microcrèdits, que faciliten les iniciatives empresarials, amb especial atenció a dones i jòvens, i tot això fomentant la formació, la investigació i la innovació.

El paper de la dona en el medi rural és i ha sigut pilar central i suport tant de l'estructura social com de l'activitat econòmica. Per això, eixa posició ha de ser potenciada a través de polítiques actives específiques de formació i ocupació. Per a aconseguir l'apoderament de les dones en el medi rural, és necessària la creació de servicis de conciliació que les allibere de les tradicionals tasques de l'atenció, i que les permeta incorporar-se en xarxes de participació activa en la comunitat.

Els i les socialistes hem de comprometre'ns al manteniment i la millora contínua dels servicis bàsics a la població dels territoris més allunyats, com són escoles i professors, menjadors escolars, escoles d'adults, centres de salut i servicis sanitaris.

Els territoris més allunyats dels centres decisoris, administratius i de servicis no poden concebre's en cap moment en mers elements al servici dels estors, ja siga com a productors de recursos, engolidors de residus o figures de protecció que justifiquen actuacions més laxes i rendibles en altres territoris; sinó com a espais per al desenrotllament social, econòmic i ambiental, espais on es construïxen projectes de vida i es conserven les nostres essències i la nostra identitat.

Cada territori disposa d'una determinada estructura productiva associada a un determinat capital humà, tant empresarial com laboral, d'uns coneixements tècnics, d'una estructura social, d'una tradició o cultura sobre la qual han d'articular-se les iniciatives de desenrotllament local. S'han de fomentar les relacions entre el sector públic i privat de manera que permeten l'atracció d'empreses competitives, de la mateixa manera que s'ha de potenciar la creació de xarxes socials que impulsen la creació de projectes de caràcter empresarial i emprenedor generadors de llocs de treball. Per a això, és fonamental enfortir

els governs locals i dotar-los de majors capacitats i recursos.

Els ajuntaments constitueixen l'administració que més servicis presta als ciutadans. A pesar d'això patixen una infrafinançament endèmica a la qual s'ha sumat l'aplicació de la Llei 27/2013, de 29 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local (LRSAL). Així mateix, la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, fixa l'obligatorietat de mantindre un dèficit zero. Ambdós lleis impulsades pel Partit Popular afecten tots els nivells a l'administració local, i limiten la seua autonomia.

En este moment el rebuig de la LRSAL per part del municipalisme és aclaparador. Les modificacions legislatives introduïdes pel Partit Popular i la seua aplicació generen efectes contraris a la dinamització de l'economia i afecten els servicis que es presten als ciutadans en temes tan sensibles com és la generació d'ocupació, la política social o educativa, tots ells assumptes en què els municipis han jugat un paper fonamental.

Actualment, el deute de les administracions locals és el 3,2% del PIB, mentres que l'administració central acumula el 74,4% i les comunitats autònomes el 24,3%. Són, per tant, les menys endeutades. És més, les corporacions municipals de la Comunitat Valenciana han aconseguit reduir el seu deute un 11% entre 2015 i 2016, segons dades del Ministeri d'Hisenda.

Així les coses, i en línia amb la reivindicació d'un finançament just per a la Comunitat Valenciana, cap també reivindicar que els ajuntaments sanejats econòmicament -més de dos terços del total a Espanya- puguen gastar en allò que consideren l'estalvi que generen, sense afectar a l'objectiu d'estabilitat pressupostària. Reivindiquem sense pal·liatius un millor finançament dels municipis, i que no pot ser inferior al 20% dels ingress públics..

A més, de la mateixa manera, ha de reivindicar-se que es consensue el sostre de gasto previst pel Govern amb la FEMP per a permetre que els recursos municipals puguen emprar-se de forma efectiva en inversions per als seus territoris. La limitació de gasto impeditx als ajuntaments i a les diputacions que puguen gastar els diners que tenen i que obtenen a través dels seus ingressos.

Finalment, urgix també acabar amb la taxa de reposició per a tots aquells ajuntaments que complisquen els criteris d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera i que se'ls permeta la cobertura de qualsevol vacant generada en anys anteriors.

Per a pal·liar estos efectes des del govern de la Generalitat s'estan aplicant diferents mesures per a l'impuls del local. Aixina, per primera vegada en la història, s'ha disposat un Fons de Cooperació Municipal dotat amb 40 milions d'euros que permet a més a cada municipi, dins de la seua autonomia, destinar-ho a allò que més necessite, i que compta amb el suport de la diputacions de València i Castelló.

Els i les socialistes valencians reivindiquem servicis públics i de qualitat per als nostres veïns i veïnes i per això necessitem instruments eficaços per a garantir la major eficiència dels recursos públics, per això impulesem decididament la Llei de mancomunitats que facilitarà la deguda coordinació supramunicipal per a la prestació de servicis i posada en marxa de nous recursos, comptant amb la necessària cooperació i lleialtat institucional.

Entre aquests serveis, la professió d'intèrpret de llengua de signes, ja que és de la branca dels serveis socials i un dret el disposar d'ells per a les persones sordes i sordesceges, deuria contemplar-se dins del funcionariat, equivalent a un lloc de treball dins dels serveis socials de qualsevol localitat. Cada institució pública i cada centre d'atenció a la ciutadania deuria disposar, com a mínim d'un intèrpret de llengua de signes, per a assegurar l'accessibilitat a la comunicació d'aquest col·lectiu, atenent a la llei 27/2007 de 23 d'octubre per la qual es reconeixen les llengües de signes espanyoles i es regulen els mitjans de suport a la comunicació oral de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordesceges.

Hem sigut pioners, també des del PSPV-PSOE, en el compromís amb la ciutadania impulsant governs oberts i posant en valor la participació ciutadana en aquells municipis on governem i que comprenen al 80% dels valencians i valencianes.

Apostem per la regeneració democràtica. Tots els nostres alcaldes i alcaldesses, regidors i regidores, adopten un codi ètic de bon govern. Un compromís de conducta exemplar en comportaments, activitats i gastos per raó del seu càrrec, ajudant a alçar així la hipoteca reputacional que injustament ens va llegar el Partit Popular.

Així mateix apostem pel reconeixement dels drets de tots els regidors i grups municipals en el marc d'un estatut del regidor que garantisca recursos i capacitat a tots ells.

Els ajuntaments tenen veu pròpia, d'ací que siga imprescindible la seua participació en les decisions de les diputacions i de la Generalitat que tinguen impacte en el local, només aixina podrem aconseguir polítiques que conjuguen la igualtat d'oportunitats el major creixement i la millor redistribució atenent a la diversitat territorial.

IMPOSTOS PROGRESSIUS, FINANÇAMENT JUSTA I INVERSIONS NECESSÀRIES.

La reforma del sistema de finançament autonòmic és decisiu per al benestar dels valencians i les valencianes. Durant dècades, la falta de finançament de l'Estat ens ha privat d'oportunitats que sí que tenien els que vivien en autonomies. La combinació d'este dèficit de finançament amb la mala gestió dels governs del Partit Popular s'ha traduït en pitjors servicis públics i en menys diners per a les infraestructures o les polítiques de suport als sectors

productius.

L'actual sistema de finançament, vigent des de 2009, hauria d'haver-se revisat en 2014 per a corregir, tal com preveu la norma que ho regula, les seues possibles deficiències. No obstant això, el govern de Rajoy va preferir dedicar el marge pressupostari amb què comptava a posar en marxa rebaixes fiscals, en l'IRPF i en l'Impost de Societats, que van afavorir fonamentalment a les rendes altes i a les grans corporacions. La reforma del sistema va quedar aparcada, i només es va posar en marxa quan el Partit Popular va perdre la seua majoria absoluta i va haver d'accedir a convocar una Conferència de presidents per a iniciar-la.

No obstant això, el govern d'Espanya demostra escassa voluntat política per a escometre-la, i es nega reiteradament a destinar més recursos al sistema, mentres sí que ha accedit a finançar amb més diners les competències de les comunitats forals. El govern de Rajoy hauria d'assumir que no és l'amo dels recursos que recapta, sinó que són de tots els espanyols, i tots tenim dret que es destinen a finançar, de forma justa, nivells equiparables de servicis públics en totes les parts d'Espanya.

El finançament de la sanitat, de l'educació o de la dependència constituïx una prioritat social, i com a tal, el seu accés a la cistella d'ingressos públics hauria de ser també prioritari, així com la garantia de recursos suficients perquè les comunitats autònomes puguen sufragar la resta de competències transferides. El repartiment dels diners recaptat a través dels impostos que paguem totes i tots els espanyols hauria de guiar-se per la prioritats de la ciutadania i no per les del partit governant.

El Consell que presidix Ximo Puig disposa d'una Proposta Valenciana per a l'elaboració d'un nou model de finançament autonòmic, que pretén acabar amb el *statu quo* i distribuir els recursos d'acord amb les necessitats de la ciutadania i tenint en compte el repartiment de competències entre els distints nivells administratius per a satisfer-les. La Proposta inclou la creació d'un fons de garantia del gasto social, a imatge i semblança del Fons de Reserva del Sistema de Pensions.

La Proposta Valenciana ha sigut àmpliament avalada per la societat valenciana i els principis que la inspiren compten amb l'acord d'altres comunitats autònomes. El govern valencià ha de continuar reforçant el suport social que atrau la seua proposta, ha de continuar ampliant els espais d'acord amb altres executius autonòmics i ha de continuar, com ha fet fins ara, insistint en la necessitat d'una reforma urgent del sistema, que active mecanismes per a corregir els dèficits de finançament del passat.

El deute públic autonòmic és, en general, insostenible. I en el cas de la Generalitat és inassumible. Per això, és necessari que la reforma del sistema de finançament autonòmic comporte algun mecanisme de reestructuració del deute, que pot adoptar diverses variants, com la conversió del deute autonòmic

amb l'Estat en algun tipus de deute perpetu o l'amortització gradual sense pagament d'una part de la mateixa.

D'altra banda, s'està començant a treballar en el que serà el període de programació 2020-2026, la qual cosa es coneix com a Post20. En este moment s'estan remenant diversos escenaris amb diferents implicacions per a les finances de la UE en termes de grandària, estructura i grau de canvi i modernització del pressupost. La majoria d'estos escenaris plantegen una reducció significativa del pressupost destinat als Fons Estructurals (es limitaran als països menys desenrotllats) per a augmentar els fons de programes competitius, en els que la Comissió entén que el valor afegit de la UE és molt elevat. Açò pot suposar una Europa de dos velocitats i la Comunitat Valenciana haurà d'estar en el grup de les regions competitives.

Este canvi de paradigma ens obligarà a estar molt pendent d'este procés, així com, a títol intern, a canviar la visió estratègica i forma d'actuar de la Comunitat en finançament europeu, ja que hem de competir pels fons amb regions de tota Europa amb molta més experiència i estructura per a poder fer-ho que nosaltres.

El tracte del govern d'Espanya a la Comunitat Valenciana pel que fa a les inversions de l'Estat no ha sigut millor. Amb Rajoy en la Moncloa, les inversions pressupostades en la nostra terra han aconseguit percentatges mínims respecte del total, molt inferiors al pes de la nostra població en el conjunt d'Espanya. Els pressupostos elaborats per Rajoy han suposat un dèficit d'inversions, respecte a les que haurien d'haver-se consignat per a ser equiparables a la proporció de la població valenciana, de més de 2.300 milions d'euros.

El govern que presidix Ximo Puig ha liderat també la societat valenciana en la reivindicació d'unes inversions que no sols són necessàries per a la Comunitat, sinó que tindrien un impacte molt favorable sobre el creixement i la generació d'ocupació en el conjunt d'Espanya. Mentres altres partits es despengen, fingint protegir les justes reivindicacions valencianes en les Corts, i posicionant-se en contra d'elles en les Corts Generals, les i els socialistes valencians continuarem treballant perquè les infraestructures necessàries per a la Comunitat tinguen el suport dels nostres representants en el Congrés i en el Senat.

La millora de les rodalies, l'acceleració de les obres del Corredor Mediterrani, la conservació i el manteniment de les carreteres, la construcció de nous accessos a ports i aeroports, l'alliberament de peatges en l'autopista AP-7 des de Castelló a Vandellos fins a la finalització de la construcció de l'autovia A7, i tantes altres actuacions que es detallen en el corresponent apartat d'aquesta ponència, resulten fonamentals per a aprofitar tot el potencial de la nostra Comunitat, i millorar realment la nostra competitivitat, per a crear ocupació de qualitat.

Pel que fa als ingressos propis, el Consell ha de continuar reforçant la

progressivitat del sistema tributari autonòmic que, en 2015, era un dels més regressius d'Espanya. Els canvis efectuats fins ara marquen el camí que s'ha de seguir: 1.600.000 valencians i valencianes paguen menys IRPF, i només les rendes més elevades fan una aportació major que en 2015. A més, s'ha modificat tant l'Impost de Patrimoni com l'Impost de Successions i Donacions per a exigir un major esforç a les grans fortunes i als beneficiaris de grans herències i donacions, la qual cosa ha de ser compatible amb el manteniment d'incentius per a assegurar la continuïtat de les empreses familiars.

A més, per a millorar la lluita contra el frau fiscal, el Consell que presidix Ximo Puig ha posat en marxa l'Institut Valencià d'Administració Tributària (IVAT) i ha desenrotllat nous protocols d'intercanvi de dades per a detectar el frau. L'IVAT ha de continuar desenrotllant-se com a embrió d'una futura Agència Tributària Valenciana, ampliant i renovant els mitjans humans i materials amb què compte, a fi d'acréixer la recaptació derivada de la lluita contra el frau i de millorar els servicis que oferix als contribuents complidors.

Per a modernitzar l'Administració autonòmica, abandonada durant anys pels governs del Partit Popular, s'ha d'avançar en el desplegament del Pla Estratègic de Tecnologies de la Informació i de les Comunicacions que es va posar en marxa en 2016, davant del retard tecnològic en què es trobava la Generalitat. Al juny de 2015, únicament un 12% dels tràmits es feien per via telemàtica, i esta xifra era fictícia, perquè es referia només als documents que presentaven els ciutadans, ja que després els expedients prosseguien tota la tramitació interna en paper.

Només un any després de la posada en marxa del Pla, les i els valencians s'han estalviat més de 200.000 desplaçaments a finestreta, se substancien ja 250.000 firmes digitals al mes, enfront de les 400 que es generaven en 2015, es fa un 90% de factures electròniques i 90.000 empreses i proveïdors tenen accés directe a l'estat de les seues factures pendents.

L'objectiu és que la Generalitat es convertisca, a finals de la present dècada, en una "Administració sense papers", garantint a cinc milions de valencians i valencianes uns servicis públics telemàtics accessibles i de qualitat.

D'altra banda, la Generalitat ha passat de ser una de les institucions autonòmiques més opaques d'Espanya a situar-se a l'avantguarda de la transparència. De "l'opacitat activa" del PP en la informació sobre contractes, documents, enquestes i bona part de les dades comptables requerits -verdader caldó de cultiu de la corrupció en els 20 anys dels governs anteriors-, s'ha passat a la remissió de qualsevol tipus d'informació de caràcter intern i a la seua publicació en els llocs web de Transparència. També s'ha posat en marxa la llei valenciana de comptes oberts, la segona De després de la De, però que va molt més lluny. El Consell publica tots els moviments comptables i, cada tres mesos, tots els saldos bancaris dels comptes de la Generalitat.

Este procés, que ja és irreversible, ha de continuar, portant la llum i la

transparència a tots els racons de l'Administració, i aprofitant la seua transformació tecnològica per a aflorar molta informació que encara ha de fer-se pública.

El sector públic autonòmic va ser una de les pitjors herències de dos dècades d'ineficiència i ineficàcia del Partit Popular. Una constel·lació d'empreses, ens i fundacions que es desenrotllaven sense ordre ni concert, que no tenien una estratègia comuna, de les que a penes es coneixia informació i que s'havien convertit en autèntics nínxols per a l'*enxufisme*, el balafiament i la corrupció. En 2015, només una entitat (IVF) tenia aprovada la Relació de Llocs de Treball. Així que en la resta existien més de 100 situacions retributives, sous diferents per a un mateix lloc i funció en diferents ens, i unes condicions salarials que no estaven homogeneïtzades amb les existents en l'Administració.

Per a fer front a esta situació, i després d'enormes dificultats, com la falta d'informació veraç, l'ocultació de la mateixa o la deslleialtat institucional dels anteriors gestors, el Consell que presidix Ximo Puig ha elaborat un Avantprojecte de Llei del Sector Públic Valencià. Esta norma posarà orde en l'embolic, un autèntic regne de taifes construït sobre les empreses i la resta d'entitats que van muntar els anteriors governs autonòmics -caldo de cultiu òptim per a la corrupció imperant en la Comunitat durant eixos vint anys.

Tota eixa malla d'entitats ha de configurar-se com un autèntic Sector Públic Valencià, i la nova norma, l'esborrany de la qual s'ha dialogat amb cada un dels departaments afectats, i es negociarà amb els representants dels treballadors, es convertirà, de *facto*, en un Estatut del Sector Públic Valencià, que dotarà de major eficiència, transparència i control del gasto a les entitats, societats i fundacions públiques.

Encara no s'ha esgotat el marge que oferix la central de compres per a continuar estalviant en la contractació de servicis. Al llarg dels últims dos anys, el Consell ha aconseguit rebaixes substancials en els contractes de servicis (per exemple, més de 85 milions d'euros en el de xarxes de dades, telefonia i Internet; més de 14 milions d'euros en el de subministrament d'electricitat), ha afavorit l'entrada de pimes i cooperatives en les licitacions i ha introduït clàusules socials (relatives a la creació d'ocupació per a persones amb dificultats d'accés al mercat laboral, a la subcontractació amb centres especials d'ocupació, empreses d'inserció i programes d'ocupació protegida, o a la igualtat d'oportunitats entre hòmens i dones).

La nova Llei de Contractes del Sector Públic, a punt d'aprovar-se en les Corts Generals, comportarà un procés d'adaptació de les normes i procediments de l'Administració autonòmica, a què s'haurà de fer front en els pròxims mesos, i obrirà noves possibilitats per a millorar l'eficiència, rebaixar els costos sense pèrdua de qualitat dels servicis i introduir clàusules socials en els contractes.

Compromesos amb un model empresarial responsable i sostenible

La importància de l'economia social i la tradició cooperativa a la Comunitat Valenciana són algunes de les forteses de l'economia valenciana. Els i les socialistes valencians compartim els valors que representa esta fórmula empresarial: una gestió basada en la democràcia en l'empresa, l'arrelament al territori i la seua major responsabilitat social.

Les empreses d'economia social tenen una major capacitat d'integració social i laboral, i contribuïxen a la creació d'ocupació estable i de qualitat, igualtat de gènere, equitat salarial, sostenibilitat i conservació del medi ambient, i reducció de la pobresa i exclusió social.

Han mostrat un comportament més estable durant la crisi, gràcies a la seua capacitat d'adaptació.

Els i les socialistes apostem per recolzar la modernització i la millora de la competitivitat de les entitats d'economia social i augmentar el grau d'implantació d'aquest model empresarial en els diferents sectors productius. Recolzar a les institucions de l'economia social tals com les cooperatives, societats laborares i altres entitats a explorar que impliquen vies d'accés a la propietat de l'empresa per part dels treballadors. Conscients de la necessitat de la reflexió i suport al sector es tractarà d'organitzar una Conferència de l'economia social.

VALENCIANISME I FEDERALISME

El País Valencià és un subjecte polític. Un subjecte complex, al que la seua originalitat institucional primigènia va ser esborrada pel just dret de conquesta, just al moment que s'iniciaven els primers moviments dels quals haurien de ser els estats-nació moderns, resultant reduït en favor del nou estat nació emergent: l'espanyol.

La definició de País Valencià com a subjecte polític i la seua originalitat institucional tenen les seues arrels en l'antiguitat consolidant-se en l'època medieval. El 9 d'octubre de l'any 1238 és la data del naixement, la gènesi de la històrica nació valenciana, que els valencians celebrem des de fa segles com a nostra festa nacional i la data simbòlica de naixement del poble valencià. A pesar que la conquesta no havia acabat, pocs mesos després Jaume I va donar els Furs en la ciutat de València, que proclamaven la fundació del nou Regne de València. Després, la història situaria altres dates importants en el calendari valencià. El 25 d'abril es commemora la derrota d'Almansa (1707) i el 29 de juny del mateix any, Felipe V emetia a Madrid el decret que abolia els furs valencians apel·lant al just dret. Després d'Almansa, el País Valencià va ser cobert en silenci. En definitiva, som una nacionalitat històrica, que hereta la seua personalitat política de l'antic regne de València.

L'Estat-Nació, del com hem parlat, es va construir sobre la lògica de la uniformitat i el centralisme. Uniformitat institucional que negava la plurinacionalitat del nostre Estat i centralisme polític que negava la capacitat d'autogovern de les nacionalitats, com en el nostre cas el de la valenciana. La consolidació d'aquest model d'Estat amb el mercat nacional, al llarg del segle XIX, va reduir encara més les oportunitats valencianes. Províncies, segmentació i fragmentació del territori, amb uns objectius subordinats, i on les classes dirigents, la burgesia incipient i els terratinents, se sentien identificats, i més si els deixaven la conformació de elites urbanes, provincianes, a través d'institucions com les Diputacions provincials i els governs locals designats.

Amb el renaixement literari i el valencianisme de Constantí Llombart, una part minoritària de les forces progressistes va mostrar discrepàncies sobre aquest model d'Estat, encara que d'una manera més aviat tímida. Trobem llavors les primeres manifestacions catalogables com a valencianistes amb pretensions de recuperar el prestigi de la cultura i la llengua dels valencians arraconats per la diglòssia imperant. A pesar que continuant sent minoritari, el valencianisme polític progressista va transitar pel primer terç del segle XX cercant punts de connexió entre la defensa dels valencians com a poble i una major llibertat, igualtat i justícia al si de la societat valenciana i espanyola. Ara ja es pot parlar d'un valencianisme polític, incipient, és cert, però que afavoreix un procés de normalització i politització cultural. El valencianisme polític, amb diverses

variants, ens portarà a les normes de Castelló. Una fita important que és àmpliament assolit i que tindrà el seu complement polític amb l'aparició de diverses formacions valencianistes d'àmplia base sociològica i política. Encara així, la Dictadura de Cosí de Rivera denotarà un primer senyal d'alarma quant a l'irreductible combat de les dretes espanyoles a aquest tipus de moviments polítics que posaven en qüestió el model d'estat vigent.

República i valencianisme polític

La II República va sembrar esperances a tot arreu de l'espai polític. Es van reivindicar llibertats, drets socials, però també aspiracions territorials històriques. A el País Valencià, el desig d'autogovern, tan minoritari fins a aqueix moment, augmenta la seua base sociopolítica bàsicament de la part dels progressistes.

L'impuls del procés autonòmic, influït per altres processos autonomistes bestiaris en la II República, es concretarà en la primera i principal reivindicació històrica de l'Estatut d'Autonomia per part del valencianisme polític. Un fet que ho connecta amb els precedents federals. La dreta del Bienni Negre i el franquisme a la postguerra van ofegar aquest procés. L'Estatut roman com un desig avortat per l'alçament franquista i la guerra, així com l'aspiració d'un estat plurinacional. Malgrat tot, resta una evidència: el valencianisme serà d'esquerres.

La dictadura

Al País Valencià la postguerra va ser una ocupació en el sentit més cru del terme. De la repressió entesa com a dret de conquesta no es va lliurar, juntament amb altres drets i llibertats, el valencianisme polític. No va ser fins als cinquanta i, amb més força, en els seixanta, quan es va reprendre l'acció cultural i política del valencianisme. La recuperació cultural, l'ús culte de la llengua seran les manifestacions més visibles. Els intents de construir, de refer, o fer, un país aboquen al naixement del Partit Socialista Valencià, com a eina política d'oposició al Règim franquista i com a proposta de recuperar el subjecte polític valencià des de l'esquerra

Tot aquest moviment va consolidant-se en els setanta quan el sentiment identitari va adquirir força en amplis sectors socials progressistes, però també en altres sectors socials. Les noves generacions, influïdes entre uns altres per Joan Fuster, recuperaven l'estima per la llengua pròpia iniciant un moviment social reivindicatiu. Una reivindicació que anava estretament unida a altres exigències com la llibertat i democratització.

Els setanta van encunyar un eslògan que definia perfectament aqueix conjunt reivindicatiu: Llibertat, amnistia i Estatut d'autonomia. Llibertat com a sinònim de democratització de la vida política i social; amnistia per a superar els foscos i intransigents temps d'un passat horrorós; i Estatut d'autonomia com a demanda de recuperació de la identitat d'un poble del que el senyal més evident era la llengua.

L'Estatut d'Autonomia de 1982 i les seues modificacions posteriors.

L'hegemonia socialista en l'esquerra, i de tota aquesta en la societat, demostrable en les successives eleccions democràtiques, inscriu l'exigència autonòmica en totes les formacions polítiques, sindicals i socials. El País Valencià, després de la llarga nit de la dictadura franquista i de l'absència de la més mínima possibilitat d'autogovern, inaugurava amb l'Estatut d'Autonomia l'etapa més esperançadora en moltes dècades. Tot allò que en el règim franquista (i en punts altres anteriors) semblava impossible, perseguible també, se'ns apareixia ara, amb l'Estatut, com una factible drecera de recuperació individual i col·lectiva, com un camí a la recuperació identitària. Així l'hegemonia del lideratge socialista va permetre un primer text que va ser aprovat per la Llei Orgànica 5/1982, d'1 de Juliol i va entrar en vigor el 10 de juliol de 1982; que ha sigut reformat en tres ocasions.

L'aprovació de l'Estatut d'Autonomia al juliol de 1982 marca el punt d'eixida. Ara calia legislar no solament sobre problemes bàsics, s'havia de legislar amb les pretensions que van superar uns temps i unes situacions concretes de la nostra base estructural com a país.

La primera qüestió que demanava codificació era la llengua. Així es va aprovar la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià. La seua promulgació va marcar un abans i un després, i va resultar essencial en la construcció de la nostra autonomia i el reconeixement de la personalitat cultural i lingüística del poble valencià. La seua promulgació va marcar un abans i un després respecte a la situació del valencià en la nostra societat. L'aplicació de la llei aprovada a Alacant pels Corts Valencianes i publicada el 23 de novembre de 1983 ha sigut un instrument fonamental per a la recuperació del valencià que és tant com dir que ens ha permès ser més valencians, recobrar la nostra capacitat de sentir-nos membres d'una col·lectivitat singular que no és millor ni pitjor que cap altra però que és la nostra. No tot va ser fàcil però en la gestació de la Llei.

La tasca del govern socialista en aquell moment va ser transcendent. Sense el diàleg constant i la capacitat de negociació no tindríem avui una Llei del Valencià. Només cal pensar que fins i tot alguna força política sensible al tema lingüístic no veia amb massa claredat l'obligatorietat de l'ensenyament i van ser necessàries consultes per a mostrar-los la conveniència pedagògica que el valencià no fóra una assignatura optativa sinó vehicular i obligatòria en tots els trams formatius.

El diàleg va ser tan constant i eficient que la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià no va tenir cap vot en contra, la qual cosa significava acceptar-la com una llei representativa de totes les sensibilitats i opcions ideològiques del poble valencià. Amb una àmplia majoria social d'esquerrers, liderada pel PSPV-PSOE, els primers anys de l'autogovern serien essencials en la construcció de la nostra autonomia així com el reconeixement de la personalitat cultural i lingüística del poble valencià.

Lamentablement els anys de govern del partit popular en la nostra comunitat van suposar un pas arrere per l'absència del suport institucional, educatiu, cultural, associatiu i sindical. Durant anys van defensar el model d'Estat uniforme del passat potenciant la poca autoestima d'allò que ens identifica. El poble valencià en comptes de visibilizarnos davant el món com a subjecte polític amb veu pròpia passem a ser coneguts a tot el món, però com l'exemple de mala gestió i corrupció.

Vint anys després, el govern del canvi liderat per Ximo Puig aquesta permetent retornar als valencians i les valencianes l'orgull i la dignitat d'un poble amb personalitat pròpia, mitjançant polítiques de progrés que estimulen una autoidentificació sana basada en les senyes d'identitat del poble, les que ha anat madurant la nostra Història: la cultura, la llengua, la nostra manera de ser, els nostres interessos col·lectius, la nostra manera de veure el món, etc.

Perquè entenem que la satisfacció de pertànyer a un grup social, territorial i humà amb personalitat i interessos propis resulta un ingredient bàsic per a conrear la cohesió social i vertebració del país que volem i que ja anem construïnt des del govern. Un país plural, acollidor, respectuós amb altres cultures i llengües diferents del valencià i del castellà, que des de l'orgull de pertànyer per història i cultura a un àmbit propi, s'obri en el món amb tolerància i afany de ser referent per a la convivència de totes i tots, amb ciutadans valencians de ple dret de tots els països i cultures, enriquint el nostre ventall per a ser vertaders ciutadans del nou món que volem construir com a valencians, amb totes els arrels possibles. Ser valencians per a nosaltres és la forma de ser ciutadans de la humanitat.

El PSPV, l'eix del canvi

La pluralitat política és un element característic de les societats complexes i un clar símptoma de maduresa democràtica. A la Societat Valenciana sempre ha estat i ha arribat a les nostres institucions per a quedar-se.

Consolidar un espai d'entente, ampliant-ho, constituïx al mateix temps un objectiu polític i una resposta a les necessitats que imposen les noves, i presents, exigències de la globalitat.

Així, en la busca d'un valencianisme progressista del segle XXI és fonamental

generar una resposta socialdemòcrata des d'una perspectiva valenciana que contribuísca a superar dècades, inclús segles, d'invisibilitat política, cultural i econòmica dels valencians i valencianes al si de l'Espanya i Europa contemporània.

Un valencianisme construït, al mateix temps, des de la pluralitat i la diversitat de la nostra gent i del nostre territori. Esta heterogeneïtat que marca nostre valencianisme ha de ser percebuda com un motiu de riquesa, entenent que les diferents identitats no són incompatibles i que totes elles són necessàries per a la reconstrucció del nostre país, el país dels valencians i les valencianes. Tots som valencians i hem de concloure en una identitat que construísca un projecte de país en conjunt.

La nostra identitat com a poble, constituït des de 1238, ha de prevaldre en la nostra personalitat. La singularitat del poble valencià-concebuda des de la nostra heterogeneïtat-, demostrada al llarg de la història i arreplegada a l'actual Estatut d'Autonomia com a nacionalitat històrica, ens ha de permetre allunyar-nos de posicionaments submisos i defensar els nostres interessos de nord al sud del país per a no diluir-nos com a poble.

La socialdemocràcia i els projectes socialistes han d'estar arrelats a la societat. El PSPV-PSOE és un partit tant Valencià com Socialista, que sempre s'ha caracteritzat per la seua tasca en la defensa dels interessos dels valencians i les valencianes, dins del marc de valors de la solidaritat internacional als quals el socialisme esta lligat per naturalesa.

En eixe sentit el valencianisme és la forma en la qual nosaltres hem de donar resposta a les inquietuds i problemes de la ciutadania. Per això, els i les socialistes valencians hem de tindre una màxima d'obediència valenciana. La nostra voluntat és millorar la nostra societat, la societat que s'endinsa des del Sénia fins a Segura. Hem de ser reconeguts pel nostre entorn com una força política allunyada del sucursalisme.

Valencianisme és prendre consciència i ser responsables d'allò que volem ser com a poble. Un valencianisme capaç de construir la seua identitat des de la diversitat. La redistribució de la riquesa en sentit igualador és un requisit fonamental perquè totes les persones, tan diverses com siguen, puguen fer realitat els seus projectes vitals tant individual com col·lectivament.

Un projecte valencianista que reivindica més autogovern, més finançament i més cohesió social i ho hem de fer des de la seua inserció a les estructures supraestatales, en primer lloc de la Unió Europea, contribuint a fer operatiu el Comitè de les Regions, més enllà de plantejar queixes i propostes. Convertint aquest instrument europeu en una institució eficaç de la mateixa Unió Europea. De la mateixa manera els socialistes valencians s'han d'inscriure entre les regions europees amb vincles especials amb el veïnatge mediterrani, un espai que a més de comú, resulta estratègic pels grans corrents de tràfic econòmic i humà al segle XXI, i on els conflictes existents han de resoldre's en la

perspectiva del veïnatge i no de les ingerències interessades de les noves polaritats i els poders de les corporacions anònimes. La recuperació de les ciutats, i de les àrees metropolitanes amb govern i recursos, és un objectiu per a evitar la fragmentació territorial que ens ha afeblit interessadament els últims anys.

Açò requereix contribuir a reformular l'Estat-nació encara subsistent. Un estat que reconega els vincles sentimentals i humans que ens permeten dir que Espanya és una nació de nacions, com a atenció a la història comuna almenys dels últims tres-cents anys, i que ens permeta ser ciutadans i ciutadanes del món amb referència històrica i la nostra singularitat específica. Els passos successius requereixen aplicació, complicitats, i decisió. El PSPV-PSOE té dels tres. Un Finançament adequat a les necessitats, les funcions i competències, de complicitat amb aquells territoris que tenen vincles culturals i humans de caràcter històric o instruments com la llengua. I una decisió, que és la de canviar el vell estat per un de nou, federal, capaç de sostenir la solidaritat i fer possible l'eficiència per als nous temps.

Estem orgullosos del que som, de la nostra identitat com a poble, de la nostra llengua, de la nostra cultura com a instrument de vertebració i cohesió social que succeïx un ingredient bàsic per a enfortir el capital social que qualsevol societat en el món globalitzat en el que estem necessita per a assegurar un creixement sostenible econòmicament, socialment i mediambientalment.

La nostra llengua, el valencià, fortament maltractada durant més de tres segles de marginació i persecució pública perviu com a testimoni d'un poble amb identitat pròpia. Resulta imprescindible per tant prestigiar-la i usar-la. En aquest sentit, els i les socialistes valencians volem signar un compromís amb la nostra societat i fer del valencià una llengua vehicular de l'administració - juntament amb el castellà- qüestió que fins ara no ha sigut possible, malgrat la Llei d'Ús i Ensenyament del valencià.

A més, hem d'aconseguir un gran pacte social i polític per a dur a terme una planificació lingüística eficaç i perdurable, no subjecta als canvis de majories polítiques, que ens retorne l'orgull de la llengua pròpia. En aquest sentit hem de fer del Valencià la llengua de preferència per a dirigir-nos a la societat en general i a la nostra militància en particular respectant el sentir i la idiosincràsia dels nostres territoris de tradició castellanoparlant.

Cal fer visible la nostra estima i respecte al valencià fent ús de forma habitual en el nostre entorn i comunicacions oficials exigint als dirigents que normalitzen per a avançar en l'ús bilingüe que genera empatia i reconeixement.

Exigir, dins d'aquest context, respecte i reconeixement de la nostra llengua al conjunt d'Espanya, així com el finançament necessari per a garantir la prestació dels serveis bàsics de protecció, promoció i difusió de la nostra llengua i patrimoni cultural com a dret bàsic de ciutadania. El marc jurídic estatal no contempla un vertader reconeixement de la diversitat dels pobles i de les seues

llengües, i encara avui, falta una legislació que empare i reconega els drets lingüístics individuals i col·lectius dels parlants de les diferents llengües que conflueixen el territori de l'Estat.

Lluny de diluir-se, la necessitat de reconeixement i respecte ha crescut durant les últimes dècades. En ocasions, donant arguments a posicions populistes o maximalistes que abonen arguments per a l'exclusió. Posicions que condueixen a un conflicte permanent en absència d'un adequat marc jurídic de protecció. Emprar la pluralitat lingüística en el nostre cas és una oportunitat per a contribuir a millorar la convivència entre territoris, que permet testimoniar la pluralitat que fonamenta la nostra riquesa cultural.

En conclusió, ens comprometem a portar avant un Valencianisme polític de lleialtat a la nostra gent, a la nostra llengua, en el nostre territori, a la nostra cultura, a la nostra història, a les nostres institucions i lleis... com també de lleialtat a la concepció territorial i federal de les diferents Espanyes, com a espai de riquesa i heterogeneïtat dins d'Espanya. I cal matisar, perquè és important!, lleialtat a la diversitat espanyola, però no a la uniformitat hereua de l'Espanya "Una, grande y libre". En altres paraules, mirar cap al món des d'una perspectiva valenciana amb mecanismes de coordinació, però mai de subordinació.

La vertebració del País Valencià: El País Valencià al segle XXI

La competitivitat a escala planetària, la necessitat de vincles forts amb les estructures supraestats, en el nostre cas la Unió Europea, i la conveniència així mateix necessària, de sostindre relacions de cooperació "ui bàs veïnatge" amb els pobles de la Mediterrània, són alguns dels components imprescindibles per a no perdre la marxa accelerada que han emprés als nous escenaris geoestratègics en el món.

Som conscients d'açò, com també ho som que una societat vertebrada, integrada i amb forts senyals d'identitat (nostres llengües són fonamentals) constitueix el punt de referència, un valor addicional per a la competitivitat universal. Al cap i a la fi som d'un territori que comença a no tenir fronteres amb l'avantatge immens de la connectivitat amb la globalitat i la instantaneïtat de les comunicacions, de la connectivitat personal i col·lectiva.

La preservació de la identitat en este sentit no és cap qüestió sentimental, sinó una ferramenta per a assegurar-se la identificació enmig de la cultura global.

És clar que això requereix avançar, aprofundint l'autonomia, i entendre esta com un instrument per a garantir la cohesió social i la formulació d'objectius assumits per la societat, fins i tot de manera transversal.

La dreta provinciana no pot fer-ho. La recurrència a les disputes simbòliques secundàries, els enfrontaments territorials, i l'enriquiment dels seus sequaços amb l'espoli patrimonial, natural i mediambiental, dels instruments financers, i

la resta de, exclou que puguen ser l'alternativa que demana el món nou.

L'aprofundiment vol dir més vertebració del país, més tindre presents els objectius i els interessos de la societat, que l'expressió inútil de les confrontacions.

El preu d'estes encara no està avaluat. Per exemple amb Corredor Mediterrani, tant el ferroviari encara per a fer, com el de carreteres. El segon per cert, de pagament en l'AP7 i l'altra encara per a acabar: les haurem pagat i amortitzat més d'una vegada en dos generacions. No convindre amb Catalunya, per temor en uns casos, i per odi en la dreta, ens ha deixat fora de les connexions terrestres bàsiques amb el nostre espai, este sí, natural cap a Europa.

I els ports, la porta oberta en el món, sense estar units entre si, per falta en competència cooperativa, però no al servici d'una idea recentralitzadora d'un estat agònic, a qual li fa falta el canvi del centralisme pel federalisme si encara vol ser alguna cosa alhora que ja és present.

Subsidiariedad i proximitat vol dir recuperar els espais de referència a l'escala humana: les comarques, els municipis. Som un país de municipis, açò és un actiu per a la competència i per a la solidaritat, per a la cohesió social i per a l'extensió i l'aprofundir dels coneixements.

La mobilitat i la comunicabilidad fan inviable models de gestió dels assumptes col·lectius en escales fragmentàries que fins i tot poden arribar a tenir objectius antagònics. El medi ambient, la mobilitat i l'accessibilitat no entenen de fronteres. Com no ho entenen les xarxes de transport, la gestió de recursos que haurien de ser públics com l'aigua, o els tractaments dels residus de tot tipus.

La llengua i la cultura són elements de la singularitat del subjecte polític País Valencià. La Corporació Valenciana de Mitjans de comunicació (CVMC), i en particular Àpunt, és un instrument fonamental per a sostenir i afavorir l'ús del valencià i l'accés a la cultura.

A més, també serà la finestra per la qual ens podem donar a conèixer en el món des de l'excel·lència de la nostra singularitat com a poble valencià. La labor d'educació ciutadana dels mitjans audiovisuals, de les xarxes, constitueixen un patrimoni accessible al que cal integrar en una perspectiva universal des de la particularitat valenciana.

L'autonomia econòmica i financera dels valencians

Al País Valencià patim un gran problema d'insuficiència dels recursos aportats per l'Estat per a finançar les competències transferides. A més,

l'infrafinançament autonòmic no és exclusiu del nostre territori, sinó que afecta totes les comunitats autònomes perquè hi ha un problema d'insuficiència global de recursos per a les competències que tenen. També perquè, han d'afrontar gastos que són molt rígides respecte a les oscil·lacions dels cicles econòmics i, per tant de la recaptació fiscal.

Els recursos econòmics destinats a educació, sanitat, assistència social, dependència, habitatge social o manteniment de l'administració de justícia no és acceptable que s'estancan en els moments que baixa l'activitat econòmica; en tot cas, haurien d'augmentar perquè augmenta la població amb dificultats econòmiques, la conflictivitat als jutjats, etc.

En el cas valencià, es produïx una injustícia afegida. Som l'única comunitat autònoma amb renda per capita inferior a la mitjana que aporta al sosteniment dels servicis públics a Espanya quan en aplicació del criteri de solidaritat hauríem de rebre. Una discriminació manifesta i reconeguda que respon a la incapacitat dels valencians, fins ara, de fer-nos visibles políticament.

Es tracta d'un problema crònic que impediex al Govern valencià oferir ni tan sols nivells de prestació de servicis públics bàsics equivalents als que aconseguiria en altres comunitats, així com desplegar moltes de les polítiques que són transcendents en el canvi de model productiu de la nostra comunitat.

Ara com ara i davant d'esta la situació, no podem ni devem acceptar per als valencians uns servicis bàsics per davall del nivell altres comunitats autònomes o acumular deute a l'espera que es produïsquen els transvasaments del fons de liquiditat autonòmica -FLA-, cosa que ens fa dependents de decisions arbitràries del ministre de torn d'Hisenda i fa augmentar el nostre endeutament acumulat.

El finançament autonòmic s'ha articulats fins al moment a través de dos sistemes: el de règim comú i el Foral. Els resultats d'ambdós sistemes són enormement desequilibrats, la qual cosa ha ocasionat una forta tensió estructural en un Estat autonòmic que ha de garantir un tractament equitatiu als ciutadans de tots i cada un dels territoris de l'Estat.

És imprescindible revisar el sistema de finançament de les Comunitats Autònomes per a assegurar els recursos suficients per a poder exercir eficaçment les nostres competències en un marc de coresponsabilitat fiscal. És necessari que els i les valencianes reivindicuem, per açò, un avanç en el sistema Federal que ens permeta, a més, tenir un finançament més just amb la qual puguem invertir en la millora de l'estat de benestar de les i els valencians.

Per tant, és necessari un plantejament global, al conjunt de l'Estat, per a determinar el nivell de servicis bàsics que volem amb finançament públic per a tots els espanyols, la fiscalitat que cal aplicar per a arrebregar els recursos que fan falta per a finançar-los, i la distribució dels fons entre les administracions segons les competències de cada una per a prestar-los als ciutadans, tenint en

compte les prioritats dels uns i els altres servicis que democràticament es determinen.

Més enllà de l'exigència de visibilitat i d'un major finançament, la Via Valenciana només serà creïble si és capaç de proposar un model territorial per a l'Estat que modifique l'actual statu quo. Un model territorial, d'altra banda, que responga a primers de lleialtat mútua entre administracions, és a dir, el principi de convivència federal. Per tant, no comptem en estos moments amb una autonomia real perquè no tenim recursos i patim una discriminació constant per part de l'Estat.

En este sentit hem anat fent camí, aconseguint el consens dels agents institucionals i privats de la nostra societat a l'hora de reivindicar davant del govern espanyol una reformulació del model del finançament, amb l'objectiu d'aconseguir l'autonomia financera i econòmica que tant desitgem.

A més, cal destacar el treball dels experts valencians -tant els que han treballat per encàrrec de les Corts com al si de l'Institut Valencià d'Investigacions Econòmiques- per a preparar i fonamentar la posició valenciana i per a organitzar fòrums de debat amb altres experts de referència a nivell estatal i internacional. S'ha començat a Madrid, al mateix temps, un debat conformat per una comissió d'experts de caràcter estatal per a aconseguir el nou sistema. Nosaltres, els i les socialistes valencians per descomptat que estem oberts al debat raonat -i justificat amb xifres- però entenem que mantindre el *statu quo* actual seria una manera de tancar en fals la reforma del finançament.

Així, volem avançar cap a una societat més igualitària, que des de la solidaritat i la diversitat supere les insuficiències i les insatisfaccions detectades. Un model capaç de donar resposta als nous reptes polítics que ens permeta millorar la qualitat de vida i el benestar de les persones i ampliar els seus drets en condicions d'igualtat.

En definitiva, volem fer compatible la igualtat de les persones i la singularitat dels territoris. Un principi que apareix com una assignatura pendent en la democràcia lloc-franquista. Perquè s'han repartit les competències entre tres nivells d'administració -central, autonòmic i local- però no s'ha fet un repartiment de recursos que atenga les necessitats de la ciutadania, siga qui siga l'administració que les atenga. De manera, que les administracions més pròximes al ciutadà i que es responsabilitzen dels servicis que afecten més de prop a la seua vida quotidiana, com són l'autonòmica i la local, estan infrafinançats.

Defendre un millor finançament d'estes dos administracions és defensar un millor Estat del Benestar, a més de rescabalar els principis constitucionals de l'equitat i la suficiència per als servicis que es presta en una democràcia avançada. Com que la situació valenciana és la pitjor de totes les comunitats autònomes.

Els i les socialistes valencians reivindiquem acabar immediatament amb aquest statu quo, profundament injust i políticament inacceptable, perquè sense autonomia financera no hi ha autonomia política.

A més, la reivindicació per a un finançament just pot jugar un paper important en la consecució d'una societat valenciana més cohesionada i més activa en la defensa dels interessos comuns.

L'Estat espanyol ha de ser un estat federal

El federalisme deu de ser el marc per a assegurar la viabilitat del valencianisme i donar solucions reals als nostres problemes.

Hem d'abandonar la concepció centralista i culminar l'arquitectura institucional del nostre model territorial amb una visió federal i plural de les administracions públiques que integre al conjunt de l'Estat, a les comunitats autònomes, i en els governs locals en el marc de la Unió Europea.

Quan parlem de federalisme estem parlant de respectar identitats i de garantir la solidaritat i la cohesió. Però també de com organitzar l'Estat perquè els ciutadans tinguem el màxim possible de llibertat -compatible amb el respecte a la llibertat dels altres- i la màxima eficiència en el funcionament de l'administració pública.

El federalisme ofereix un marc teòric molt útil per a traslladar estes dos qüestions a la pràctica política. Perquè el seu plantejament descentralitzat permet situar tanta «quantitat d'Estat» com democràticament vullguem els ciutadans tan prop dels ciutadans com siga possible des del punt de vista de l'eficiència. Entenent «l'Estat» com el conjunt d'administracions que, en un grau o un altre i d'una manera o una altra, regulen la vida -aplicant, si és procedent, un poder coercitiu- i proveïxen servicis als ciutadans.

Per tant, el concepte «d'estat» ha de considerar tots els nivells de decisió i gestió d'assumptes des dels ajuntaments fins a la Unió Europea.

Es pot debatre si són molts o pocs nivells. Però més important que això és encertar que cada una de les funcions que els ciutadans encomanem o demanem de les administracions públiques com a conjunt estiga residenciada en el nivell on es pot fer de la manera més eficient. Funcions que, en definitiva, són de dos tipus:

Prestar una sèrie de servicis als ciutadans de manera igualitària segons les necessitats, no segons la seua capacitat econòmica com passa amb els servicis que proveïx el sector privat.

Demanar la solidaritat imprescindible per a poder atendre eixa prestació de servicis. I aplicar per a la qual cosa, òbviament, el poder coercitiu que democràticament se li atribuïska.

És evident que la gamma de «servicis» als ciutadans és molt variada i distints servicis tenen escales d'eficiència diferents: no és el mateix garantir que el ciutadà tinga neta la vorera del seu carrer, que tinga garantit el subministrament d'aigua dins d'una conca hidrogràfica, o fer possible que pugui, per exemple, vendre taronges a compradors d'un altre continent sense traves i pagant menys aranzels.

Com és evident també que el marc per a establir la solidaritat necessària per a prestar els servicis s'ha de situar en nivells administratius per damunt del nivell on es presta el servici i on poden no existir els recursos suficients per a fer-ho per a tindre una menor base de riquesa susceptible de recaptació fiscal.

La pluralitat administrativa no significa desordre ni «regnes de taifes» com alguns sectors pinten.

Tot el contrari: pot ser un signe de maduresa política i ciutadana i un marc perquè els ciutadans podem disfrutar de més llibertat -doblegant la divisió de poders en sentit funcional que va establir Montesquieu, amb una divisió també territorial del poder- i una més gran eficiència administrativa, sense que açò haja de portar a enfrontaments i comportaments insolidaris.

El que fa falta perquè «l'Estat» funcione bé no és reforçar els mecanismes de jerarquitització de les administracions i d'imposició de dalt a baix, sinó afavorir el debat raonat entre iguals sobre bases de lleialtat, transparència i, per descomptat, honestedat. I tot açò ho afavorix la concepció federal.

L'encaix valencià en clau federal

La desconfiança en la lleialtat dels altres ha induït comportaments poc transparents i poc respectuosos. I això -junt amb la corrupció i la crisi econòmica- ha deixat el camp lliure a la demagògia per a exacerbar enfrontaments als quals els i les socialistes valencians hem d'ajudar a trobar solució raonable.

En el País Valencià hem reunit a un alt grau de consens polític i cívic per a plantejar una evolució en clau federal dels mecanismes de solidaritat amb l'Estat Espanyol. D'esta manera, els i les socialistes valencians volem reafirmar- com ja vam fer a l'estiu del 2013- uns compromisos federalistes per a la millora del nostre model territorial i adequar un nou encaix amb l'estat espanyol, on les relacions es plantegen des de la coordinació i la concertació:

Adaptar l'Estat de les Autonomies a les necessitats que es deriven de la seua estructura i de les realitats històriques i actuals de l'estat espanyol. Aprofundint en una solució federal integradora pròpia i contrastada amb l'experiència de molts altres estats que fa segles van optar per aquesta fórmula d'organització territorial. En aqueix sentit els socialistes valencians ens sentim compromesos, donada la nostra proximitat territorial i cultural, en la cerca d'una solució a

l'encaix de Catalunya en un marc federal.

Reformar el text constitucional per a adequar-ho amb el consens més ampli possible a les necessitats de la societat actual i del nostre model territorial.

Establir constitucionalment el caràcter plurinacional de l'estat espanyol des del respecte a les identitats compartides i no excloents.

Reconèixer en la Constitució l'asimetria estructural del federalisme espanyol en virtut dels fets diferencials d'algunes comunitats autònomes.

Assegurar amb caràcter preferent, la igualtat en l'exercici dels drets fonamentals i dels drets bàsics de tots els ciutadans i ciutadanes amb independència del seu lloc de residència o comunitat autònoma d'adscripció.

Aclarir, en el marc dels principis anteriors, el repartiment i l'articulació competencial, i assegurar l'eficàcia i eficiència del sistema d'articulació territorial, garantint les competències de cada nivell de govern enfront de les invasions abusives i desproporcionades

Reformar el Senat assegurant la representació institucional dels governs i els parlaments de les comunitats autònomes i reforçant les seues funcions com a càmera de primera lectura de lleis amb especial incidència territorial, al temps de ser un espai de codecisió en matèria de finançament autonòmic i com a fòrum permanent dels organismes de cooperació multilateral.

En el marc de la necessària reforma constitucional apostem per la supressió en el text constitucional de la Província com a estructura obligada en l'articulació territorial de l'Estat deixant en mans de les Comunitats autònomes la capacitat de autorganización interna.

Mentre romanguen les Diputacions, es farà l'adequació de les mateixes per a garantir les necessitats dels municipis més infradotats amb transparència real i amb eficàcia en la gestió. Treballarem perquè les Diputacions servisquen veritablement en el manteniment dels serveis essencials dels Ajuntaments xicotets.

Enfortir l'autonomia local i ajustar la seua capacitat competencial a les necessitats de cada municipi i de cada territori, així com implantar i desenrotllar governs d'abast metropolità al voltant de les principals ciutats del nostre país, sempre des del respecte a les identitats locals prèvies.

Assegurar una inversió i un finançament just i adequat per a tots els nivells de govern. En este sentit, els i les socialistes valencians som coneixedors del maltractament històric que patix el nostre territori, per tant, apostem per un finançament basat en els principis de transparència, equitat, solidaritat, predicibilitat, coresponsabilitat, sostenibilitat, eficiència i suficiència financera.

El País Valencià: un País europeu i mediterrani

El País Valencià té una dimensió política, econòmica i social, europea i mediterrània. La situació geoestratègica en un encreuament mundial i les afinitats culturals i històriques, fan que el país valencià siga una peça clau entre la Unió Europea i la ribera nord-africana. La perspectiva del socialisme del Sud d'Europa i la cooperació solidària amb el veïnatge dels països mediterranis constitueixen objectius dels socialistes valencians per la integració dels fluxos migratoris i de refugiats, alhora que per l'expansió de l'activitat econòmica del País Valencià als seus espais naturals.

EL MODEL DE PARTIT DE LA VIA VALENCIANA. UN PSPV A L'AVANTGUARDA DEL PSOE.

EL PSPV UN PARTIT ÚTIL I DE GOVERN LOCAL I AUTONÒMIC.

La realitat de la nostra Comunitat no pot entendre's sense el paper que el socialisme valencià ha exercit en la construcció de l'espai social i de drets que hui compartim milions de valencians i valencianes.

Les grans transformacions, els grans avanços, la defensa de nous drets de les persones han tingut sempre en el PSPV-PSOE una actitud pionera connectada amb els anhels i esperances de la ciutadania.

Sempre hem vinculat el nostre projecte polític autònom a les necessitats de la ciutadania i a les demandes majoritàries de la societat

La nostra Comunitat ha tingut un llarg període en el qual la dreta des del govern de les institucions autonòmiques i locals han posat a la nostra Comunitat en la cua de qualsevol dels indicadors de qualitat, desenvolupament, honestedat i creixement.

El PSPV-PSOE governa la Generalitat Valenciana, juntament amb els partits polítics integrants del "Pacte del Botànic", després de 20 anys de successius governs del PP que van asolar la nostra Comunitat i han suposat un retroces en la democratització i la modernització de les nostres institucions, socavant els fonaments de l'estat de benestar a la nostra Comunitat i instal·lant una hipoteca reputacional que ens estigmatitzà davant la resta de comunitats.

El context social i polític en què es desenrotlla el XIII Congrés Nacional està marcat per la nostra presència en el govern de la Generalitat i en la de centenars d'ajuntaments de la Comunitat i el seu desenvolupament i resultat han d'orientar-se a la solució de les necessitats de la ciutadania; necessitats que el nostre partit ha d'atallar mitjançant polítiques integradores i programes que eradiquen les desigualtats socials.

Les eleccions de 2015 àdhuc en un context de no recuperació del suport electoral van permetre que la majoria de la ciutadania optara per deixar arrere l'època de la dreta i que les forces d'esquerres constituïren nous governs locals i autonòmics locals i autonòmics, fent realitat la Revolució Generacional que ha inundat de joves, noves idees i renovació de les institucions valencianes.

Després d'un llarg període en el qual els Congressos del PSPV-PSOE se celebraven estant en l'oposició avui tenim la responsabilitat de conduir el nostre congrés amb la mirada posada cap als milions de valencians i valencianes, que esperen del PSPV-PSOE una resposta a les necessitats de gran part de la ciutadania, que sap que dels nostres encerts depenen en gran manera la consolidació dels canvis que des de les institucions estem engegant.

Els socialistes valencians no renunciem a ser la força política de l'esquerra que aconseguisca la majoria social i electoral. Som conscients del nou escenari polític que han decidit els ciutadans i de l'obligació de sumar esforços amb altres opcions polítiques que representen també amplis sectors de l'esquerra, per a implementar polítiques progressistes de canvi des de les institucions, des de l'acció de govern.

Els acords que en el futur siguen realitzats per a formar govern o aliances de diferent tipus, tant a nivell autonòmic com a provincial o local, bé per a formar govern o des de l'oposició estaran sotmesos al confirme de la militància mitjançant consulta i prèvia campanya informativa, tal com arrelleguen els estatuts del 39 Congrés.

De la mateixa manera que s'articula la consulta a la militància sobre la formació de governs, han d'articular-se els mecanismes de participació, consulta i presa de decisions necessaris perquè la militància pugua debatre i decidir sobre la configuració de Programes Electorals. És necessari que la militància participe de forma real en l'elaboració dels programes amb els quals el PSPV-PSOE, en els seus diferents àmbits territorials, concorre a les eleccions.

Serà responsabilitat de les adreces polítiques de cada àmbit territorial garantir l'efectiva participació de les militants i els militants en l'elaboració del document polític amb el qual es concorre als diferents processos electorals.

No solament per a la política d'aliances i l'estratègia ha de ser consultada la militància i confirmades les conclusions del debat, com l'essència d'una democràcia participativa, sinó que també les directrius del programa electoral, en tots els àmbits territorials, ha de ser objecte igualment de participació en la seua elaboració i confirme.

El PSPV-PSOE ha d'aprofitar aquest congrés per a modernitzar el partit com a instrument en el qual la ciutadania confie perquè es facen realitat els seus anhels de transformació, canvi i millora social i per a tornar a ser majoritaris en la societat valenciana. És necessari un compromís immediat per a avançar en el desenvolupament de la democràcia interna i de transformació de l'organització amb la participació de tota la militància al llarg del pròxim any.

Per açò s'organitzaran en el període citat un mínim de 3 conferències polítiques que permeten el debat i redacció de les resolucions emanades en el document marc per a fixar la normativa estatutària, amb la participació de tota la

militància.

El socialisme valencià té una profunda essència municipalista. La nostra acció transformadora s'inicia en el local, en l'àmbit en el qual es desenvolupa la vida de les persones, de les famílies. El principal entorn socialitzador es troba en els nostres pobles i ciutats i en aquest espai és on el PSPV-PSOE té major presència i confiança de la ciutadania. Per açò és necessari el suport i la coordinació tant des de les adreces del Partit com des de les institucions.

Després de les passades eleccions locals i autonòmiques les socialistes i els socialistes valencians hem constatat que són les candidatures locals les que obtenen un major respaldat de la ciutadania, amb una diferència de més de 100.000 vots respecte a la candidatura autonòmica. Els municipis són la base de la nostra connexió amb la societat valenciana i hem de posar en valor el treball que es fa des de la base del partit, des de les agrupacions locals, i des de les bases institucionals que són els ajuntaments.

Els Ajuntaments són el motor polític de la Comunitat i la connexió amb la societat que mantenim en els municipis ha d'arribar a l'àmbit autonòmic.

Hem de construir un PSPV-PSOE profundament municipalista, que porte la política propera i que està a peu de carrer al projecte autonòmic per a tornar a connectar amb la societat. Amb la finalitat de portar el municipalismo a tota l'estructura organitzativa del PSPV-PSOE es crearà un Consell d'Alcaldes amb capacitat de dissenyar la política municipal autonòmica.

Les alcaldesses, alcaldes i portaveus són les bases institucionals del PSPV-PSOE i han de tenir capacitat per a dissenyar, de forma transversal, la política municipal autonòmica. Els representants locals són la nostra base institucional i han de tenir capacitat per a dissenyar un model de partit que responga a les necessitats dels pobles i ciutadanes, de la ciutadania, de la Comunitat.

És la nostra responsabilitat aprofundir en la millora i modernització de la nostra organització, des de l'àmbit local, per a incrementar el grau d'empatia i confiança, amb una societat que reclama noves formes d'acció política, tant des dels governs com des dels principals actors polítics com els partits.

Hem doncs de reforçar la nostra essència municipalista, continuant i reforçant més, la nostra estructura orgànica comarcal, que és la part de l'organització més propera als municipis del nostre País, a part de ser nostra estructura històrica a el País Valencià.

La modernització del PSPV-PSOE ha d'engegar-se des de la base, des de les agrupacions locals per al que és necessari l'impuls d'un Pla de Dinamització de les Agrupacions Locals que convertisca les seus socialistes en Cases del Poble, en espais de debat i participació.

És urgent i imprescindible revitalitzar el partit perquè la labor de govern done els

millors fruits possibles i per a poder afrontar en les millors condicions possibles les pròximes cites electorals. Les militants i els militants de base mantenen un contacte directe amb la societat en la qual viuen i les seues aportacions són fonamentals per a la correcta acció de govern, i per a traslladar a la societat aquesta acció.

En aquest sentit, les agrupacions locals -la política local- juga un paper fonamental com a element de transmissió de la problemàtica social que es genera en cada territori, problemàtiques a les quals hem de donar resposta des del PSPV-PSOE. Per a modernitzar els nostra organització des de l'àmbit local és necessari escometre profundes reformes en moltes seus i Cases del Poble amb l'objecte de fer-les més sostenibles i amigables. De la mateixa forma s'hauran d'impulsar plans de millora i dinamització de les diferents agrupacions, evitant que romanguen tancades o absents d'activitat.

De la mateixa forma és necessari dinamitzar i potenciar les organitzacions comarcals perquè tinguen capacitat i competència política, doncs si l'àmbit local és important, no menys ho és l'àmbit organitzatiu comarcal. És necessari dotar de competències clares a les organitzacions comarcals com a espai de representació de la diversitat territorial de la Comunitat. Necessitem impulsar un procés de descentralització polític i econòmic del PSPV-PSOE perquè totes les estructures orgàniques tinguen capacitat política, competències delimitades i clares.

El PSPV-PSOE ha liderat la posada en pràctica de noves formes de participació ciutadana en la vida interna de l'organització. Hem defensat en el si del socialisme espanyol les reformes que aprofundeixen a donar major veu i participació a la militància. Hem de seguir aprofundint en els processos de participació de la militància i dels simpatitzants, millorant la democràcia interna, caminant progressivament cap a una organització molt més oberta, en el qual la frontera de la militància amb la societat es desdibuixen.

S'han aconseguit avanços importants després del 39 Congrés Federal del PSOE, en el qual les valencianes i valencians hem tingut un paper protagonista, però és necessari aprofundir en aquests processos de participació de la militància. És necessari avançar cap a una cultura democràtica de més qualitat i cap a una organització més oberta i permeable a la participació de la militància i de la ciutadania, amb mesures concretes que garantisquen el dret de la militància a ser part en la presa de decisions transcendents per a la nostra organització.

La societat reclama canvis reals i no meres respostes a moments conjunturals. I aquesta és una de les forteses que avui té el PSPV-PSOE per a continuar introduint millores en el propi partit, perquè quan ens hem compromès a obrir el nostre partit a la participació de la ciutadania, com en l'elecció del nostre

candidat a la presidència de la Generalitat, ho hem fet profundament convençuts i facilitant la màxima participació.

De totes les eleccions primàries obertes i presencials realitzades per les diferents formacions polítiques per a l'elecció de candidats les que va realitzar el PSPV-PSOE per a la candidatura a la presidència de la Generalitat Valenciana és la que major participació ciutadana ha concitado.

El socialisme valencià està profundament compromés amb les demandes de noves formes i acció política, de major participació de la ciutadania en la política, en els assumptes públics i de major democratització i eficàcia del nostre partit.

Perquè solament amb un partit que batega en la mateixa freqüència que la societat a la qual pertany pot oferir projectes i responsables que lideren els anhels de la majoria i puga rebre d'aquesta la confiança per a posar-les en pràctica des de l'acció del govern.

Un dels objectius que com partit hem de marcar-nos té 2019 com a referència. Al maig de 2019 tornarem a les urnes i hem d'aconseguir augmentar el respatler social i electoral i consolidar els governs que en l'actualitat tenim.

Per a això a més del nostre full de servicis hem de presentar-nos amb un projecte renovat, en el que s'identifiquen la majoria de les persones. Governar no consistix només a administrar la cosa pública, que en tot cas ha de realitzar-se impol·lutament. Governar és posar en marxa un projecte inclusiu que active totes les forces creatives de la societat i es posen al servici del bé comú.

Des de la Comissió Executiva Nacional s'engegarà, en el termini màxim de sis mesos, un pla estratègic, la definició del qual i elaboració es realitze de forma integrada per totes les estructures del partit – i obert a la participació directa de la militància- , des de les locals fins a la nacional, amb un procediment deliberatiu i de presa de decisió real de tota la militància i la participació activa de Joves Socialistes, en el qual es marcaran els objectius de recuperació electoral i de sectors poblacionals com les classes mitjanes urbanes i els joves.

Recuperar la confiança d'aquests sectors passa necessàriament per impulsar mesures organitzatives que suposen un canvi cultural en el partit.

El Projecte Estratègic partirà d'un estudi particularizado de la realitat electoral de cadascun dels territoris i engesarà un conjunt de Planes de Millora orientats

a aconseguir cadascun dels objectius i les seues actuacions dels plans de millora es temporalitzaràn per trimestres i al llarg de 2 anys mitjançant un cronograma públic per a la militància.

Es realitzarà una avaluació anual de cadascun dels Planes de Millora i del Projecte Estratègic en el seu conjunt i bienalment s'obrirà a la participació activa de la militància. Així mateix, es farà un seguiment detallat de l'evolució electoral de cadascun dels municipis amb la col·laboració dels òrgans corresponents de les agrupacions.

Agenda de treball clara dins i fora i aconseguir la mobilització del partit.

Aqueix pla estratègic serà un pla de treball plurianual que definirà els grans objectius, la metodologia de treball, i una estimació de calendari. Al mateix temps, any a any cal avaluar el fet i fer un pla de treball específic amb accions concretes per a complir aqueixos grans objectius. Les 5 grans àrees de treball del partit per a aconseguir un partit útil, com són:

Organització del partit, coordinació de l'estructura del partit en tots els àmbits territorials, dinamització, i protagonisme de la militància

Coordinació Institucional, tant dels càrrecs públics, com de les iniciatives que ens definiran com un partit amb projecte de Comunitat i de ciutat

Mobilització social, generant-la per a crear consciència política i posant en valor les ideologies i les propostes concretes de cadascuna, amb presència en l'acció social i sent referents de les organitzacions socials, culturals, polítiques i econòmiques

Liderar l'agenda política a la Comunitat i en cada municipi, donant solucions als problemes actuals i els que sorgeixen en un entorn canviant, al mateix temps que definim un projecte de Comunitat i de municipi per a 2023, és a dir, acabant l'actual mandat de canvi i sabent que anem a fer en el següent.

Comunicar més i millor des de la seu autonòmica i en cada municipi, doncs hi ha vegades que el problema no és la comunicació, sinó el que es fa, però en el nostre cas la realitat és bona i hem d'aconseguir que la percepció del que fem siga també bona, aconseguint que siguem sinònim de lideratge amb honradesa, estabilitat, i creixement just.

Aquestes grans àrees, a les quals cal incloure Igualtat com un àrea transversal, han de tenir també els seus propis apartats que faciliten ampliar els esforços del partit, els seus militants i els seus dirigents, com es pot veure en el conjunt de la ponència que defineix part de la labor d'aqueixos apartats en cada eix.

La nostra acció de govern en els ajuntaments i en la Generalitat ens obliga a

introduir mecanismes de coordinació i eficàcia per a es produïska una àmplia comunicació bidireccional amb la societat, de manera que s'amplien els llits de participació real dels col·lectius socials afectats per aquesta acció de govern i al seu torn les institucions i els seus representants puguen obtenir d'ells, coneixedors directes de la realitat que s'afecta en l'actuació política de la qual es tracte, les pautes que permeten l'efectivitat en l'aplicació de les mesures que es pogueren adoptar.

Aquests llits de comunicació han d'estar sotmesos als principis de transparència i d'eficàcia, a més d'estar imbuïts de l'esperit d'una radical democràcia participativa a l'hora de la presa de decisions que els afecten en els seus interessos o drets, cuidant en tot cas de vetlar perquè la representativitat dels agents socials participants és l'adequada.

El partit ha d'implicar-se a fer arribar als ciutadans i ciutadanes les raons i motivacions de les polítiques que s'implementen des dels governs municipals i autonòmics així com fer arribar a aquests les inquietuds i percepcions de la ciutadania.

Per açò ha de fluir la informació de manera àgil i ràpida cap als militants, mitjançant mecanismes dissenyats a aquest efecte. Les noves formes de participació online permeten que aquests processos siguen més ràpids i eficaços. Amb la finalitat d'aconseguir aquest objectiu és fonamental escometre un procés de modernització de l'organització que ens permetrà articular noves formes de participació amb les eines que ens ofereix la societat de la informació. La digitalització del funcionament i els procediments són clau per a millorar la connexió amb la societat i entre la institució i les estructures del partit.

Però a més el partit ha de dedicar una atenció especial a aquells grups municipals que estan en l'oposició perquè es convertisquen en l'alternativa preferida pels seus ciutadans i ciutadanes en les pròximes eleccions. Per això crearem una Secretaria de l'Alternativa.

UN PSPV FEDERALISTA I VALENCIANISTA.

El PSPV-PSOE aposta per les reformes del model organitzatiu que han sigut aprovades en el 39 Congrés Federal. Els i les socialistes valencians ens sentim part del projecte federal del PSOE en què volem continuar contribuint des de la nostra visió valenciana.

La nostra aposta per una major participació de la militància en les decisions estratègiques del nostre partit, així com en l'elecció dels seus representants i càrrecs interns ha d'anar acompanyada d'una major participació de la Federació en la configuració de la política comuna de l'estat.

La Comunitat Valenciana necessita d'un PSOE fort, que avance en el federalisme i combata les tendències centralitzadores que dificulten la participació activa de la ciutadania. Però els valencians i valencianes ens observen pendent que consagrem el nostre treball i compromís en la defensa dels seus interessos. Per açò acostarem la Generalitat al ciutadà a través de les estructures comarcals i de les mancomunitats, doncs aquestes administracions són les més properes als interessos i anhels dels ciutadans.

La discriminació que en els últims anys ha vingut patint la nostra Comunitat i que ha repercutit en la qualitat de vida de la ciutadania exigeix que el PSPV-PSOE antepose l'agenda real dels problemes de la nostra gent en la seua acció política i partidària, preservant els serveis socials essencials i la millora del seu finançament.

De la mateixa manera, el PSPV-PSOE serà fonamental en el desenvolupament de les resolucions del 39 Congrés Federal que encaminen l'acció política cap a la necessària reforma de la constitució per a impulsar la reforma constitucional que permeta blindar els Serveis Socials com a serveis essencials. El PSPV-PSOE treballarà com a part del projecte federal del PSOE per a la millora del sistema de finançament de la Comunitat

Els i les socialistes valencians contribuïm a la posada en marxa de l'autogovern els resultats de la qual han sigut beneficiosos per a la vida dels valencians i valencianes, alhora que contribuïem a la construcció d'un estat solidari amb la resta d'espanyols i espanyoles construint una imprescindible cohesió social.

Ara hem d'avançar en la consolidació d'un socialisme valencianista, que participa activament en la definició del model federal de l'estat i que posa en primera línia l'agenda real dels problemes i anhels dels valencians i valencianes.

És per açò, que els representants del PSPV-PSOE en qualsevol institució i òrgan executiu han de mantenir un compromís infrangible amb l'agenda valenciana.

Defensarem la capacitat del PSPV-PSOE per a configurar les seues aliances

electorals en la conformació de les candidatures territorials, com per exemple, al senat en línia amb la seua transformació en una càmera on es representen els territoris per a aprofundir en la federalització de l'Estat que proposa el PSOE.

El PSPV-PSOE ha d'adaptar el seu model organitzatiu a la seua pròpia realitat social i per açò ha de revitalitzar l'estructura comarcal. Una nova estructura comarcal d'acord amb els nous temps que vivim i que fan possible la utilització de noves tecnologies que facilitaran tant la intercomunicació com l'organització. Per a açò serà necessari obrir un debat en les diferents agrupacions, amb el temps suficient per a dotar-les d'un reglament de funcionament.

Per a l'elaboració d'aquest reglament es requerirà necessàriament la discussió i la posterior aprovació dels militants en les diferents assemblees, en sintonia amb les noves formes de democràcia interna emanada del 39 Congrés Federal.

L'estructura comarcal estarà formada per un secretari general comarcal i una executiva de la qual formaran part amb veu però sense vot tots/as els/as Secretaris/as Generals de les agrupacions municipals del seu àmbit amb la finalitat de garantir la presència d'almenys un representant de cada municipis.

Aquesta estructura comptarà amb poder de decisió a l'hora de triar als representants en els processos electorals. Així, aquesta executiva comarcal podrà proposar els seus representants a les institucions nacionals, autonòmiques, provincials i locals perquè siguen ratificades en l'executiva del País Valencià. És evident que qui millor coneix la realitat comarcal són els membres de l'executiva comarcal i és des d'aquest òrgan del com han d'eixir els seus representants.

Des d'aquesta òptica de revitalització de l'estructura comarcal, es procedirà a una remodelació profunda en el funcionament del Consell Territorial, com a òrgan de coordinació de l'acció política en les comarques. Aquest Consell es dotarà d'un reglament de funcionament propi i triarà d'entre els seus membres a un/a President/a de entre els representants de les diferents comarques.

Així mateix, defensarem davant els òrgans federals la capacitat de les federacions per a poder decidir la forma en la qual decideixen organitzar-se territorialment. El Consell Territorial es reunirà una vegada a l'any, a manera d'assemblea de regidors, mínim, amb els regidors i regidores socialistes que ho creen oportú, a fi de visibilitzar millor els problemes i cercar solucions en comú.

L'elecció dels/as secretaris/as generals de les distintes comarques haurà de realitzar-se amb els mateixos procediments pels quals es trien a la resta de secretaris/as generals federal, nacional i provincial, és a dir, per primàries

obertes a la militància.

Els socialistes valencians hem sigut ferm defensors del vot directe dels militants per a l'elecció de les secretaries generals. Els militants tenen per tant dret a triar directament també als seus secretaris/as generals comarcals amb el mateix procediment i requisits amb el qual trien al secretari general federal, nacional o provincial.

Les Agrupacions Provincials no responen a una tradició de funcionament del PSPV-PSOE, però atès que així les estableixen els Estatuts Federals hauran de continuar implantades en el si del nostre partit.

Malgrat açò, hem de seguir exigint que siga el propi PSPV-PSOE el que puga regular la seua estructura interna i aquest mandat ho han d'assumir els delegats/as i militants acudisquen a òrgans del PSOE. Som un partit federal que defensa un projecte federal d'Espanya, per la qual cosa igual que les federacions del PSOE haurien de poder organitzar-se internament i no aplicar el mateix model a totes les comunitats autònomes, més quan la realitat social, geogràfica i política no és la mateixa.

Els Estatuts Federals estableixen sobre les agrupacions provincials solament que "la missió de l'Agrupació Provincial o Insular és desenvolupar en el seu àmbit la política general del Partit, així com dur a terme les iniciatives necessàries per a fer front als seus problemes, d'acord amb les directrius generals dels òrgans superiors", és a dir, la Comissió Executiva Nacional i la Comissió Executiva Federal.

També els Estatuts Federals aprovats en el 39 Congrés estableixen en la seua Disposició addicional sisena que "en aquelles Federacions on existisquen Agrupacions Comarcals, els Congressos Nacionals o regionals podran acordar la creació d'òrgans de coordinació política comarcal. La composició i elecció d'aquestes estructures quedarà establida en els corresponents reglaments".

Per tant, els Estatuts i Reglaments del PSPV-PSOE establiran les competències concretes de les agrupacions provincials i comarcals, amb la finalitat de que hi haja una acció conjunta del PSPV-PSOE en tota la Comunitat, especialment sobre aquells temes que siguen competència de la Generalitat Valenciana, davant els quals les agrupacions provincials i comarcals hauran d'assumir la coordinació orgànica, política i institucional de la Comissió Executiva Nacional. D'igual forma ho faran sobre aquells temes dels quals hi haja resolucions del Congrés, Comitè o Executiva Nacional.

Les discrepàncies orgàniques o polítiques es tractaran en els òrgans del PSPV-PSOE, i de forma especial en la Comissió Executiva Nacional, en el Comitè

Nacional o el Consell Territorial del PSPV-PSOE

Fomentar noves estructures per a unir agrupacions de diversos pobles.

La Comissió Executiva Nacional, d'acord amb la Comissió Executiva Comarcal corresponent, podrà plantejar la fusió d'una o diverses agrupacions municipals de pobles, que compten amb menys de 10 militants. Aquestes agrupacions tindran un format de municipals, podent adquirir el nom d'algun element geogràfic en comú de les agrupacions que s'integren.

Els/les militants d'una població que hagen quedat integrats en una població municipal, podran conformar un grup de treball intern de la mateixa, denominat "Grup treball socialista (nom del poble)", podent prendre les decisions que els correspongueren com a agrupació municipal. L'agrupació municipal resultant no podrà prendre decisions sobre temes que afecten exclusivament a un dels municipis, o siga competència d'un solament dels ajuntaments.

La Comissió Executiva Nacional tindrà en compte les peticions de les agrupacions municipals sobre la seua adscripció a una comarca i per a la creació si escau de noves comarques. La Comissió Executiva Nacional plantejarà un desenvolupament normatiu que regule aquests aspectes i com procedir davant aqueixes peticions, tant per a l'adscripció d'agrupacions municipals a una comarca, com per a la creació de noves comarques. Esment especial mereix les Agrupacions Municipals del Racó d'Ademús, que per la seua configuració haurien de poder conformar per elles mateixes una agrupació comarcal si així ho sol·liciten a la Comissió Executiva Nacional.

Més participació de la militància

Mitjançant l'impuls de la participació de la militància el PSPV-PSOE ha de fer plenament seua la cultura democràtica i els seus valors morals i cívics. Ha de ser un partit transparent, participatiu en la presa de decisions, ha de garantir el dret a debatre les polítiques a aplicar i a triar les persones que les han d'aplicar. I aquesta garantia ha d'arribar amb el vot personal i secret.

La militància del PSPV-PSOE, en les seues diverses modalitats ha de transformar-se en una militància activista, ha de recuperar un protagonisme actiu en el seu entorn social, convertint-se en referents polítics, electorals i ètics en els àmbits relacionals en els quals estiga integrat.

És fonamental que el PSPV-PSOE afavorisca la incorporació d'idees i inquietuds que afloren en la societat i que s'establisquen els mecanismes que ajuden a millorar la permeabilitat amb l'entorn. Aquests diàlegs amb la ciutadania, protagonitzats per una xarxa d'activistes (militants i simpatitzants) són vitals per a l'enfortiment del partit, del bagatge polític i social de la organització i del seu relleu extern com la força de referència de l'esquerra valenciana.

La societat exigeix que les decisions estratègiques es prenguen de manera compartida amb la ciutadania i els col·lectius socials. I el PSPV-PSOE ha de convertir-se, a través de la seua implicació en moviments cívics i socials, en un instrument de la pròpia societat per a la seua transformació.

El PSPV-PSOE té el repte d'afrontar des de les seues agrupacions locals la interlocució i aliances amb les organitzacions de treballadors i ams sector progressistes de la societat, especialment amb els sindicats de classe, moviments socials i professionals en defensa de l'estat del benestar i col·lectius en defensa del medi ambient.

El Partit Socialista ha sigut sempre el partit del canvi, el partit de la modernitat, del progrés i de l'avanç democràtic i social. La seua força radica en la seua connexió amb la realitat social a través dels seus militants, ciutadans i ciutadanes compromesos en el progrés i el benestar comú.

El PSPV-PSOE ha de ser l'espill dels qui reclamen major transparència i participació en tots els debats, no solament de les polítiques que es desenvolupen des de les institucions, sinó dels quals es produeixen en el si de l'organització. La ciutadania reclama una política i uns partits que els escolten, però sobretot que arpleguen les seues aportacions.

Per açò és necessari obrir les seues del PSPV-PSOE a les preocupacions i activitats ciutadanes, promovent debats en aquestes que puguen proposar i on puguen participar militants i simpatitzants, amb un pla de dinamització coordinat entre l'adreça del PSPV-PSOE i les agrupacions locals, que incloga la utilització d'instruments com les noves tecnologies de la comunicació.

El nostre compromís sempre ha estat amb els valencians i valencianes. Hem de reforçar la nostra aliança amb eixa àmplia majoria de progrés que veu en l'esquerra que defén el PSPV-PSOE un projecte adaptat a les noves realitats, amb idees i propostes que donen respostes generadores de confiança i seguretat en el futur.

La nostra militància és la principal xarxa d'interconnexió amb la societat i per açò ha d'estar degudament informada i formada per a poder transmetre i exposar les nostres idees i saber arplegar les inquietuds socials. Amb tal finalitat es promourà la formació de les militants i els militants (des del vessant ideològic, política i tècnic-institucional) a través d'un programa coordinat entre les agrupacions locals i l'adreça del PSPV-PSOE. Es desenvoluparan activitats enfocades especialment cap als nous afiliats i els càrrecs públics, així com cap als simpatitzants.

El nou projecte del PSPV-PSOE ha de pivotar necessàriament sobre el principi de democràcia participativa, promovent el debat, el diàleg, l'elaboració de documents, la formació contínua de la militància i la seua decisió mitjançant el vot perquè l'organització es convertisca en fàbrica de polítiques i escola de valors socialdemòcrates i una via de comunicació bidireccional entre la militància de base i els òrgans de direcció a tots els nivells.

La major participació de militants i simpatitzants ha de ser un objectiu continu pel que cal crear àmbits, llots i dinàmiques que la fomenten, tant per a les eleccions internes com per a la presa de decisions polítiques. És per açò, que en la configuració de les llistes electorals s'introduiran fórmules d'elecció oberta. De la mateixa manera, s'impulsaren consultes a la militància en les grans decisions que afecten al partit com per exemple l'adopció d'acords amb altres formacions polítiques.

El debat i la participació en la presa de decisions han de suposar també que una vegada preses aquestes, tots les assumim amb lleialtat i responsabilitat.

Es crearà la figura del diputat de circumscripció. Cada comarca o grup de comarques tindran assignat un diputat autonòmic que s'encarregue d'atendre les seues demandes i tenir una relació directa amb el territori, perquè tot militant tinga un canal d'accés personal i directe que li permeta transmetre les seues inquietuds i propostes.

Els afiliats han de tindre un mecanisme ràpid i eficaç per a resoldre qualsevol qüestió orgànica que els afecte personalment o suggeriment que vullguen realitzar als diversos òrgans del partit. Per a això s'ha creat una Oficina d'Atenció a l'Afiliat que canalitza o resol les qüestions plantejades per estos.

Les organitzacions excessivament jerarquitzades i amb forta disciplina interna tendeixen a burocratitzar els procediments. Açò afecta als assumptes més trascendents per a l'esdevenir de l'organització, com el compliment dels principis estatutaris, però també a uns altres com els estrictament administratius: canvis domiciliaris, trasllats, altes o baixes.

Els mecanismes actuals estan pensats per a dirimir conflictes entre militants, o entre la militància i l'adreça, i no asseguren de forma suficient l'exercici del dret dels militants a una gestió interna sense dilacions innecessàries, transparent i justa. Per a donar solució a aquestes qüestions i fer efectives les modificacions operatives dirigides a aconseguir el canvi cultural en el si de l'organització socialista, s'estudiarà la creació de la figura del Defensor del

Militant per a la seua inclusió i regulació en la normativa interna del PSPV-PSOE.

Hem d'actualitzar la regulació de la figura del simpatitzant i impulsar-la. Per a ser simpatitzants del PSPV-PSOE bastarà registrar-se com a tal en un cens electrònic i pagar una quantitat simbòlica en el moment de la seua inscripció. Elaborarem i incorporarem a les normes de funcionament del partit un Estatut del Simpatitzant que determine els drets i deures dels simpatitzants en relació amb el partit i en funció del seu grau i nivell de compromís.

L'Estatut del Simpatitzant comptarà amb els següents punts bàsics:

Creació d'un Registre de simpatitzants on figuraran els que hagen manifestat la seua voluntat d'adquirir tal condició, concretant el seu nivell i grau de compromís, preferències i disponibilitat per a col·laborar de diferents formes.

Reconeixement del dret dels simpatitzants a manifestar les seues preferències en els processos d'elecció de candidats institucionals del partit, participant en la selecció de les candidatures després del pagament d'una quantitat simbòlica, que els donarà dret a votar al costat dels militants.

Establiment de vies perquè els simpatitzants puguen participar en l'elaboració de propostes de caràcter programàtic, de cara als processos electorals en els diferents nivells territorials, a través de debats en els quals podran realitzar les seues aportacions; el partit els facilitarà les convocatòries i la documentació corresponent.

Promoció de la participació dels simpatitzants en les activitats a nivell sectorial, per a açò el partit els remetrà les convocatòries i documentació pertinent, a partir de les preferències i disponibilitats que consten en el Registre.

Els simpatitzants, al costat dels militants, participaran de tota l'activitat i vida interna del partit, integrant-se en els grups de debat, estudi i treball, tenint el dret a votar en la selecció de candidats per a les eleccions de les diferents institucions representatives a tots els nivells, previ pagament d'una quota simbòlica.

Hem d'establir sinergies amb la societat més dinàmiques i actives i afavorir la pluralitat i la riquesa de visions. Hem de crear canals de diàleg sincer amb els moviments cívics i organitzacions socials i en especial amb els sindicats de classe.

Hem d'ampliar la nostra base social i per a això hem d'entendre les noves formes amb què la ciutadania participa en la política. A més dels tres tipus

d'afiliació que actualment disposem, militant, afiliació directa i simpatitzant, hem d'adaptar-nos als nous tipus de relació que els ciutadans estan disposats a mantindre amb el partit.

Des del reconeixement de la primacia de la nostra militància tradicional, vinculada al territori, és necessari regular altres figures de col·laboració i activisme en el nostre partit, així com obrir el partit a les reivindicacions dels diversos moviments socials, sent portaveus en les institucions de tota demanda social que estiga fonamentada en la igualtat com a equitat de drets i llibertats.

La revocació o censura del/la Secretari/a General del PSPV-PSOE requerirà ser motivada i acordada per un mínim del 51% de vots del Comitè Nacional i haurà de ser aprovada per la militància en una consulta. En cas que la remoció de la Secretari/a General siga ratificada per la militància en un termini màxim de quinze dies, donarà lloc al cessament automàtic de la Comissió Executiva Nacional, nomenant-se una Comissió Gestora pel Comitè Nacional.

La Comissió Gestora tindrà un mandat limitat a un termini de 90 dies com a màxim des del seu nomenament, tenint com a missió exclusiva l'organització del procés de Primàries i Congrés en aqueix període, que done lloc a l'elecció d'un nou Secretari General i una nova Comissió Nacional.

La Comissió Gestora solament podrà adoptar -des d'una posició de neutralitat interna- les decisions ordinàries de gestió de l'organització del partit, sense comprometre amb la seua actuació la política o el funcionament més enllà del període del seu mandat. D'igual manera, les dimissions que puguen produir-se de membres de la Comissió Executiva Nacional, seran cobertes pel Comitè Nacional a proposta del/la Secretari/a General sense que, en cap cas, tals cessaments o dimissions puguen donar lloc a la dimissió en el seu conjunt de la Comissió Executiva Nacional.

Executives són adreça política i responen a un mandat de la militància. El PSPV-PSOE és un partit que dona un pes específic a la participació de la militància, però que també té unes normes clares que delimiten els poders i estableixen controls per a tots els càrrecs orgànics i públics, per als propis militants i simpatitzants, i per als òrgans del partit.

Per aquest motiu el PSPV-PSOE compta amb direccions polítiques clares que han d'exercir el seu paper de lideratge polític i orgànic, duent a terme l'agenda de treball del partit i impulsant l'acció institucional, que en tots dos casos vénen marcades pel Congrés, el Comitè Nacional o la pròpia Executiva Nacional.

L'Executiva Municipal ha de tenir la mateixa capacitat, però també responent

de les seues decisions i sotmetent els seus plans de treball a l'Assemblea. En l'àmbit provincial i comarcal, s'ha d'atendre a l'acció d'àmbit autonòmic, sense menys cap que puguen debatre i fixar posicions pròpies a plantejar en els òrgans autonòmics del PSPV-PSOE.

Càrrecs públics que interactuen amb militants i òrgans del partit. Igual que una Executiva i amb ella els seus membres se sotmeten al control del Congrés, el Comitè o una Assemblea, els càrrecs públics que representen a ciutadans, però també al PSPV-PSOE, han de poder tenir l'oportunitat d'explicar la seua gestió i els militants de poder interessar-se per aquesta gestió, ja siga de forma general o sobre decisions específiques.

En el cas de l@s parlamentari@s autonòmics i nacionals i Diputad@s provincials hauran de tenir una reunió informativa comarcal com a mínim cada tres mesos. I en el cas dels parlamentari@s europeus, es realitzarà aquesta mateixa reunió informativa d'àmbit autonòmic també cada tres mesos.

Tot açò sense perjudici que la Comissió Executiva Nacional pugua sol·licitar a un d'aqueixos càrrecs públics que atenga la petició formulada per militants o agrupacions concretes.

Creació de la figura del Defensor del militant.

Secretaria per a la participació de la militància.

I més enllà, crearem la Secretaria per a la participació de la Militància en el si de la Comissió Executiva Nacional perquè volem potenciar el paper del militant com a activista polític i social. Aquesta secretaria s'aprovarà i s'engegarà en les resolucions del 13 Congrés del PSPV-PSOE.

La funció principal d'esta nova Secretaria serà la d'atendre i canalitzar les propostes i iniciatives dels militants cap a les diferents secretaries d'Àrea.

A més, la nova Secretaria de la Militància impulsarà les consultes a la militància en les grans decisions que afronte el partit. Es podrà interpel·lar a qualsevol càrrec orgànic o legislatiu en el lloc de la seua elecció, prèvia presentació per escrit sobre el tema a tractar. Per a aquesta interpel·lació es necessitarà el 20% de la militància d'on procedisca la sol·licitud.

Els militants han d'estar formats i informats per a poder participar i realitzar una acció política útil i satisfactòria per a ells i per al Partit. Cal millorar la informació sobre la seua formació, treball i militància en moviments socials.

És necessària la promoció d'una nova cultura contra l'endogàmia significant el

treball i el compromís de la militància amb mecanismes de valoració de les aportacions al ben comú de l'organització. D'igual forma s'han de millorar el sistema de selecció de quadres del partit segons mèrit i capacitat en relació a l'acreditada aportació citada. Per a açò es crearà la figura del Coordinador d'Informació, el qual s'encarregarà de cadena de transmissió de la informació d'a dalt a a baix i de la formació del militant a través de les agrupacions corresponents

Els simpatitzants han de tindre una participació major en l'activitat del Partit, per la qual cosa caldrà revisar el cens perquè els que apareguen realment vullguen estar vinculats al partit. Una vegada actualitzat este cens tots els òrgans del partit han de comptar amb els simpatitzants perquè reben informació i participen en les activitats que es realitzen.

MÉS PARTICIPACIÓ DE LA CIUTADANIA PROGRESSISTA.

Garantir els majors nivells de participació dels nostres militants i simpatitzants ha de ser una prioritat en totes les nostres estructures de gestió i presa de decisions polítiques, i especialment en els processos d'elecció dels nostres càrrecs orgànics i dels nostres representants institucionals

Tan important com reforçar la participació dels nostres militants és incrementar la participació dels nostres simpatitzants, i desenvolupar un procés continu d'actualització del cens de simpatitzants a fi que reben informació puntual de les activitats, iniciatives i actuacions, tant de caràcter orgànic, com les derivades de la nostra activitat política en les institucions.

D'igual forma i en coherència amb el principi de solidaritat, entenem que és necessari introduir mecanismes que flexibilitzen i introduïsquen certs criteris de progressivitat en les quotes dels afiliats i afiliades. Mantenir la rebaixa de quotes per a aquells que no poden assumir-la. Seguirem aplicant i demanant a la Comissió Executiva Federal i al Comitè Federal que es mantinga la reducció de quotes per a aquells militants que vegem minvats els seus ingressos. I s'estudiarà la possibilitat d'ampliar aquestes reduccions perquè efectivament, ningú deixe de militar en el PSPV-PSOE per raons econòmiques.

La nova direcció del PSPV-PSOE realitzarà una auditoria econòmica perquè la militància pugua conèixer amb exactitud la situació del PSPV-PSOE i elaborarà un Pla de Viabilitat Econòmica que garantisca el futur de l'organització, informació que es traslladarà a la militància. En funció de la situació econòmica del PSPV-PSOE s'eliminarà la quota addicional que paguen les i els militants (2,5 €).

Així mateix la nostra organització ha de reforçar les seues aliances amb el teixit social, tant en l'àmbit autonòmic com a local. En eixe sentit, les seues de les agrupacions han de servir per a les nostres reunions internes, però també com a instruments de col·laboració amb associacions, col·lectius i entitats de cada àmbit territorial. Les Cases del Poble han d'estar obertes a l'ús dels ciutadans i ciutadanes.

Una de les prioritats de la nostra organització és tenir bona sintonia amb la societat per a fer un PSPV-PSOE que demostre la integració en la societat valenciana captant els seus problemes (visibilizados i no visibilizados) i donant solucions útils des de l'àmbit de la política. Transformar de forma efectiva la pròpia organització és aportar a la societat la millor prova possible de la voluntat de renovació i atorgar legitimitat a l'acció política. I solament des de la credibilitat aconseguirem reconectar amb la societat.

Les relacions amb organitzacions empresarials, sindicals, professionals, socials i culturals han d'intensificar-se, especialment en este moment en què exercim responsabilitats de govern en la Generalitat i en la majoria d'Ajuntaments valencians.

El contacte fluid amb estes ha de constituir una obligació de la funció política dels nostres dirigents orgànics i càrrecs públics que haurà de formar part de la corresponent rendició de comptes.

El PSPV-PSOE regularà el dret d'Iniciativa Política dels militants i simpatitzants, perquè puguen articular-se proposades objecte de debat i discussió en òrgans superiors al local amb el 20% de les signatures dels seus militants i exigir la implementació de mesures urgents en un termini de sis mesos quan siguen resolucions de congressos i afecten a alguna de les diferents instàncies autonòmica, provincial, comarcal o local

Convenció anual: Anualment, la Comissió Executiva Nacional convocarà una Convenció de debat, que comptarà amb un document marc, la possibilitat de realitzar aportacions al mateix, i taules sectorials de debat, a més d'aprovar una declaració final.

En la convenció podran participar tot@s aquells militants que ho desitgen i seran obertes a simpatitzants i representants de col·lectius i institucions. Si per les limitacions d'espai no es pogueren realitzar amb caràcter obert, la Comissió Executiva Nacional aprovarà una distribució territorial que garantisca la presència de tots els àmbits territorials.

PRIMÀRIES OBERTES.

Una de les causes de la desafecció dels ciutadans és la percepció que els processos d'elecció dels candidats a càrrecs de representació es realitzen de manera endogàmica i al marge dels interessos dels ciutadans i ciutadanes.

El nostre partit va ser pioner en la implantació de primàries obertes per a l'elecció del nostre candidat o candidata a la Generalitat. El temps ha demostrat que va ser un encert que va permetre una major participació, i va obrir el partit als nostres simpatitzants, i una aprofundiment de la democràcia.

El PSPV-PSOE ha de continuar aprofundint els mecanismes de participació de la ciutadania en l'elecció dels seus candidats, com a prova inequívoca del compromís del nostre partit a canviar la forma de fer i entendre la política.

Amb aquest objectiu s'estendrà el sistema de primàries obertes a la ciutadania per a l'elecció del candidat o candidata a la Generalitat, a l'elecció dels candidats a alcalde/sa en els municipis de més de 20.000 habitants, i en aquells menors de 20.000 les assemblees dels quals majoritàriament ho sol·liciten.

Per tant, tots l@s candidat@s a alcalde/sa en municipis de més de 20.000 habitants es triaren en primàries obertes, aplicant-se els llits i criteris establits pels reglaments federals per a les primàries obertes en ciutats de més de 50.000 habitants. Igualment, el/la candidat@ a la presidència de la Generalitat també es triarà en primàries obertes. En el cas dels municipis de menys de 20.000 habitants, els reglaments del PSPV-PSOE establiran el procediment per a sol·licitar-ho.

Les Resolucions del 39 Congrés estableixen que "l'elecció de candidats i candidates al Congrés, Senat, Parlament Europeu, Parlaments de CCAA i Ajuntaments (a partir d'una grandària de població a determinar) es realitzarà pel vot secret i directe dels militants i simpatitzants de l'àmbit territorial corresponent mitjançant el procediment reglamentari que s'establisca". Sent la posició de la militància del PSPV-PSOE que en el cas dels/as candidats/as als ajuntaments siga a partir de 20.000 habitants, amb les excepcions que amb caràcter general estableix el PSOE o el PSPV-PSOE en els seus Estatuts i Reglaments.

El PSPV-PSOE vetlarà per la igualtat de mitjans i recursos, la imparcialitat de l'organització i la llibertat i transparència durant el procés. Les primàries són

una oportunitat única per al debat d'idees davant la societat i per a reforçar l'organització. Amb tal fi es vetlarà perquè cap membre de l'adreça política o institucional posa en qüestió a qualsevol militant que decidisca presentar-se a un procés de primàries.

El lliure exercici de la democràcia interna ha de respectar-se i salvaguardar-se per part de totes les militants i tots els militants. Amb la finalitat de garantir la imparcialitat, en les pròximes cites congressuals s'aplicarà el que es disposa en els Estatuts del 39 Congrés Federal.

Així, per a una major imparcialitat en els processos de primàries, els i les candidats/as i els representants designats per la candidatura que ocupen llocs orgànics en Comissions Executives, durant els processos de primàries, quedaran suspesos del seu càrrec, quedant delegades automàticament les seues funcions en la persona o òrgan que les normes prevegen que ho substitueix en les seues funcions temporalment.

Així mateix, s'introduiran mecanismes d'elecció oberta per a configurar les llistes autonòmiques i locals del PSPV-PSOE, com a consultes a la militància sobre la configuració i elecció d'aquestes llistes.

Actualment ja es contempla que els militants puguin votar les propostes de candidats a diputats autonòmics i nacionals i senadors/as, però aquest procés no té un reflex en l'avaluació del suport que ha rebut cada un@ de l@s candidat@s. Cal regular aquest procés perquè si hi haja una valoració directa de l@s possibles candidat@s a parlamentaris, on s'establirà l'obligació de la Comissió Executiva Nacional de realitzar una proposta de candidats sentides les comissions executives comarcals i provincials.

Qualsevol militant o la comissió executiva municipal podrà formular una proposta de nom a introduir, votant-se la candidatura plantejada per la Comissió Executiva Nacional i aquelles que es presenten. El Comitè nacional aprovarà o no la proposta definitiva que realitzarà la Comissió Executiva Nacional, que haurà d'informar en aqueix comitè dels suports rebuts per cadascun dels/as candidats proposats.

Que la composició de la comissió executiva vinga marcada en els estatuts fa que els canvis que s'haurien de realitzar en quant a les àrees o les persones siga molt limitat, quan les necessitats polítiques del partit i dels membres de l'executiva canvia molt en 4 anys.

Per tant, el congrés marcarà una composició mínima de membres, podent el/la secretari/a general plantejar al comitè nacional variar les àrees, l'estructura i les persones que les ocupen. Quan la persona afectada estiga d'acord la votació de la proposta serà en conjunt. Quan no siga Aixa, aquest canvi concret es votarà de forma individual. En qualsevol cas, la composició final de la comissió executiva queda subjecta a la candidatura que presente el secretari o secretària general ja proclamat/da.

Així mateix queda subjecte el nombre total de membres del Comitè Nacional triats/as pel 13 Congrés al nombre de components de la candidatura presentada pel Secretari o Secretària General ja proclamat/a.

Dinamització de les Agrupacions Locals.

Un PSPV-PSOE MUNICIPALISTA

Es crearà el Consell Municipal: òrgan consultiu de la Comissió Executiva Nacional per a la coordinació i desenvolupament de la política municipal. El PSPV-PSOE és la primera força política a el País Valencià, tant en nombre d'alcaldies com en població sobre la qual vam governar (més del 50%), aquesta força constitueix un dels actius més importants del PSPV, actiu que ha de tenir coresponsabilitat en la definició de la política municipal del PSPV-PSOE a través del Consell Municipal.

S'impulsarà la creació d'una comissió d'estudi de reforma del finançament local. Aquesta Comissió comptarà amb la participació dels municipis, els representants institucionals i experts per a formular polítiques com una reforma de la Llei d'Hisendes Locals que juntament amb el Fondo de Cooperació Municipal configuren un marc d'ingressos suficient i estable per als ajuntaments.

Potenciarem l'estructura comarcal. L'estructura comarcal és un senyal d'identitat del PSPV-PSOE i del País Valencià i l'espai natural supramunicipal. Treballarem per a potenciar les estructures comarcals en l'àmbit administratiu, electoral i orgànic. Es potenciarà el Consell Polític Comarcal com a òrgan de deliberació de les polítiques territorials al com assistiran tots els secretaris generals comarcals.

Es crearà l'Escola de Política Municipal, dedicada a la formació dels nostres militants, càrrecs orgànics i públics, per a dotar-los dels coneixements necessaris per al nostre treball polític, tant a la tasca de govern com d'oposició, en àrees tan importants com a comunicació política, anàlisi electoral i sociològic etc.

Així com, la creació d'una xarxa d'assessorament als municipis format per persones i entitats amb experiència que assessore a les agrupacions i grups municipals, en matèria jurídica, econòmica, urbanística. Així com la creació d'un equip de comunicació del PSPV-PSOE per a l'àmbit municipal destinat per a les agrupacions i grups municipals de xicotets i mitjans municipis.

De la mateixa manera, s'articularà un banc de bones pràctiques municipals: base de dades a l'abast de tots per a donar a conèixer algunes de les polítiques locals més destacades, les iniciatives més innovadores, impulsades pels governs municipals dirigides a la reactivació econòmica, la generació d'ocupació, la participació ciutadana, la millora dels serveis públics i la defensa dels drets socials. Implementades des dels grups municipals del PSPV-PSOE.

Així com el Laboratori d'Innovació municipalista que engegarà, a través de la Secretaria de Política Municipal en cooperació amb la Secretaria de Formació i l'Escola Ernest Lluch, un equip de treball que fomenti la creativitat i la innovació per a aportar noves idees i projectes que milloren la gestió en l'àmbit municipalista.

S'impulsarà un Pla de recolzament a regidores i regidors de municipis de menys de 5.000 habitants: les alcaldesses i alcaldes, regidores i regidors dels municipis amb una població de menys de 5.000 habitants desenvolupen la seua responsabilitat política sense pràcticament recursos, per açò des de la CEN s'implementarà un pla especial de respaldar als grups municipals i governs d'aquestes poblacions que facilite la seua tasca diària.

Les agrupacions municipals o de districte ens permeten tenir una presència en els municipis i una relació directa amb els ciutadans. S'impulsarà la Secretaria de l'alternativa per a atendre la realitat dels pobles i ciutats on encara no governem.

Aquesta secretaria dissenyarà un pla especial de suport per a posar l'estructura, i els mitjans del partit al servei de les agrupacions locals perquè en 2019 aqueixos municipis també siguen socialistes. Així mateix l'executiva dissenyarà el Pla 2019: més governs de progrés amb més PSPV-PSOE. Es dissenyarà a partir de setembre de 2017 un pla per a començar a enfortir les opcions del PSPV-PSOE de cara a les eleccions municipals i autonòmiques del 2019, amb l'objectiu d'aconseguir més governs d'esquerres, amb més PSPV-PSOE.

És indubtable que els profunds canvis socials, d'hàbits de comportament, de formes de socialització de la ciutadania, de mobilitat geogràfica i de formes de comunicació interpersonal i col·lectiva han produït un profund impacte en la

vida de les Agrupacions.

És igualment indubtable que la velocitat i intensitat amb què s'han produït estos canvis no han anat acompanyades d'un procés igual de ràpid i intens en l'adaptació de la missió, la funció i els procediments en les nostres agrupacions.

Com a conseqüència, la vitalitat de les Agrupacions ha anat decreixent i, en l'actualitat, es necessita urgentment un projecte potent per a revitalitzar-les i que recuperen la gran importància que van tindre en el passat recent.

Secretaria de dinamització de les Agrupacions Locals.

Necessitem incorporar instruments de gestió de qualitat en les polítiques municipals: cartes de servei, avaluació de polítiques públiques per part de la ciutadania als dos anys de govern, enquestes sobre el funcionament, consells oberts, etc.

Per a açò es crearà la Secretaria de Dinamització de les Agrupacions Locals des de la qual s'impulsarà l'organització de debats, consultes i serveis veïnals, campanyes d'activisme, activitats culturals, etc. Amb el doble objectiu de generar un major activisme entre la nostra militància i fer de les Cases del Poble un espai útil i atractiu per als veïns i veïnes. Aquesta secretaria s'aprovarà i es pondrà en funcionament de les resolucions del 13 Congrés del PSPV-PSOE.

D'acord amb les directrius emanades de la Secretaria de la Militància de la Comissió Executiva Nacional, la "Secretaria de Dinamització de l'Agrupació Local" elaborarà:

El "Pla anual d'actuació de la Secretaria de Dinamització de l'Agrupació Local". En ell s'establirà: l'organització de debats, consultes i serveis veïnals, campanyes d'activisme, activitats culturals, etc., el seu calendari i els recursos personals i materials necessaris.

L'Informe semestral. En ell s'arreplegaran les activitats ordinàries i extraordinàries realitzades, l'assistència, els assoliments aconseguits i les propostes de millora a incorporar en els nous informes i plans.

Una altra manera de promoure debats, posicionaments, i consultes a la militància seran les "Assemblees Obertes", que a més de triar un posició si fóra

necessari o una frase sobre una altra, permetrà que els militants definisquen matisos en la seua posició i queden reflectides en l'acord i així anaren tingudes en compte per la Comissió Executiva corresponent o tots elles. La Comissió Executiva Nacional o el Comitè Nacional podran convocar aquests processos de debat, que també poden tenir un caràcter informatiu perquè càrrecs orgànics o institucionals expliquen i arrepregen la valoració dels militants, però també de simpatitzants i col·lectius, sobre accions dutes a terme o que es vagen a plantejar.

Pla d'activació i modernització de les instal·lacions de les Cases del Poble.

L'actualització de les seus i instal·lacions de Cases del Poble han de regir-se sota premisses de sostenibilitat i amabilitat, incorporant totes les característiques necessàries de la societat actual com l'accessibilitat o que permeten la conciliació. Des d'aquesta Secretaria s'impulsarà un Pla d'Activació i Modernització de les instal·lacions de les Cases del Poble, planificant mesures per a activar i dinamitzar el funcionament de les Agrupacions Locals i es proposaran mitjans i instruments per a la seua modernització i adequació al Segle XXI.

Això suposarà, des de tindre una imatge corporativa unificada a una millora dels instruments de gestió d'estes, passant per la possibilitat d'assessorament i suport tècnic per a accions en la xarxa.

Les Cases del Poble han de ser punt d'unió i d'impuls de Consells Socials Locals on els socialistes i les socialistes treballem en col·laboració amb les entitats socials del nostre àmbit d'actuació per a pal·liar desigualtats i injustícies socials.

Hem de teixir des de les agrupacions locals aliances socials que ens permeten des de cada Casa del Poble lluitar contra les noves pobreses i desigualtats socials. Així, les seus de les agrupacions han de servir per a les nostres reunions internes, però també com a instruments de col·laboració amb associacions, col·lectius i entitats de cada àmbit territorial. Les Cases del Poble han d'estar obertes a l'ús dels ciutadans i ciutadanes. Hem de fomentar els Consells Socials Locals reforçant la seua activitat actual permetent un contacte més directe amb la societat.

A les activitats internes de debat i formació les agrupacions han d'afegir activitats externes perquè s'establisca un contacte directe amb els ciutadans, amb la col·laboració inexcusable dels càrrecs públics. L'Executiva de l'agrupació facilitarà i promourà la realització de les activitats externes

ordinàries, almenys, durant la tramitació de: els pressupostos municipals i els projectes de llei estatals i autonòmics.

Les agrupacions han de tenir uns protocols per a rebre als nous afiliats, als qui se'ls lliurarà una "Guia del Militant" en la qual, de forma resumida, s'arregle la història del PSPV-PSOE, els seus estatuts interns i se'ls anime a participar en el dia a dia de la nostra organització, i als ciutadans que es dirigisquen a nosaltres per a plantejar algun suggeriment o problema.

Els debats que se susciten en les agrupacions i que puguen concretar-se en conclusions, han d'arribar als òrgans del partit corresponents i viceversa. La informació és un dret i es necessiten els mecanismes adequats perquè aquesta fluisca de forma eficaç i àgil entre tots els militants.

Els càrrecs públics i orgànics de cada àmbit han d'acudir a les agrupacions, en actes interns o externs, periòdicament, cada 6 mesos, per a rendir comptes de la seua actuació, respondre davant els ciutadans i explicar les propostes del Partit. L'Executiva de l'agrupació:

Establirà i publicarà anualment el calendari d'actes interns i externs en els quals intervindran els càrrecs públics i orgànics. Els càrrecs orgànics de l'agrupació acudirán als actes interns abans i després dels Comitès i Conferències als quals orgànicament hagen d'assistir per raó del seu càrrec.

Farà arribar les conclusions d'aquests actes als òrgans corresponents del partit i a la Secretaria de la Militància.

L'organització de les Agrupacions Municipals de Grans Ciutats en Agrupacions de Districte es farà amb flexibilitat d'acord amb les decisions dels seus òrgans, però sempre buscant la coordinació i col·laboració entre els diversos òrgans per a realitzar una acció política eficaç i pròxima als ciutadans, d'acord amb els criteris de descentralització, participació, eficaçia i eficiència.

L'acció política ha de concretar-se en la secció electoral, com la unitat més xicoteta de caràcter electoral, creant grups de treball d'afiliats, simpatitzants i ciutadans que visquen en ella, així com el disseny d'actuacions concretes per part dels òrgans del partit i els grups institucionals.

Les agrupacions dels municipis més xicotets han de tenir una atenció especial tant dels òrgans del partit com dels grups institucionals. Les poblacions que no puguen constituir agrupació, s'agruparan entre elles per a aconseguir-ho,

procurant no excedir en 30 quilòmetres entre si.

La CEN promourà accions informatives sobre la gestió que es realitza des de les institucions, així com sobre posicionaments del partit sobre temes d'interès per a la ciutadania. De forma específica, demanarà als parlamentaris, tant els diputats autonòmics, com a nacionals i europeus i al Senador, així com als Diputats provincials, que realitzen accions informatives pròpies sobre les principals lleis o actuacions del corresponent govern.

Com a mínim es farà para sobre l'aprovació de pressupostos de cada institució i davant els balanços anuals dels govern del PSPV-PSOE o de denúncia sobre els partits conservadors.

Hi haurà un lema i imatge adaptable en l'àmbit local, comarcal i provincial, que una la visió sobre el partit i de coherència a la nostra imatge, però també al nostre discurs. Aqueix lema i imatge anirà acompanyada d'una guia de campanya que explique el paraigua que suposarà per a accions sectorials concretes.

En aquest sentit, s'intentarà que mensualment o cada dos mesos hi haja un tema sobre el qual incidim tots els militants, càrrecs i estructures, generant assemblees obertes en les agrupacions, reunions amb col·lectius, visites a espais que reflectisquen que parlem, rodes de premsa, iniciatives en ajuntaments i parlaments, etc. La CEN promourà material divulgatiu que es puga ampliar amb dades comarcals o locals, a més d'argumentaris generals i específics.

Un partit preparat per a les eleccions de 2019, locals, autonòmiques i europees. Queden menys de dos anys per a les pròximes eleccions municipals, autonòmiques i europees. Hem de ser capaços de seguir amb la nostra tasca institucional, al mateix temps que preparem el partit per a aqueixes eleccions. És cert que el nostre millor aval serà el fet, tant on vam governar, com on estem en l'oposició, però hem de tenir una estructura preparada per a una acció propera en zones preferents pel suport que tenim o pel qual podem tenir. Per açò, s'ha de reprendre el treball per a tenir agents electorals per seccions i com a mínim per barris.

Candidatura del PSPV-PSOE en tots els municipis. En eixes eleccions municipals hem de tenir candidats/as en tots els municipis, per la qual cosa començarem a treballar amb les executives comarcals l'avaluació d'on estem, com estem, i com podem tenir candidats/as. Actuar on el partit no compleix.

Hi ha agrupacions municipals que no funcionen. No es tracta d'actuar per actuar, sinó d'analitzar on el PSPV-PSOE realment no està o no compleix amb

una mínima presència social. No es tracta solament de tenir militants, doncs pot haver-hi un cas on hi ha molts militants i l'agrupació està paralytzada, o on hi ha pocs encara sent pobles grans i amb governs socialistes. La CEN farà una anàlisi objectiva de situacions que requerisquen una actuació orgànica i política immediata, i decidirà com actuar una vegada escoltades la resta d'executives de l'àmbit territorial corresponent.

La CEN realitzarà un grup de treball amb totes les persones que treballen per al PSPV-PSOE en qualsevol àmbit territorial del partit o institucional. D'aquesta forma es coneixerà el capital humà amb el qual expliquem per a realitzar tasques de suport tècnic i humà a les accions de la CEN o d'agrupacions municipals o comarcals que no compten amb mitjans.

A més, s'establirà un pla de formació contínua per a aquest personal. En el cas dels responsables de premsa, es farà un grup específic perquè treballen de forma coordinada amb el gabinet de premsa del PSPV-PSOE i així reben directament notes i informació que puguen ampliar amb dades locals o comarcals i reexpedir a mitjans d'aqueix àmbit.

Suport tècnic i humà a les agrupacions amb menys recursos. Aqueixos grups de treball de personal depenent del partit o en les institucions proposats pel partit, ajudaran a les agrupacions municipals i comarcals amb menys recursos, donant-li com a mínim una cobertura a l'hora de la relació amb els mitjans de comunicació de la comarca o la província, o per a la presentació d'iniciatives sobre temes del municipi.

REDEFINICIÓ DELS CONSELLS NACIONALS.

Les estructures sectorials han de servir per a incrementar i reforçar la participació i la vinculació dels nostres afiliats i simpatitzants, per a la qual cosa és necessari millorar els seus mecanismes d'actuació i els recursos a la seua disposició, així com potenciar les ja existents i crear-ne unes altres, de noves, que permeten ampliar els àmbits de participació i acció política sectorial.

Estes organitzacions, articulades a través dels Consells Nacionals del PSPV-PSOE són un instrument, no sols perquè els afiliats i simpatitzants realitzen la seua acció política, sinó que han de servir com vincle de participació amb els ciutadans interessats en cada àmbit sectorial.

La proximitat als ciutadans i ciutadanes és el factor essencial que possibilita la coherència entre les propostes polítiques, l'acció quotidiana i els àmbits de

creació del consens social.

La comunicació, la informació, la consulta i la coresponsabilitat són els àmbits de la participació ciutadana entre partit i ciutadania. Així, aquesta participació en el nostre Partit és una proposta ideològica i una eina de treball, que incorpora la riquesa de la ciutadania junts a la dels nostres afiliats. Fomentarem el desenvolupament d'un Servei d'Atenció al Ciutadà, per a arregar queixes i suggeriments.

Una acció sectorial potent pot servir per a identificar als nostres afiliats en cada àmbit sectorial, i que estos puguem participar en el debat i les propostes posteriors que realitzi el partit.

Des de la nostra organització política és necessari realitzar un gran esforç per a coordinar els diferents òrgans del partit, orientant l'acció cap al compromís adquirit amb els nostres votants: "El programa electoral. Un document elaborat des de la participació, el consens amb un gran nombre d'actors esportius del teixit social d'aquesta Comunitat i que ha creat un precedent entre els altres programes electorals de les diferents formacions polítiques que han confluït a les eleccions municipals i autonòmiques. Per primera vegada un programa electoral en matèria d'esports s'ha realitzat des de la participació de la societat civil a través d'una plataforma com és el FORUM DE L'ESPORT.

L'orientació social que des del partit socialista hem defensat històricament impregna també d'humanisme aquest programa electoral, que ha de convertir-se en el nostre model de referència per a la societat, des de l'àmbit de l'esport i l'activitat física. Un model de societat moderna, coherent amb els canvis socials que vertiginosament es produeixen.

Per tot això és necessari, més que mai, un òrgan intern que actue amb la missió clara de coordinar els diferents estaments del partit, des de la base fins als òrgans de representació. A més, aquest òrgan hauria d'assumir el repte de l'assessorament polític i tècnic, ja que, la disfunció entre el programat i l'actuació política posterior passa, en la majoria dels casos, per una bona gestió i un model de governança.

Es proposa, doncs, impulsar la faceta coordinadora i recuperar la iniciativa política i funcionalitat del FORUM DE L'ESPORT. Un òrgan, dependent directament de la Secretaria de l'àrea d'esports.

Les principals funcions d'aquest òrgan, derivades dels seus objectius seran, en general:

Crear i donar opinió experta per a tenir un argumentari complet sobre el desenvolupament de l'esport a la Comunitat.

Assessorar als càrrecs públics i altres companys i companyes que ho necessiten (clubs, escoles...)

Oferir la possibilitat de participar a la militància i també a totes aquelles persones que desitgen incorporar-se al Fòrum.

Arreplegar suggeriments, propostes, opinions, generar debat, reflexió... estratègies que ajuden a construir un esport més social.

Un PSPV-PSOE digitalitzat i en xarxa.

En el PSPV-PSOE hi ha elements del funcionament de l'organització que han de ser revisats per a aconseguir una major eficàcia i adaptació al moment actual i als reptes amb que ens enfrontem. No és possible canviar el sistema de relacions en el partit si no s'impulsa la seua modernització. Immersos en la Societat de la Informació, no podem seguir articulant la participació a través de mecanismes i formes arcaïques perquè suposa desaprofitar les potencialitats que ens brinda la pròpia societat.

La digitalització efectiva de tots els procediments del partit és una de les claus essencials de la seua modernització. Tant per a millorar el contacte amb la societat com per a una millor coordinació interna. És bàsic que es compte amb millors eines en l'àmbit d'Internet, amb pàgines web operatives i funcionals, obertes a la interrelació amb la ciutadania, en tots els nivells de l'organització.

El debat públic a través de les xarxes socials facilita la participació simultània i en temps real a milions de persones. Hem d'incorporar esta realitat al nostre model organitzatiu per a millorar la nostra interacció amb una ciutadania cada dia més i millor informada, que vol ser escoltada i comprovar que les seues aportacions són tingudes en compte.

El PSPV-PSOE ha d'interactuar amb aqueixes xarxes socials i treballar de forma col·laborativa. Fem més fort el partit si participem activament en les organitzacions socials, en els moviments cívics. La ciutadania ha de sentir al PSPV-PSOE a través de l'activisme dels seus militants en tots els àmbits d'actuació social. És fonamental establir un Observatori de Xarxes que servisca per a realitzar un seguiment de preocupacions o problemes ciutadans als quals el partit puga donar resposta a través de la proposta de solucions, amb mecanismes d'escolta i de resposta activa permanent.

En els últims anys, les Tècniques de Comunicació Social en Xarxa han passat de ser una eina que aplicar a l'acció política a il·luminar un nou paradigma relacional que posa en qüestió la pròpia política i la concepció del poder. La societat no solament està més informada que mai, sinó que el seu nivell de relació i cooperació han transformat l'espai públic.

L'adveniment d'una tecnologia social, que relaciona persones, ha donat lloc a una nova ciutadania que no sols crea i compartix coneixement, sinó que fiscalitza, observa i monitoritza l'acció pública, a més de proposar-li a esta línies d'acció.

En este escenari és inútil que tant el partit com les institucions perseveren a cultivar els atributs del poder clàssics, o que tracten de complementar les velles estructures de comunicació sense abordar un canvi integral de cultura organitzativa; és necessari adoptar una nova filosofia política que impregne l'espai físic i el virtual, l'analògic i el digital.

No es tracta de simple aplicació de tecnologia als nostres mecanismes d'acció, no es tracta de ferramentes 2.0, sinó de mostrar l'estratègia i filosofia de la comunicació 2.0 en el desenvolupament de l'acció política.

Un canvi que ha de recolzar-se en tres pilars: transparència, participació i col·laboració. En definitiva es tracta de garantir que tots els processos orgànics del partit estiguen oberts a l'escrutini no sols de la militància sinó també del conjunt de la societat; que s'obriuen i potencien espais de diàleg, participació i deliberació; i que s'obriga el partit a la necessària col·laboració de tota la militància per a trobar solucions a problemes públics cada vegada més complexos. Tot això en un marc ampli en què s'incorporen totes les ferramentes i tecnologies de la informació i la comunicació.

Hem de canviar les formes de funcionament dels òrgans d'adreça del partit per a fer-los més operatius, així com les relacions a mantenir entre òrgans per a fer-les més funcionals. Les noves eines de comunicació poden tenir un paper crucial en la millora de la coordinació entre òrgans del partit, així com la de suport i assessorament, fins i tot instantani, als diferents òrgans del partit, on poden participar càrrecs orgànics, militants i simpatitzants experts en determinades matèries.

Hui les noves tecnologies juguen un paper crucial en la participació de la ciutadania en els debats públics i la nostra organització ha d'adaptar-se a esta nova realitat. La política hui està en el carrer i també a l'altre costat de les pantalles dels dispositius que s'utilitzen com a instrument relacional.

A més el nostre comportament en les xarxes socials ha de ser exemplar. Reivindiquem d'Internet un espai cívic i per tant el nostre comportament ha de regir-se per mateix civisme que usem en la resta d'àmbits en els quals actuem. Establirem un Codi de Conducta i Bon Ús de les Xarxes Socials a compartir i assumir per tota la militància i els simpatitzants. Aquest Codi establirà els límits entre la llibertat d'expressió i l'ofensa personal o dany al projecte socialista per part de companys i companyes, establint les mesures correctores o sancions pertinents enfront de determinats excessos digitals.

Xarxa d'informació perquè siguem nostra veu. Els militants són els nostres principals altaveus, per açò cal dotar-los d'instruments per a defensar la nostra posició o perquè opinen de forma ràpida, i fins i tot puguen denunciar situacions que poden perjudicar al conjunt del partit. Per a açò es crearà un sistema de comunicació per Whatsapp o altres mitjans digitals.

SOCIALISME OBERT

Volem avançar en la implementació d'una cultura democràtica de més qualitat i d'una organització més oberta i permeable a la participació ciutadana, transparent i que compte amb sistemes interns que eviten tot apunte de corrupció i potencien la rendició periòdica de comptes sobre la gestió dels nostres càrrecs orgànics i l'acció política institucional dels nostres càrrecs públics.

Hem d'enfocar les iniciatives de debat i acció política cap als sectors socials que coincidisquen en la necessitat d'avançar en la democràcia, tant en sentit polític com a econòmic, i en el progrés basat en la justícia social, per a promoure una aliança social de progrés que allunye la possibilitat d'una involució política a la Comunitat Valenciana i contribuísca al fet que s'acoste la necessària substitució del PP en el Govern d'Espanya.

Les accions que a continuació es detallen plantegen una forma oberta d'interactuar amb la militància, que incidix transversalment en tot el partit, tant en els responsables orgànics com en tota l'estructura organitzativa.

El Govern Obert és la metodologia de treball ideal per a dur a terme una política pròxima, amb valors com l'escolta activa de la militància i l'ús de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació, d'una forma transparent i integral.

Moltes administracions públiques ja estan integrant el Govern Obert en el

procés de creació de les seues polítiques públiques, principalment a través de les consultes ciutadanes i de les reunions amb agents socials.

Com a mesura fonamental a l'hora d'estendre el bon ús del Govern Obert, hem de tindre el compromís ferm de crear una regidoria de Govern Obert en els ajuntaments en què governem i una figura equiparable en la resta d'administracions en què estem presents.

Esta regidoria de Govern Obert serà l'encarregada de centralitzar tots els esforços en matèria de modernització, transparència i TIC de la institució, i liderar l'acostament entre la ciutadania i l'administració.

No cal oblidar que el Govern Obert pot ser aplicat als tres àmbits de la política: *Polity*, o marc polític; *Policy*, o les polítiques públiques; i *Politics*, o les interaccions polítiques, els partits polítics.

En l'àmbit de partit, hem de tendir a la creació d'agrupacions 3.0, adaptades a la nova era digital i a les noves necessitats dels ciutadans i de la militància. Una agrupació on l'escolta activa, la transparència i la participació oberta siguen els valors predominants per a lluitar contra la desafecció de la cosa política que vivim.

Per a dur a terme esta comesa, és necessària la implantació d'una secretaria específica en totes les Comissions Executives dels diferents nivells; la Secretaria de Socialisme Obert i en Xarxa.

LA IDENTITAT DIGITAL DEL PSPV-PSOE I LES AGRUPACIONS.

Els nous espais on es desenrotlla l'activisme digital rebutgen tota presència que no participe dels principis de proximitat, accessibilitat i transparència. Totes les iniciatives que representen al partit en la xarxa han d'orientar-se cap al diàleg i a afavorir el debat i han de construir la seua estratègia sobre la col·laboració de militants i simpatitzants

El partit ha de facilitar a les agrupacions els mitjans i la formació adequada per a desenrotllar una identitat digital d'acord amb la seua realitat i objectius polítics, havent de desenrotllar de manera integral l'acció física i virtual, sense permetre que es creuen dos espais diferents d'acció política.

ELS CÀRRECS PÚBLICS I ORGÀNICS EN LA XARXA.

La presència en xarxes socials ha d'incorporar-se al compromís polític dels nostres càrrecs públics i orgànics com una peça més d'un nou model de relació entre les administracions, els governs i la societat; transparent, multidireccional, col·laboratiu i orientat a la participació dels ciutadans, tant en el seguiment com en la presa de decisions públiques.

El Partit facilitarà els mitjans i la formació perquè tots els càrrecs públics i orgànics s'incorporen a les xarxes socials i desenrotllen els espais de comunicació digitals adequats en atenció a l'àmbit on desenrotllen la seua labor. La seua presència en la xarxa participarà del principi de proximitat havent de reflectir un compromís per la transparència en tots els temes de govern i administració pública; i no es podrà limitar-se a una mera presència estètica o formal.

Tots els càrrecs orgànics del PSPV-PSOE hauran d'obrir-se comptes de correu electrònic perquè qualsevol militant i simpatitzant puga dirigir-se a ells a fi de consultar i fer arribar la seua opinió sobre qualsevol aspecte de la seua gestió, estant aquests obligats a correspondre en la major brevetat possible.

Cibermilitància.

Ha de ser objectiu del PSPV-PSOE la incorporació de tota la militància a l'activisme digital, en tots els seus graus d'intensitat i compromís. L'alfabetització digital de la militància ha de donar pas a la formació per a la millora i perfeccionament de competències digitals en tots els afiliats. El partit ha de facilitar a militants i simpatitzants els mitjans i la formació, i generar els escenaris més propicis que els permeten generar contactes, aliances i llaços entre ells per a millorar la visibilitat del partit en la xarxa.

El Partit ha de deixar de tractar als afiliats com a mers transmissors de missatges preestablits, com a portaveus d'eslògans. La nova realitat digital suposa llibertat d'acció i creació; per això el partit ha de ser capaç de proporcionar continguts i idees perquè el missatge cresca i arribe molt més lluny gràcies als que desitgen utilitzar-los. El Partit ha de generar materials i missatges, però ha de reconèixer i fomentar que hi ha molt talent en la societat i no hem de desaprovechar-ho, sinó tot al contrari.

La presència del PSPV-PSOE en la xarxa ha d'estar impregnada dels principis de la filosofia 2.0, tractant de generar nous debats enriquits per la intel·ligència

col·lectiva i compromentent-se, no sols a donar protagonisme a la militància i als simpatitzants, sinó a tornar a generar compromís entre els sectors més dinàmics i creatius de la societat.

El PSPV-PSOE impulsarà fórmules i instruments per a possibilitar i facilitar la participació política dels militants on-line, fins i tot en els processos electorals interns. La digitalització efectiva de tots els procediments del partit és una de les claus essencials de la seua modernització. Tant per a millorar el contacte amb la societat com per a una millor coordinació interna.

Es construirà la Casa del Poble Virtual del PSPV-PSOE com a un espai de debat i decisió de la militància.

El PSPV-PSOE es dotarà d'un panell *on line* per a mantindre consultes no vinculants als militants i simpatitzants, permetent conèixer en tot moment el sentir dels mateixos sobre l'activitat institucional i orgànica.

De la mateixa manera, s'establirà un codi de bones pràctiques que exigisca el respecte entre companys/as i al propi partit en l'activitat en xarxes socials i prohibisca la publicitat negativa en els processos electorals interns.

Un PSPV compromés amb la igualtat i la diversitat.

La societat és cada dia més diversa. Els socialistes hem de ser exemplars en la garantia de la convivència i el respecte a la diversitat i referents en polítiques de diversitat sexual, ètnica i racial, migracions, polítiques intergeneracionals, persones amb discapacitat i laïcisme.

Crearem la Secretaria de Diversitat i polítiques LGTBI, per a impulsar i desenvolupar polítiques de gestió de la diversitat i per a impulsar la seua incorporació en àmbits de responsabilitat orgànica i institucional. Un dels objectius de la Secretaria LGTBI serà fomentar la visibilitat i promoure mesures legislatives que combaten la desigualtat i la discriminació en tots els seus àmbits.

La secretaria promourà una acció coordinada amb el Parlament Europeu, Comissió Europea, governs nacionals, autonòmics, provincials i locals, per a l'adopció d'un conjunt de mesures per a la lluita contra la discriminació. Aquesta àrea promourà que la Llei per Delictes d'Odi i la Llei pels Drets de les Persones LGTBI siguen una realitat al País Valencià.

La Secretaria LGTBI promourà la creació de programes de detecció d'actituds discriminatòries en els centres educatius, treballarà per aconseguir creació un Consell Autonòmic contra els delictes d'odi per a l'assessorament i col·laboració institucional. Dissenyarà estratègies d'inserció laboral i igualtat d'oportunitats, incentivarà als sindicats i empreses per a crear campanyes de sensibilització, i s'impulsaran clàusules d'inclusió de la diversitat en els convenis col·lectius. La secretaria LGTBI realitzarà polítiques de visibilització transgènere i intersexual.

Ser socialista és ser feminista. Sempre hem estat a l'avantguarda en la defensa dels drets de les dones i la igualtat real i efectiva. Hui més que mai hem d'alçar-nos en defensa de la protecció de les dones enfront de la violència masclista. Les Comissions Executives de tots els nivells territorials del PSPV-PSOE seran paritàries i així quedarà reconegut en els Estatuts Nacionals. S'aplicarà sempre que siga possible i els Estatuts i Reglaments establiran cuales són les excepcions per a no aplicar-ho.

Les nostres seus han de ser espais actius en pro de la igualtat i de tolerància zero ant qualsevol expressió de discriminació per raó de gènere.

Es potenciarà la Secretaria d'Igualtat creant mecanismes que garantisquen l'efectivitat de la nostra aposta per la paritat en qualsevol òrgan executiu o deliberatiu del nostre partit. Les llestes cremallera han suposat una conquesta de vital transcendència, però hem de continuar potenciant la paritat en el si de la nostra organització.

La igualtat entre homes i dones ha de ser una meta com a societat, i per tant també dins del partit. Hem de defensar el feminisme, però també practicar-ho.

El Consell d'Igualtat tindrà funcions clares i definides en els reglaments del PSPV-PSOE, de tal forma que pugua analitzar el punt de partida del partit en tots els seus àmbits, proposar a la Comissió Executiva Nacional accions concretes, i avaluar la seua aplicació o altres accions orgàniques o institucionals del partit. Hem aconseguit que la igualtat avance molt, encara que quede molt per fer, de tal forma que els horaris per a poder militar han canviat i s'han reduït.

El canvi estructural més important que hem d'assumir és la reforma dels horaris laborals, de tal forma que s'augmente la productivitat al mateix temps que s'augmenta la conciliació familiar. Açò també ens permetria que augmentara la possibilitat de la societat en el seu conjunt d'implicar-se en organització, també

en partits polítics. Hem d'ajustar els nostres horaris a aquesta nova realitat.

Hem d'intensificar el treball per al PSPV-PSOE resulte atractiu i útil als i les joves. Per a açò hem de potenciar la renovació i el canvi generacional. Hem de traslladar al si del partit els nous debats generacionals i enfortir a Joves Socialistes i els mecanismes de col·laboració i cooperació amb el partit en tots els nivells territorials de manera permanent. JSPV és la nostra organització juvenil i hem de remoure la militància en aquesta organització i en aquell els referents associatius que pogueren establir.

Si així s'acorda entre ambdues organitzacions, les seues campanyes comptaran amb la col·laboració del partit. Aquesta col·laboració pot ser puntual, però se cercarà establir un acord marc per a coordinar el treball a tres anys vista, permetent programes i dur a terme accions que aconseguisquen fer a JSPV i el PSPV-PSOE referents dels joves progressistes de la Comunitat.

Entre altres línies de treball, s'inclourà l'actuació per a arribar a joves que no són majors d'edat, però que decidiran en les següents eleccions qui serà el/l'alcalde/sa o el president de la Generalitat. Així com incrementar la nostra presència en les universitats i centres amb mòduls de formació professional, i la relació i coparticipació amb organitzacions juvenils.

Sense jubilació en la militància socialista amb "gent Major" activa. El Consell de la Gent Major ha de seguir la seua labor i intentar tenir una major presència territorial. Cal donar-li major capacitat d'opinió i decisió sobre temes que els afecten o beneficien directament. La nostra manera de comunicar-nos amb els militants ha de tenir en compte les barreres digitals que existeixen. Més debat, més decisions, i més convivència que recolzarem des de tots els àmbits.

Pla d'accessibilitat per a seus i actes. Els nostres militants o cuida'ns amb mobilitat reduïda o alguna discapacitat han de poder accedir a les nostres seus i assistir als nostres actes. Donada la limitació econòmica del partit i la quantitat de seus que requeririen una actuació integral, s'establirà un pla d'accessibilitat que analitze les necessitats, valors les que necessiten una resposta urgent, i establisca un programa d'actuacions i versions perquè en 2021 totes les seus siguen accessibles per a qualsevol persona.

UN PSPV QUE APROFUNDIX EN LA QUALITAT DEMOCRÀTICA.

Obrir el PSPV-PSOE és fer-ho més transparent, compromés amb la rendició de comptes i el desenvolupament d'instruments de "bon govern" que garantisquen

el comportament honest de tots els seus membres, l'assumpció col·lectiva i individual dels principis de l'ètica pública i el compromís institucional per a previndre i sancionar qualsevol acció irregular, i impossibilitar la impunitat.

Tots els càrrecs públics electes del PSPV-PSOE estaran obligats a donar comptes de la seua actuació davant de la ciutadania una vegada a l'any, a l'inici de cada exercici polític, per mitjà de l'obertura de processos públics i participatius. S'utilitzaran les potencialitats que oferixen les TIC per a crear espais permanents de transparència i dació de comptes de tots els nostres càrrecs públics

Tots/as els/as militants i simpatitzants del PSPV-PSOE, així com els càrrecs públics del PSPV-PSOE que no siguin ni militants ni simpatitzants, es comprometran a observar un codi ètic rigorós, basat en els principis d'honestedat, honradesa personal, austeritat, compromís amb els electors, transparència en les activitats, exemplaritat i lluita contra el clientelisme i la corrupció.

Aquelles persones que havent sigut càrrecs públics i tinguen dret a algun tipus d'indemnització o prestació per aquest càrrec, deuran també estar subjectes a aqueix codi ètic. El Codi Ètic haurà de detallar que tipus d'inhabilitacions permanents o temporals s'han d'aplicar para investigats, imputats i condemnats, així com en funció que procediment es tracte i l'inici del mateix. Quant a la legislació vigent, s'ha de plantejar l'ampliació dels períodes perquè prescrivien delictes de corrupció i altres accions delictives contra la Hisenda pública.

El nostre compromís amb la qualitat democràtica comporta una aposta decidida per l'establiment de la limitació de mandats. En tots els nivells territorials del PSPV-PSOE cap persona podrà ocupar el mateix càrrec orgànic durant més de dos mandats.

Així mateix un militant només podrà tenir un càrrec orgànic executiu sent incompatible simultanejar un càrrec orgànic federal, nacional, provincial i comarcal. La Comissió Nacional d'ètica i la Comissió Nacional Revisora de Comptes del PSPV-PSOE haurà d'estar format per militants triats que reunisquen els requisits de capacitat i independència de la Comissió Executiva Nacional, triats pels membres del Congrés Nacional, amb competències per a actuar d'ofici i prendre decisions vinculants, sense que ocupen càrrec institucional o orgànic algun.

La Comissió haurà d'actuar com a garant del compliment dels estatuts i reglaments, del pluralisme intern, de l'honestedat de tots els socialistes, dels

processos democràtics i dels drets i deures de la militància.

Procediment per a nomenar i establir agenda de treball de comissions gestores. Ja s'ha establert uns requisits per al procés de revocació o censura del Secretari General del PSPV-PSOE i el nomenament d'una comissió gestora en cas que s'aprovara. Però també es pot donar el cas que dimísca o muira el Secretari general del PSPV-PSOE, davant la qual cosa la gestora es constituiria en els mateixos termes que amb la revocació o censura.

En el cas de dimissió o defunció dels/as secretaris/as generals d'altres àmbits territorials del PSPV-PSOE, la constitució de comissions gestores es faria de la següent forma: la seua constitució, en els supòsits previstos estatutària o reglamentàriament, haurà d'informar-se a la Comissió Nacional d'Ètica i Garanties del PSPV-PSOE i decidida per la Comissió Executiva Nacional, una vegada consultada l'o les executives de nivell superior a la qual ha dimisit o mort el/a Secretari/a General, així com quan s'hagen pres mesures disciplinàries contra el/la Secretari/a General que hagen comportat la seua suspensió de militància.

La durada del mandat d'una Gestora no podrà perllongar-se més enllà de noranta dies. Durant el mandat de les Comissions Gestores, el cens d'afiliats del nivell orgànic i territorial corresponent no podrà modificar-se, a l'efecte del procés d'elecció dels òrgans als quals substituísca temporalment, llevat que la raó que haja motivat la suspensió de militància o de l'activitat orgànica de l'agrupació siga la gestió del cens per part dels responsables de l'agrupació municipal.

Financiació sostenible i transparència: Els comptes del PSPV-PSOE com a organització seran totalment transparents i es fixaran límits per a les donacions de particulars per a les campanyes electorals. Per a potenciar aquesta meta es reforçarà el paper del Gerent del PSPV-PSOE. La designació del responsable economicofinancer del Partit es realitzarà pel Ple de la Comissió Executiva Nacional a proposta del Secretari General.

TRANSPARÈNCIA

Un Govern transparent fomenta i promou la rendició de comptes de l'Administració davant de la ciutadania i proporciona informació sobre el que està realitzant i sobre els seus plans d'actuació. Per tant, caldria traslladar eixa filosofia i metodologia de treball al nostre partit, i atorgar un paper protagonista a la militància, i fer-la coneixedora i partícep.

En este context la informació del sector públic, es presenta com una matèria primera de gran potencial, atés que les administracions públiques, en l'àmbit de les seues competències i de la missió que el servici públic té encomanada, són les majors productores, recol·lectores i difusores d'informació en tot tipus de matèries: medi ambient, economia, demografia, cultura, turisme, tecnologia...

La transparència en les administracions públiques no té sentit si no va acompanyada de la incorporació de dades obertes. Les dades obertes suposen un pas més allà de la simple publicació d'informació, suposen la possibilitat de reutilitzar eixes dades per a ser tractats i analitzats, la qual cosa repercutix en beneficis directes per a l'administració que els genera, així com per a altres administracions i organismes.

Per això, seria de vital importància incloure mesures relacionades amb la transparència en les regidories de Govern Obert que creem en els municipis on governem, així com l'obertura de dades i el seu posterior reutilització.

L'obertura de dades públiques afavorix la transparència i la rendició de comptes: els ciutadans coneixerem millor com funciona l'Administració i en què s'invertixen els impostos recaptats, entre altres dades. Això també permet que l'Administració tinga una millor imatge davant de la ciutadania.

A nivell orgànic, hem d'incloure també mesures relacionades amb la gestió transparent i oberta. No podem obviar els greus esdeveniments que s'han desenvolupat en el nostre territori, per tant, si volem ser un partit del segle XXI hem d'adaptar-nos a les noves polítiques de transparència i per a açò es converteix en prioritari la creació del portal de transparència del PSPV-PSOE en el qual tots els membres dels equips de govern de les nombroses administracions on tenim representació facen una rendició de comptes aportant informació sobre les seues nòmines, declaració de béns, aportacions al partit i concepte de tots els ingressos derivats de la seua activitat política. El Portal de Transparència arreplegarà també la informació econòmica del partit (finançament, deutes etc) i els informes de gestió i rendició de comptes dels càrrecs públics i orgànics del PSPV-PSOE.

Eixe portal és com una ferramenta fonamental per a entrar de ple en els nous temps que corren per a la política espanyola en general, i la valenciana en particular.

La ciutadania demana cada dia més conèixer eixes dades. Eixe portal millorarà la nostra imatge, transparent i pròxima, i també servirà de plataforma per a publicar un altre tipus de dades oberts que es puguen generar, o d'informació

que vullguem difondre de forma transparent.

Així mateix, s'impulsaran tres auditories en el PSPV-PSOE. Una auditoria de compliment dels estatuts del PSOE tant Federal com de País Valencià, una referent al compliment del programa electoral i una última de caràcter econòmic. Aquestes auditories seran encarregades a la Comissió Nacional d'Ètica, en el cas de les auditories sobre el compliment dels estatuts i dels programes electorals, i a la Comissió Nacional Revisora de Comptes, en el cas de la de caràcter econòmic.

Deuran estar tot el desagregades que siga tècnicament possible tant a nivell territorial com a funcional i orgànic. S'encarregaren després de les corresponents convocatòries electorals i deuran ser lliurades com més prompte millor, incorporant-se a l'informe de gestió dels diferents àmbits del partit.

Al seu temps, una vegada aprovades pels òrgans de control ètic i econòmic, hauran de ser publicades en les diferents webs que corresponguen per àmbit orgànic, funcional i territorial. Les responsabilitats que dimanaran del contingut de les mateixes seran assumides col·legiadament pels òrgans als quals afecten, sense menyscapse de les responsabilitats personals a les quals poguera pertocar si escau.

FORMACIÓ.

El PSPV-PSOE necessita una militància, en les seues diverses modalitats, activa, formada i informada. Per a això es potenciarà l'Escola Ernest Lluch, la direcció del qual serà triada en el Comitè Nacional, a proposta del Secretari General.

La participació en aquesta escola ha de ser sense cost algun per als i les participants en els cursos que en ella s'impartisquen, havent d'abonar únicament el desplaçament fins al centre de formació corresponent. En el cas que s'haja de cobrar alguna matrícula, es garantirà que cap militant quede exclòs de la formació per raons econòmiques.

En el primer Comitè Nacional de cada any la direcció de l'Escola Ernest Lluch presentarà l'informe de la formació realitzada i el pla anual de formació que inclourà un protocol d'acollida i formació bàsica, una formació ideològica, una formació instrumental, una formació institucional i una formació superior.

La labor de formació política, que no sols aporta aptituds sinó també el

coneixement de la nostra història, permet afirmar la nostra identitat, els nostres valors i el nostre sentit de pertinença.

La formació ha de servir per a dinamitzar el Partit, però també perquè tots els afiliats i afiliades ho coneguen i es preparen per a la seua acció política.

El PSPV-PSOE transformarà la Fundació Societat i progrès en un Think Tank o laboratori d'idees participat per la militància, així com experts de l'àmbit associatiu, acadèmic o laboral en funció d'objectius i/o problemàtiques concretes. Aquest organisme promourà debats i polítiques públiques innovadores que ens permeten estar en l'avantguarda programàtica de la socialdemocràcia europea.

Els socialistes som artífexs d'una important producció de pensament, d'idees i propostes polítiques. Així mateix, la nostra acció política, la del moviment obrer i els progressistes jalonem fets històrics rellevants. Els documents que donen compte de l'anterior no poden desapropiar-se i per això convé que el PSPV-PSOE dispose d'un arxiu documental i biblioteca per a l'estudi i la investigació, integrat per fons propis i aportacions de particulars interessats a garantir la seua preservació.

La labor de recuperació de la memòria històrica ha de servir d'identificació entorn dels valors que van inspirar la creació del Partit i que han de valdre i orientar la nostra actuació política.

Som un partit conscient i orgullós de la seua memòria. Els socialistes tenim una llarga història de lluita pels drets dels treballadors i el nostre Poble; la nostra Memòria Històrica enfonsa les seues arrels en les albors del Moviment Obrer des dels temps de Pablo Iglesias Posse passant per les primeres lluites obreres i ciutadanes per la millora de les seues condicions de vida en les fàbriques, per l'Educació i Sanitat dignes, els Drets Civils i la Igualtat, etc.

Lluitem per instaurar la República, aconseguim grans avanços amb ella, la vam defensar contra la rebel·lió franquista i en plena dictadura, per la qual cosa milers de companys segueixen encara en cunetes i barrancs al costat d'altres defensors dels valors republicans i progressistes. Lluitem per la tornada de les Llibertats dins i fora d'Espanya fins a la Constitució que les consagra. El que es va donar a cridar "Memòria Històrica" ha tingut lluitadors socialistes que van treballar amb abnegació i de forma anònima; mai va ser activitat aliena als socialistes.

El PSPV-PSOE serà impulsor de l'aplicació de la nova Llei de la Memòria Democràtica i per la Convivència de la Comunitat Valenciana com a instrument essencial per al coneixement i normalització de la convivència i sobretot per a tancar les ferides que la repressió franquista va originar en milers de famílies.

L'observatori del PSPV.

A fi de procurar una alternativa per a la participació de determinats afiliats, aprofitant el seu talent i especialització, de manera que puguen contribuir a la formulació de polítiques públiques, facilitar una major comprensió de l'entorn i millorar la nostra intervenció política i social s'estudiarà la creació d'una sèrie d'Instituts dirigits a l'estudi, la reflexió i la formulació de propostes polítiques en àrees tals com el municipalismo, la sostenibilitat, la recerca i innovació social i la comunicació.

Hem d'aprofundir en nous enfocaments organitzatius i en nous dissenys de campanyes, cada vegada més creatives, participatives i de proximitat. Hem d'ampliar la nostra capacitat de mobilitzar activistes.

La modernització de la nostra organització i model de partit en la senda de revitalitzar la militància i donar-li el paper protagonista que li correspon ha d'anar acompanyada d'una adequació de la nostra forma d'afrontar els processos electorals i la forma de fer les campanyes electorals. Ha d'existir una coordinació dels càrrecs públics que els faça sentir-se recolzats pel partit, dotant-los de suport tècnic i polític. A més, han de rebre informació i, si escau, participar en la seua elaboració, sobre els posicionaments del partit en les Corts Generals, el parlament Europeu, o Els Corts Valencianes.

Hi haurà una coordinació efectiva, real i ràpida entre: el responsable de la coordinació institucional en la CEN, els secretaris d'àrea sobre àmbits institucionals, el portaveu en Els Corts, el coordinador del grup de les corts generals, la representant en el parlament europeu, els portaveus del grup en les Diputacions, i el gabinet de presidència de la Generalitat.

De forma mensual s'analitzarà l'agenda institucional i aquells temes que pogueren portar-se pel PSPV-PSOE al conjunt de les institucions o que porte una altra força política i calga fixar una posició. Govern local en un projecte comú i municipalista: Hem d'aconseguir que la gestió d'un govern socialista tinga uns senyals d'identitat pròpies que perceba nítidament la ciutadania.

Evidentment la casuística autonòmica, provincial, comarcal i municipal és brutal, i el partit ha de saber respondre en cada àmbit a açò. Però si pot haver-hi una sèrie de mesures que ens defineixen, com pot ser sobre honradesa, estabilitat en la pluralitat política, creixement just i sostenible, igualtat, lluita contra la violència de gènere, polítiques socials, i educació pública i de

qualitat. La CEN ha de donar un marc que ens permeta donar aquesta imatge de projecte comú, tant pel que fem, com per com ho expliquem.

Govern autonòmic proper i sensible a la realitat social. El Consell i tots els/as alts càrrecs que conformen la Generalitat han de ser propers i sensibles a la realitat social, però el partit a més ha d'ajudar-los al fet que es veja que ho són i que tenim un govern que utilitza el diàleg com un mitjà per a gestionar amb la societat els canvis, però sense eludir en cap moment les seues responsabilitats.

Dins de les accions informatives que s'han comentat abans, s'inclourà una general per a explicar la gestió del Consell després de dos anys i concretes sobre grans efectes d'aqueixos canvis i dels quals es produiran abans d'acabar el mandat per decisions ja preses o que es van a prendre de forma imminent.

La presència d'alts càrrecs en les Assemblees Obertes, en convencions, o en reunions de comissions executives ha de ser una constant, com que els diputats/as autonòmics han de tenir també una labor protagonista a explicar l'agenda legislativa del canvi. Recolze en la pluralitat política en tots els àmbits de la Comunitat.

La CEN ha de seguir amb la tasca de recolzar als nostres grups parlamentari, en la diputació o grups municipals i de govern local per a aconseguir que el PSPV-PSOE seguisca liderant o lidere en 2019 els governs de canvi, que ara són plurals. La pluralitat en l'esquerra o en el centre dreta ha vingut per a quedar-se, almenys en els pròxims 6 anys, per la qual cosa hem de saber gestionar-la i que tot socialista, militant o càrrecs orgànic o públic, se senta recolzat pel partit en la gestió d'aquesta pluralitat. Suport per a ser l'alternativa on no governem.

El partit ha de tenir una línia de treball pròpia per als municipis on el PSPV-PSOE no forma part del govern local i és necessari reforçar la visió d'alternativa. La veu dels valencian@s en les institucions d'Espanya i Europa. El Grup en les Corts Generals i la representant en el parlament europeu han de tenir una major visibilitat en el territori, per la qual cosa es treballarà perquè poden tenir espais d'explicació pública i als militants de la posició del PSPV-PSOE en aqueixos parlaments i com som la veu d'ells a Madrid i Brussel·les.

Actuar i transformar les diputacions. Creiem que les Diputacions s'han de convertir en grans mancomunitats de la qual formen part els alcaldes, però fins que açò es produïska, el PSPV-PSOE actuarà i procurarà que complisquen el seu paper de suport als municipis i que es faça sobre el que li correspon i en coordinació amb la Generalitat. Els/as Diputats/as provincials hauran d'assistir a les reunions de les executives i comitès comarcals als quals se'ls convoquen i podran sol·licitar-los informes específics sobre decisions en el ple o comissions de la diputació que afecten a la comarca.

També els diputats provincials podran sol·licitar poder donar aquesta

explicació i crear grups de coordinació amb alcaldes i portaveus municipals, als quals podrà assistir el Secretari General Comarcal i qui l'executiva comarcal trie com a responsable de la política municipal. Oficines parlamentàries amb espai físic i mobilitat i presència territorial. Caldrà definir novament les oficines parlamentàries i fer-ho amb qui es van a ocupar d'elles, els parlamentaris. Més que un espai físic, és necessari un espai digital i la presència en el territori, com podria ser amb una presència constant en cada comarca.

Treball en xarxa de personal adscrit a grups institucionals. Com hem dit abans, es farà un grup de treball amb tot el personal nomenat o adscrit per decisió del PSPV-PSOE al grup municipal, al de la diputació, al dels Corts, al de les Corts Generals, al del parlament europeu, o qualsevol altra institució. D'aquesta forma, podran també rebre directament indicacions de coordinació de l'acció institucional del partit.

UN PARTIT QUE COMUNICA I AJUDAR A COMUNICAR A MILITANTS I CÀRRECS.

Com hem dit abans, no sempre el problema és la comunicació, doncs hi ha qui va dir açò i no es va adonar que el problema era el balafiament, la corrupció i les retallades. En el nostre cas, no comuniquem bé i encara així la societat ens veu bé i valora positivament els que fem en les institucions i com a partit. Podem fer-ho millor treballant en equip en tots els àmbits territorials i institucionals. Es tracta de no caure en la innovació per la innovació. Hem d'aconseguir assentar la percepció de bon govern basada en honradesa, Estabilitat i creixement just.

Per açò responsables de premsa, de xarxes, i càrrecs orgànics i institucionals, a més dels propis militants, han de comptar amb instruments per a defensar la posició del PSPV-PSOE des de Vinaròs al Pilar de la Foradada. Per a açò, entre altres mesures es prendran les següents:

Treball en xarxa de gabinets de premsa

Notes de premsa ampliables amb ressenyes locals, comarcals i provincials

Argumentaris sobre temes d'interès social

Adaptació a les Noves tecnologies, no solament millorant la informació i serveis en la xarxa, sinó també generant una app pròpia del partit que siga útil i facilite la comunicació amb militants, amb càrrecs i mitjans.

Major presència en Xarxes socials amb agents de mobilització de missatges

Imatge corporativa d'un projecte comú

Xarxa de Whatsapp de militants i simpatitzants

Campanyes informatives dins i obertes per accions concretes o de balanç

Imatge comuna per a un període de temps i adaptable en l'àmbit local

Suport de portaveus qualificats per a l'àmbit local i comarcal.

Estatuts i reglaments que garantiesen un partit útil i la igualtat. La ponència de model de partit que approve el 13 Congrés del PSPV-PSOE podrà suposar canvis en els Estatuts que se sumaran els que s'aproven directament amb esmenes específiques a l'articulat dels mateixos. En qualsevol cas, la Secretaria d'Organització farà una proposta de reglaments que desenvolupen els Estatuts i l'aprovat pel Congrés, que haurà d'aprovar la CEN per a elevar-los al Comitè Nacional, que els aprovarà de forma definitiva. Fins llavors, s'aplicarà l'aprovat en el Congrés Nacional i els Reglaments que van ser aprovats després del 12 Congrés.

